Cyrilometodějské gymnázium a střední odborná škola pedagogická Brno

Školní vzdělávací program pro gymnázium

Lux in tenebris

79-41-K/81

účinnost: 1. 9. 2025

1 Identifikační údaje

název ŠVP: Školní vzdělávací program pro gymnázium
motivační název ŠVP: Lux in tenebris
vzdělávací program: osmiletý
studijní forma vzdělávání: denní
kód oboru: 79-41-K/81

Předkladatel
název školy: Cyrilometodějské gymnázium a střední odborná škola pedagogická Brno
adresa školy: Lerchova 63, Brno 602 00
telefon: +420 543 423 751, e-mail: office@cmgp.cz web: cmgp.cz
jméno ředitele: Mgr. MgA. et MgA. Štěpán Policer
telefon: +420 543 423 755, e-mail: policer@cmgp.cz
IČO: 643 299 84
IZO: 110 012 461 DIČ: CZ-643 299 84
právní forma: školská právnická osoba
Školní vzdělávací program je zpracovaný podle Rámcového vzdělávacího programu pro základní vzdělávání pro nižší gymnázium a Rámcového vzdělávacího programu pro gymnázia pro vyšší gymnázium tvoří celek ze dvou programů, které jsou aktualizovány s datem účinnosti pro každou etapu vzdělávání.

Zřizovatel
název: Česká provincie Kongregace sester sv. Cyrila a Metoděje adresa: Bílého 9, Brno 602 00 IČO: 00406431
telefon: +420543 212 067, e-mail: provincie@cyrilky.cz

Platnost dokumentu je od 1. 9. 2009
Pedagogická rada projednala dne: 27. 8. 2025
Školská rada projednala dne: 28. 8. 2025
Účinnost: 1. 9. 2025

Schválil dne 29. 8. 2025
č.j. CMGP 1834/2025

Mgr. MgA. et MgA. Štěpán Policer
podpis ředitele

2 Charakteristika školy

Velikost školy

Škola má jednu třídu v každém ročníku gymnázia s osmiletým studijním programem. Kapacita gymnázia je 248 žáků, rozloženo do 8 tříd (prima – oktáva). Tato nižší kapacita zajišťuje ve škole rodinnou atmosféru, osobní přístup pedagogů, zamezuje anonymitě žáků, podporuje spolupráci mezi žáky různých ročníků a vytváří předpoklady pro optimální rozvoj osobnosti žáka. Dále má škola 8 tříd denního studia pedagogické školy s neparalelními třídami v ročnících se čtyřletým studijním programem, obory: pedagogické lyceum, předškolní a mimoškolní pedagogika a 2 třídy večerní formy zkráceného studia oboru předškolní a mimoškolní pedagogika. Celková kapacita školy je tedy 540 žáků v 18 třídách.

Vybavení školy

Škola má čtyři podlaží, celkem 26 učeben včetně odborných vybavené standardně počítačem a audiovizuální technikou, škola má kompletně zpracovanou konektivitu.
Nejvyšší patro je přírodovědné a jazykové s odbornými učebnami fyziky, matematiky, informatiky, biologie, chemie a laboratoře a jazykovou učebnou.
Dále má škola odborné učebny dějepisu, zeměpisu, českého jazyka a literatury, výtvarné výchovy, pracovního praktika, hudební výchovy, hry na klavír, dramatické výchovy.
Ve studovnách, které jsou k dispozici pro samostatnou práci žáků, je stálé připojení k internetu. Škola má i několik odpočinkových zón.
V suterénu školy má zázemí školní klub Kotva, který nabízí různé programy v průběhu celého roku, dle vlastního školního vzdělávacího programu.
Školní knihovna nabízí základní tituly české i světové beletrie, poezie a dramatu potřebné pro četbu během studia literatury. Jednotlivé předmětové obory mají potom vlastní knihovny s potřebnou odbornou literaturou.
Škola má vlastní kapli, kde jsou pravidelně slouženy školní mše svaté.
Stravování je zajištěno ve školní jídelně, která je samostatným právním subjektem a v budově školy má pronajatou jídelnu.
Sportovní vyžití nabízí standardně vybavená tělocvična, gymnastický sál, pingpongový stůl pro volný čas, dále ve vnějším areálu hřiště s oválem pro základní lehkoatletické disciplíny, velké a malé hřiště.
Všechny třídy jsou kmenově umístěny v budově školy na Lerchově 63, Brno v klidné lokalitě Masarykovy čtvrti, je vzdušná, dobře osvětlená. Je kladen důraz na estetickou úpravu vnitřního prostředí školy a vysoký hygienický standard.

Charakteristika pedagogického sboru

Výuka je zabezpečena kvalifikovanými a aprobovanými středoškolskými učiteli. Na škole působí okolo 55 vyučujících, z toho přibližně 10 externistů.
V hodinách anglického, německého i francouzského jazyka vyučuje i rodilý mluvčí.
Škola má školní poradenské pracoviště, jehož součástí je výchovný poradce, speciální pedagog, školní psycholog, metodik prevence pro nižší a vyšší stupeň vzdělávání, výchovný poradce - kariérový poradce, koordinátor vzdělávání nadaných studentů.
Na škole působí školní kaplan, těžiště jeho práce je v podpoře osobnostního rozvoje žáků včetně spirituální dimenze.

Dlouhodobé projekty, mezinárodní spolupráce

Škola dlouhodobě spolupracuje s partnerskými školami v zahraničí. Organizuje studium žáků vyššího gymnázia na gymnáziu Sacré Coeur ve Vídni v Rakousku. Dále na gymnáziu Lycée de la Sauque la Brède ve Francii.
Škola také spolupracuje s Gymnáziem sv. Františka Assiského v Levoči. Pro žáky organizuje praxe, soutěže a jazykový kurz ve spolupráci s Ackermann-Gemeinde Stuttgart.

Spolupráce s rodiči a dalšími subjekty

Škola je školou, kde jsou rodiče vítáni. Školní informační systém umožňuje účinnou komunikaci se zákonnými zástupci žáků. Na podzim jsou rodiče informováni ředitelem školy o dění ve škole na společném setkání a následných třídních schůzkách, na podzim a na jaře jsou zavedeny hovorové hodiny s rezervačním systémem, na nižším gymnáziu se nabízí tripartitní setkání žák, zákonný zástupce a třídní učitel. Dále jsou pro rodiče organizovány kulturní akce, např. Tříkrálový koncert, festival Vypluj, Slavnostní předávání maturitních vysvědčení a absolventský večer. Rodičům jsou též nabízeny ve spolupráci se Školním poradenským centrem vzdělávací akce a poradenské služby.
Škola je fakultní školou pedagogické, přírodovědecké, filozofické fakulty a fakulty sportovních studií Masarykovy univerzity Brno.
Při škole je podle zákona 561/2004 Sb. zřízena od 1. 12. 2003 Školská rada umožňující zákonným zástupcům nezletilých žáků, zletilým žákům, pedagogickým pracovníkům školy, zřizovateli a dalším osobám podílet se na správě školy.
Při škole působí i spolek Společenství přátel Cyrilometodějské školy, z.s. IČO 266 36 506. Cílem je spolupracovat se školou na realizaci poslání školy, podporovat žáky ze sociálně slabých rodin a nadané žáky, podílet se na organizačním a finančním zajištění mimoškolních a volnočasových aktivit žáků školy.
V rámci poradenství škola spolupracuje s řadou školských poradenských zařízení, pedagogicko - psychologickými poradnami, speciálně pedagogickými centry, při prevenci rizikového chování dále i s NNO Podané ruce a s Policií České republiky.
Při zajišťování rozvoje školy a akcí školy je navázána dlouhodobá spolupráce s řadou dalších organizací, jako je např. Krajský úřad Jihomoravského kraje, Magistrát města Brna, NPI, CTM.
Angažuje se v řadě asociací: Asociace ředitelů církevních škol ČR, Asociace ředitelů pedagogických škol, Asociace ředitelů gymnázií ČR.

Charakteristika žáků

Studijní program osmiletého gymnázia je určen pro studijně zaměřené absolventy pátých ročníků základních škol, kteří mají zájem kvalitně se připravit pro další studium na vysokých školách všech směrů a současně komplexně rozvíjet svoji osobnost. Studium je určeno žákům, kteří chtějí objevovat smysl a směr svého života a respektují základní křesťanské hodnoty a křesťanský životní styl.
Na škole je nabízen rozvojový program Quo vadis, který nabízí individuální podporu pro vytvoření efektivních vzdělávacích podmínek formou mentoringu, úprav pomocí PLPP, skupinové konzultace při práci na online kurzu CTM apod.
Podíl žáků na dění ve škole zajišťuje studentský parlament, do nějž si každá třída volí své zástupce. Parlament se pravidelně setkává se zástupci školy. Třídy jsou označovány tradičními názvy prima, sekunda, tercie, kvarta, kvinta, sexta, septima a oktáva gymnázia.

3 Charakteristika ŠVP

Vize školy

smysluplné učení

Znalosti, dovednosti a postoje, které žáci na naší škole získají, pro ně budou užitečné v dalším životě. Vedeme žáky k tomu, aby si **stanovovali své cíle vzhledem ke svému komplexnímu rozvoji**, a **hodnotili, kde se na své cestě nacházejí**.
Naši žáci se ve výuce učí **smysluplně** a **aktivně** tak, aby se **rozvíjeli v zóně svého nejbližšího rozvoje**. Usilujeme o to, abychom jim uměli práci **diferencovat** a každý mohl **zažívat úspěch a radost z učení**.
Naši žáci se **spolupodílí na stanovování vzdělávacích cílů** a **rozumí jejich užitečnosti**. Dostávají od nás **popisnou zpětnou vazbu**, která je **podporuje v dalším učení**. Záleží nám na tom, aby pro nás bylo učení **celoživotním postojem**, proto žáky vedeme k tomu, aby průběžně **rozpoznávali a vyhodnocovali strategie**, které jim v učení pomáhají.
Žáci mají a cítí **spoluzodpovědnost za vlastní učení**. Umíme ocenit jejich **individuální pokrok**. Vytváříme **bezpečné prostředí pro práci s chybou**, kterou vnímáme jako **prostředek k růstu**. Vedeme žáky k tomu, aby uměli svou chybu opravit a analyzovat.

respektující společenství

Přistupujeme k sobě **partnersky**, **profesionálně** a s **respektem**. Žáky vedeme ke **spoluzodpovědnosti za školní prostředí**. Učíme se **pracovat se svými emocemi**, umíme **uznat svou chybu a omluvit se**, jdeme si vzájemně **příkladem**.
Vedeme žáky k tomu, aby znali své **silné stránky**, vážili si sebe sama i druhých a **znali své potřeby**. Učíme se **vyvažovat práci a odpočinek** a vedeme k tomu i své žáky.
Podporujeme žáky v tom, aby dokázali **samostatně kriticky myslet** a **formulovat své vlastní názory**. Aktivně jim k tomu **vytváříme prostor** ve vyučování. **Moderujeme žákovské diskuze** tak, aby se žáci učili spolu **komunikovat s respektem a úctou** a aby si aktivně naslouchali uvnitř třídních kolektivů i napříč obory a ročníky.

Mise školy

Naše škola je **otevřeným společenstvím**, které usiluje o to žít v souladu s **křesťanskými hodnotami** a ve kterém se všichni mohou cítit **bezpečně**. Vytváříme prostředí pro **hledání osobního vztahu s Bohem**. Školní prostředí nás podporuje v **komplexním rozvoji**. Dáváme důraz na **vyváženost** znalostí, dovedností a postojů, stejně jako na **duševní, duchovní i tělesný rozvoj**.
Spolupracujeme a vedeme k tomu i své žáky. Zajímáme se o to, jak zvyšovat **pozitivní dopad na učení** každého žáka. Nabízíme žákům **profesionální podporu**. Jednáme s žáky **s taktem a úctou**. Vedeme žáky k **partnerskému přístupu**, inspirujeme se a **učíme se od sebe navzájem**. Učíme **systematicky** a **podněcujeme kreativitu** napříč všemi předměty.

Profil absolventa

Absolvent gymnázia je vybaven kompetencemi potřebnými k dalšímu odpovědnému studiu na různých oborech vysokých škol dle vlastních preferencí.
Žáci během studia získají kompetence potřebné pro profesní orientaci a studium na vyšším stupni vzdělávání, které zahrnují:

- kritické myšlení,
- systematizaci a propojení poznatků utvářejících všeobecný přehled,
- práci s více zdroji informací s posouzením jejich validity,
- týmovou kooperaci a selfmanagement,
- strategické řešení problémů,
- vícejazyčné komunikační dovednosti – adekvátní prezentace výsledků, věcné argumentace a kultivované diskuse s respektováním postojů druhých.

V oblasti osobnostní formace je žák nasměrován k odpovědnosti, samostatnosti a tvořivosti, má předpoklady pro vytvoření pozitivních postojů úcty k životu, svobodě člověka a lidské sounáležitosti.
Po absolvování kvarty, posledního ročníku povinné školní docházky, jsou žáci vybaveni znalostmi, dovednostmi a návyky, které převyšují požadavky RVP ZV ve všech vzdělávacích oblastech. Jsou připraveni k dalšímu studiu na vyšším gymnáziu.

Organizace přijímacího řízení

Přijímací řízení se řídí zákonem č. 561/2004 Sb. v platném znění. Vzhledem k zájmu o studium převyšujícímu kapacitu gymnázia skládají všichni uchazeči přijímací zkoušku. Uchazeči získávají body za studijní výsledky v předchozím období a za úspěchy v soutěžích a olympiádách a v řádném termínu přijímacího řízení vykonávají jednotné přijímací zkoušky a písemný test ze základů křesťanství, náplň je dána požadavky RVP ZV pro žáky pátých ročníků ZŠ a specifikována na webu školy. Uchazeči o studium se specifickými vzdělávacími potřebami mají průběh přijímacích zkoušek upraven na základě přiložené žádosti.
O přijetí ke studiu rozhoduje pořadí uchazečů o studium, které je dáno součtem všech bodů přidělených v přijímacím řízení dle aktuálních kritérií zveřejněných na webu školy.

Organizace maturitní zkoušky

Organizace maturitní zkoušky se řídí školským zákonem a příslušnou vyhláškou MŠMT. Volitelnou zkoušku ve společné části maturitní zkoušky jsou žáci připravováni skládat z každého z možných předmětů dle vlastního výběru.
V profilové části žáci skládají dle vlastního výběru 2 profilové maturitní zkoušky z předmětů: **Anglický jazyk, Německý jazyk, Francouzský jazyk, Španělský jazyk, Matematika, Informatika, Fyzika, Chemie, Biologie, Dějepis, Zeměpis, Základy společenských věd, Umění a kultura**.
Součástí profilové zkoušky je i ústní zkouška z českého jazyka a také cizího jazyka, pokud byl vybrán v rámci společné části. Nepovinnou maturitní zkoušku je možno skládat i z dalších předmětů.

Výchovné a vzdělávací strategie školy

Směřující k vytvoření kompetence k učení
vedeme žáky, aby kvalitně prezentovali své znalosti s využitím různých způsobů komunikace;
zadáváme žákům referáty, prezentace, eseje, úkoly a seminární práce, vedeme je tak k rozvíjení schopností věcné argumentace a vhodné prezentace vlastní práce;
zapojujeme žáky do předmětových soutěží, olympiád, středoškolské odborné činnosti, tím je motivujeme k hlubšímu studiu;
zařazujeme formu skupinové a týmové práce s důrazem na skupinové procesy tvorby;
zadáváme žákům samostatné tvořivé úkoly rozvíjející jejich kognitivní procesy i postoje a podporujeme jejich profesní orientaci;
vedeme žáky, aby kriticky hodnotili a používali informace z různých zdrojů (odborná literatura, media tištěná i elektronická, odborné knihovny apod.) a vedeme je ke kritickému posuzování validity a relevance informací;
vedeme žáky k systematickému pořizování si poznámek i myšlenkových map z mluveného i psaného výkladu;
vedeme žáky k účelnému používání slovníků, klíčů, atlasů, map, encyklopedií, odborných příruček;
klademe důraz na individuální přístup k žákům, práci s chybou a na rozvoj jejich schopností, silných i slabých stránek, podporujeme u žáka samostatné hodnocení individuálního zlepšení výkonu a tím jej motivujeme k práci na vlastním osobnostním růstu;
Směřující k vytvoření kompetence k řešení problémů
zadáváme žákům referáty, prezentace, eseje, úkoly a seminární práce, vedeme je tak k rozvíjení schopností věcné argumentace a vhodné prezentace vlastní práce;
zapojujeme žáky do předmětových soutěží, olympiád, středoškolské odborné činnosti, tím je motivujeme k hlubšímu studiu;
zařazujeme formu skupinové a týmové práce s důrazem na skupinové procesy tvorby;
zadáváme žákům samostatné tvořivé úkoly rozvíjející jejich kognitivní procesy i postoje a podporujeme jejich profesní orientaci;
vedeme žáky, aby kriticky hodnotili a používali informace z různých zdrojů (odborná literatura, media tištěná i elektronická, odborné knihovny apod.) a vedeme je ke kritickému posuzování validity a relevance informací;
vedeme žáky k účelnému používání slovníků, klíčů, atlasů, map, encyklopedií, odborných příruček;

vedeme žáky ke kultivovaným a věcně podloženým diskusím na aktuální témata, formujeme tak jejich postoje a toleranci k názorům a postojům druhých;

Směřující k vytvoření kompetence komunikativní

vedeme žáky, aby kvalitně prezentovali své znalosti s využitím různých způsobů komunikace;

zadáváme žákům referáty, prezentace, eseje, úkoly a seminární práce, vedeme je tak k rozvíjení schopností věcné argumentace a vhodné prezentace vlastní práce;

zapojujeme žáky do předmětových soutěží, olympiád, středoškolské odborné činnosti, tím je motivujeme k hlubšímu studiu;

zařazujeme formu skupinové a týmové práce s důrazem na skupinové procesy tvorby;

vedeme žáky, aby kriticky hodnotili a používali informace z různých zdrojů (odborná literatura, media tištěná i elektronická, odborné knihovny apod.) a vedeme je ke kritickému posuzování validity a relevance informací;

vedeme žáky k účelnému používání slovníků, klíčů, atlasů, map, encyklopedií, odborných příruček;

vedeme žáky ke kultivovaným a věcně podloženým diskusím na aktuální témata, formujeme tak jejich postoje a toleranci k názorům a postojům druhých;

vyžadujeme od žáků respektování sjednaných pravidel a přizpůsobení se předepsaným požadavkům;

Směřující k vytvoření kompetence sociální a personální

zařazujeme formu skupinové a týmové práce s důrazem na skupinové procesy tvorby;

zadáváme žákům samostatné tvořivé úkoly rozvíjející jejich kognitivní procesy i postoje a podporujeme jejich profesní orientaci;

vedeme žáky ke kultivovaným a věcně podloženým diskusím na aktuální témata, formujeme tak jejich postoje a toleranci k názorům a postojům druhých;

klademe důraz na individuální přístup k žákům, práci s chybou a na rozvoj jejich schopností, silných i slabých stránek, podporujeme u žáka samostatné hodnocení individuálního zlepšení výkonu a tím jej motivujeme k práci na vlastním osobnostním růstu;

dbáme na bezpečnost práce, vedeme žáky k zodpovědnosti za své zdraví i zdraví ostatních a předjímání důsledků svého chování, zdůrazňujeme zásady poskytování účinné první pomoci;

vyžadujeme od žáků respektování sjednaných pravidel a přizpůsobení se předepsaným požadavkům;

vedeme žáky k hlubší reflexi vlastních zážitků a zkušeností a podněcujeme je k utváření pozitivních hodnot a postojů;

Směřující k vytvoření kompetence občanské

zařazujeme formu skupinové a týmové práce s důrazem na skupinové procesy tvorby;

zadáváme žákům samostatné tvořivé úkoly rozvíjející jejich kognitivní procesy i postoje a podporujeme jejich profesní orientaci;

vedeme žáky ke kultivovaným a věcně podloženým diskusím na aktuální témata, formujeme tak jejich postoje a toleranci k názorům a postojům druhých;

dbáme na bezpečnost práce, vedeme žáky k zodpovědnosti za své zdraví i zdraví ostatních a předjímání důsledků svého chování, zdůrazňujeme zásady poskytování účinné první pomoci;

vyžadujeme od žáků respektování sjednaných pravidel a přizpůsobení se předepsaným požadavkům;

vedeme žáky k hlubší reflexi vlastních zážitků a zkušeností a podněcujeme je k utváření pozitivních hodnot a postojů;

Směřující k vytvoření kompetence k podnikavosti

zadáváme žákům referáty, prezentace, eseje, úkoly a seminární práce, vedeme je tak k rozvíjení schopností věcné argumentace a vhodné prezentace vlastní práce;
zapojujeme žáky do předmětových soutěží, olympiád, středoškolské odborné činnosti, tím je motivujeme k hlubšímu studiu;
zadáváme žákům samostatné tvořivé úkoly rozvíjející jejich kognitivní procesy i postoje a podporujeme jejich profesní orientaci;
vedeme žáky, aby kriticky hodnotili a používali informace z různých zdrojů (odborná literatura, media tištěná i elektronická, odborné knihovny apod.) a vedeme je ke kritickému posuzování validity a relevance informací;
vedeme žáky k účelnému používání slovníků, klíčů, atlasů, map, encyklopedií, odborných příruček;
klademe důraz na individuální přístup k žákům, práci s chybou a na rozvoj jejich schopností, silných i slabých stránek, podporujeme u žáka samostatné hodnocení individuálního zlepšení výkonu a tím jej motivujeme k práci na vlastním osobnostním růstu;
dbáme na bezpečnost práce, vedeme žáky k zodpovědnosti za své zdraví i zdraví ostatních a předjímání důsledků svého chování, zdůrazňujeme zásady poskytování účinné první pomoci.

Směřující k vytvoření kompetence digitální

vedeme žáky, aby sbírali informace z nejrůznějších zdrojů, sdíleli je a třídili a vedeme je tak k orientaci ve zdrojích informací a ke kritickému posuzování hodnověrnosti informací;
vedeme žáky, aby používali školní informační systém a digitální technologie k efektivní komunikaci, procesu výuky a k vytváření
zadáváme žákům samostatné tvořivé úkoly s využitím digitálních technologií, vedeme je tak k rozvíjení schopností argumentace, zefektivnění pracovního postupu a ke kvalitní přehledné prezentaci výsledků a podporujeme tak jejich studijní zaměření;
klademe důraz na správné využívání digitálních technologií, reflektujeme s žáky jejich přínos i rizika a vedeme je k etickému jednání v digitálním prostředí;

Zabezpečení vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků nadaných

Žákům se speciálními vzdělávacími potřebami a nadáním jsou poskytována podpůrná opatření v různých stupních[1] dle jejich konkrétních vzdělávacích potřeb. Také nadaným a mimořádně nadaným žákům[2] vytváříme podmínky umožňující další progresivní rozvoj jejich nadání. Využívá se třístupňový model výchovně vzdělávací péče: 1) individualizovaná podpora učitele založená na diferencovaném individuálním přístupu vycházejícího z aktuálního stavu žáka bez specifikace ve vypracovaném plánu; 2) plán pedagogické podpory PLPP; 3) individuální vzdělávací plán IVP.
V případě prvního stupně podpůrných opatření je zpracován plán pedagogické podpory PLPP, který stanovuje cíle PLPP, zahrnuje podpůrná opatření včetně metod výuky, organizace výuky, hodnocení včetně kritérií hodnocení, intervence školy, využití pomůcek a studijních materiálů, podpůrných opatření v rámci domácí přípravy, příp. jiných podpůrných opatření vyplývajících ze zdravotního stavu či sociální situace.
Návrh na poskytování podpůrných opatření může podat jakýkoliv pedagogický pracovník, vychází při tom z pozorování v hodině, analýzy výsledků činnosti žáka, reflexe jeho výsledků, rozhovorů s žákem či jeho zákonnými zástupci. Na zpracování a realizaci plánu se podílí všichni

vyučující žáka v daném ročníku, je zpracován na základě diagnostiky školního poradenského pracoviště nejpozději do jedno měsíce od podnětu a do tří měsíců od zahájení poskytování podpůrných opatření je vyhodnocován a následně pak na konci každého pololetí.
V případě druhého až pátého stupně podpůrných opatření je zpracován individuální vzdělávací plán IVP, který stanovuje priority vzdělávání a dalšího rozvoje žáka, dále zahrnuje specifikaci podpůrných opatření včetně metod a pedagogických postupů, úprav obsahu vzdělávání a očekávaných výstupů, organizace výuky, způsob zadávání a plnění úkolů, způsob ověřování vědomostí a dovedností, hodnocení žáka, využití pomůcek a učebních materiálů, příp. jiná podpůrná opatření, stanovuje také personální zajištění průběhu vzdělávání a odpovědné pracovníky školního poradenského pracoviště a školského poradenského zařízení, které vydalo doporučení, dále stanovuje jak budou zapojeny další subjekty do systému vzdělávání žáků (např. Středisko pro pomoc studentům se specifickými nároky Teiresias).
V případě třetího až pátého stupně podpůrných opatření je do vzdělávacího procesu zapojen i asistent pedagoga (příp. tlumočník českého znakového jazyka či přepisovatel pro neslyšící).
Dle konkrétních potřeb je do rozvrhu žáka zařazen předmět speciálně pedagogická péče v rozsahu 1 – 4 hod. týdně s přednostním využitím disponibilních hodin, je zajišťován speciálním pedagogem školy či externě speciálním pedagogem školského poradenského zařízení.
Při vypracování individuálního vzdělávacího plánu se vychází z doporučení školského poradenského zařízení, na zpracování a realizaci plánu se podílí všichni vyučující žáka v daném ročníku, spolupracují na něm zákonní zástupci, je vytvořen nejpozději do jedno měsíce od obdržení doporučení a žádosti zákonných zástupců žáka, do té doby jsou poskytována podpůrná opatření prvního stupně, především individualizovaná práce s žákem a mapování možné formy podpory žáka, vyhodnocován je na konci školního roku, průběžně může být dle potřeb upravován či doplňován.
Na základě doporučení školského poradenského zařízení uzpůsobujeme podmínky při přijímacím řízení (na základě přiložené žádosti), dále při vlastním studiu i při maturitní zkoušce.
Podepsaný plán pedagogické podpory nebo individuální vzdělávací plán se stává součástí osobní dokumentace žáka. Tvorbu a realizaci PLPP a IVP koordinuje speciální pedagog školy, který úzce spolupracuje s výchovným poradcem. Součástí PLPP je podpis zákonného zástupce, který je s plánem seznámen, součástí IVP je informovaný souhlas zákonného zástupce.
Opatření využívaná v PLPP a IVP:
metody výuky: aktivizace, motivace žáka, individualizace výuky;
úpravy učiva: obohacování a rozšíření výuky (enrichment), nadaným žákům se zadávají individuální samostatné úkoly prohlubující a rozšiřující probírané téma,
organizace výuky: vhodná strukturalizace a diferencovaná výuka, zapojováni žáků do vedení výukových aktivit;
hodnocení: podepřeno doplňujícím slovním hodnocením, podpora sebehodnocení žáka,
intervence školy: přímá podpora ve výuce, konzultace při přípravě na soutěže nebo při zpracovávání nadstandardního úkolu, konzultace školního poradenského pracoviště;
pomůcky: možnost využití PC v písemných pracích, využití kopírovací techniky;
studijní materiály: encyklopedie, weby pro talentované žáky, příp. možnost zapůjčení učebnic a literatury.
Na škole je nabízen **program Quo vadis pro nadané a motivované žáky**, kde je možné se individuálně rozvíjet na základě vypracovaného PLPP či další nabídky podpory. Program pomůže žákům stanovit si cíle a nabízí podporu formou např. mentoringu, akademických kroužků,

nabídky CTM a individuálních úprav studia. Podpora nadaní je podporována **Akademickým stipendiem**, které je udělováno dle pravidel v školním řádu.
Nadaní žáci se zúčastňují olympiád a řady soutěží. Rozvoj nadání je stimulován i v tvůrčích dílnách a kroužcích. Hudební talent při zpěvu či hře na nástroj je možné uplatnit v rámci školního pěveckého sboru Cantate, Cyrilometodějského komorního orchestru či CiMbálky. Dramatické nadání mohou žáci rozvíjet v kroužku Dramatická jelita. Na podporu samostatné tvořivosti žáků jsou pořádány akce jako přehlídka dramatické, hudební a taneční tvořivosti Dihutaj, festival Vypluj.

Začlenění průřezových témat

Průřezová témata jsou zařazovaná ve všech ročnících různými formami, např.skrze aktivizační metody včetně RWCT, zážitkovou pedagogikou, tvorbou portfolia žáka, projektovou výukou, blokovou výukou, vzdělávacími programy, preventivními programy, podporou sociálního klimatu v rámci třídních akcí, fungováním žákovského CM parlamentu, včetně EKO týmu, dobrovolnictví a charitativních projektů, v rámci programů DofE a Quo vadis.
Osobnostní a sociální výchova je realizována především v předmětu osobnostní rozvoj v křesťanském duchu, proniká do všech předmětů, preventivních programů a do akcí třídy a CM parlamentu.
Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech je realizována především v předmětech občanská výchova, základy společenských věd, zeměpis, dějepis, osobnostní rozvoj v křesťanském duchu, dále v aktivitách CM parlamentu.
Multikulturní výchova je realizována především v předmětech občanská výchova, základy společenských věd, zeměpis, dějepis, osobnostní rozvo jv křesťanském duchu, anglický jazyk, německý/ španělský/ francouzský jazyk.
Environmentální výchova je realizována především v předmětech přírodopis, biologie, fyzika, chemie, osobnostní rozvoj v křesťanském duchu, dále aktivitami EKO týmu.
Mediální výchova je realizována především v předmětech informatika, český jazyk a literatura, zeměpis, osobnostní rozvoj v křesťanském duchu, anglický jazyk, německý/ španělský/ francouzský jazyk.

---

[1] stupeň podpůrného opatření je stanoven školským poradenským zařízením či školním poradenským pracovištěm na základě diagnostiky vzdělávacích potřeb
[2] mimořádně nadaný žák je identifikován školským poradenským zařízením na základě těchto komponent: nadprůměrná schopnost, angažovanost v úkolu a tvořivost.

4 Učební plán

Učební plán nižšího gymnázia

Vzdělávací oblast	Vzdělávací obor	dotace RVP ZV[1]	Předmět	celkem hodin	G1	G2	G3	G4
Jazyk a jazyková komunikace	Český jazyk a liter.	15 + 2 DH	**Český jazyk a literatura**	**17[2]**	**5**	**4**	**4**	**4**
	Cizí jazyk	12 +1 DH	**Anglický jazyk**	**13[3]**	**4**	**3**	**3**	**3**
	Další cizí jazyk	6	**Francouzský jazyk / Německý jazyk/ Španělský jazyk [4]**	**6[3]**	**0**	**0**	**3**	**3**
Matematika a její aplikace		15 + 3 DH, VZ	**Matematika**	**18[2]**	**5**	**5**	**4**	**4**
Informační a komunikační technologie		4 + ČSP 1	**Informatika**	**5[3]**	**1**	**1**	**1**	**2**
Člověk a společnost	Dějepis	8 z 10	**Dějepis**	**8**	**2**	**2**	**2**	**2**
	Výchova k občanství	2 z 10, ČSP	**Občanská výchova [5]**	**2**	**0**	**0**	**1**	**1**
Člověk a příroda	Fyzika	5,5 z 20 + 2 DH + ČSP 0,5	**Fyzika**	**8**	**2**	**2**	**2**	**2**
	Chemie	3,5 z 20 + 1 DH + ČSP1,5	**Chemie**	**6**	**0**	**2**	**2**	**2**
	Zeměpis	6 z 20 + 2 DH	**Zeměpis**	**8**	**2**	**2**	**2**	**2**
	Přírodopis	5 z 20 + 1,5 DH +VZ 1,5	**Přírodopis [6]**	**8**	**2**	**2**	**2**	**2**
Člověk a zdraví	Výchova ke zdraví	2 z 10	rozděleno [7]	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**
	Tělesná výchova	8 z 10	**Tělesná výchova**	**8[3]**	**2**	**2**	**2**	**2**
Umění a kultura	Hudební výchova	4 z 9	**Hudební výchova**	**4[3]**	**1**	**1**	**1**	**1**
	Výtvarná výchova	5 z 9	**Výtvarná výchova**	**5[3]**	**2**	**1**	**1**	**1**
		0 + 5,5 DH + VZ 0,5	**Osobnostní rozvoj v křesťanském duchu [9]**	**6[3]**	**2**	**2**	**1**	**1**
Člověk a svět práce		3	rozděleno [8]	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**
Celkem hodin				**122**	**30**	**29**	**31**	**32**

DH - disponibilní hodina
VZ - Výchova ke zdraví
ČSP - Člověk a svět práce
[1] v případě, že RVP vymezuje min. časovou dotaci na celou vzdělávací oblast, příp. více oblastí, je uvedena min. časová dotace již rozdělená do předmětů, doplněno je z disponibilních hodin (DH)

[2] jedna hodina z dotace je vyučována jako půlená dle finančních možností školy
[3] předměty jsou vyučovány jako půlené
[4] žák si volí jeden z jazyků, je realizován jako volitelný, jazyk se otvírá při min. počtu 7 žáků, pouze 2 skupiny ve třídě
[5] předmět zařazen pouze na nižším gymnáziu, navazuje na něj předmět Základy společenských věd
[6] předmět zařazen pouze na nižším gymnáziu, navazuje na něj předmět Biologie
[7] vzdělávací obor Výchova ke zdraví není vyučován jako samostatný předmět; na nižším gymnáziu je vyučován v rámci Přírodopisu, Matematiky a Osobnostního rozvoje v křesťanském duchu
[8] vzdělávací obor Člověk a svět práce není vyučován jako samostatný předmět; na nižším gymnáziu je vyučován v Informatice, Fyzice, Chemii, Osobnostním rozvoji v křesťanském duchu
[9] Osobnostní rozvoj v křesťanském duchu je propojen s jinou organizační formou **třídního kruhu**, který vytváří prostor pro podporu pozitivního klimatu ve třídě a pro vlastní iniciativy žáků. Třídní kruh je zařazen do rozvrhu v rozsahu celé vyučovací hodiny a je povinnou součástí výchovně vzdělávacího procesu žáků nižšího gymnázia.

Učební plán vyššího gymnázia

Vzdělávací oblast	Vzdělávací obor		Předmět	celkem hodin	G5	G6	G7	G8
Jazyk a jazyková komunikace	Český jazyk a lit.	12 + 2 DH	**Český jazyk a literatura**	**14**	**3**	**3**	**4**	**4**
	Cizí jazyk	12	**Anglický jazyk**	**12**	**3**	**3**	**3**[6]	**3**[6]
	Další cizí jazyk	12	**Francouzský jazyk / Německý jazyk/ Španělský jazyk** [2]	**12**	**3**	**3**	**3**	**3**
Matematika a její aplikace		10 + 6 DH	**Matematika**	**16**	**4**	**4**	**4**	**4**
Informatika		4	**Informatika**	**4**	**2**	**2**	**0**	**0**
Člověk a svět práce			**Základy společenských věd**	**7**	**2**	**2**	**3**	**0**
Člověk a společnost	Občan. a společ. zákl	7 z 36						
	Dějepis	5 z 36	**Dějepis**	**5**	**2,5**	**2,5**	**0**	**0**
	Geografie Geologie [3]	4 z 36	**Zeměpis**	**4**	**2**	**2**	**0**	**0**
Člověk a příroda	Fyzika	5 z 36	**Fyzika**	**5**	**2,5**	**2,5**	**0**	**0**
	Chemie	5 z 36	**Chemie**	**5**	**2,5**	**2,5**	**0**	**0**
	Biologie	7 z 36	**Biologie**	**7**	**2,5**	**2,5**	**2**	**0**
Člověk a zdraví	Výchova ke zdraví	0	rozděleno [4]	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**
	Tělesná výchova	8	**Tělesná výchova**	**8**	**2**	**2**	**2**	**2**
Umění a kultura	Hudební obor	4	**Hudební výchova**	**4**	**2**	**2**	**0**	**0**
	Výtvarný obor		**Výtvarná výchova**					
PT Osobnostní a sociální výchova		8 DH	**Osobnostní rozvoj v křesťanském duchu**	**8**	**2**	**2**	**2**	**2**
Volitelné vzdělávací aktivity [5]		3 z 36 + 6 DH	**1. volitelný předmět**	**3**	**0**	**0**	**3**	**0**
			2. volitelný předmět	**3**	**0**	**0**	**3**	**0**
			3. volitelný předmět	**3**	**0**	**0**	**3**	**0**
		8 VOL + 4 DH	**4. volitelný předmět**	**3**	**0**	**0**	**0**	**3**
			5. volitelný předmět	**3**	**0**	**0**	**0**	**3**
			6. volitelný předmět	**3**	**0**	**0**	**0**	**3**
			7. volitelný předmět	**3**	**0**	**0**	**0**	**3**
Celkem hodin				**132**	**35**	**35**	**32**	**30**

[1] v případě, že RVP vymezuje min. časovou dotaci na celou vzdělávací oblast, příp. více oblastí, je uvedena min. časová dotace již rozdělená do předmětů, doplněno je z disponibilních hodin (DH)
[2] žák si volí jeden z jazyků po celou dobu studia, pokračuje od tercie gymnázia
[3] vzdělávací obor Geologie není vyučován jako samostatný předmět; je zahrnut do předmětů Biologie a Zeměpis
[4] vzdělávací obor Výchova ke zdraví není vyučován jako samostatný předmět, ale v rámci Biologie, Základů společenských věd, Tělesné výchovy, Chemie, Zeměpisu, Osobnostního rozvoje
[5] žák si volí 3 předměty v G7, 4 předměty v G8 dle cyklické nabídky ve školním roce, viz. následující tabulka, min. 1 z předmětů jsou z oblasti Člověk a společnost nebo Člověk a příroda nebo v předmětu Vlastní projekt musí být splněn výstup z jedné této oblasti
[6] žák si volí dle nabídky standardní či pokračující skupinu, jazykové skupiny jsou namíchány z tříd G7 a G8

G7 – žák si volí 3 předměty		**G8 – žák si volí 4 předměty**	
otevírá se každý rok		**otevírá se každý rok**	
Biologie a	přednost mají žáci G7	**Biologie b**	přednost mají žáci G8
Základy společenských věd a	přednost mají žáci G7	**Základy společenských věd b**	přednost mají žáci G8
Biologie b	pouze pokud je ve skupině místo, je prioritně určena pro žáky G8	**Biologie a**	pouze pokud je ve skupině místo, je prioritně určena pro žáky G7
Základy společenských věd b	pouze pokud je ve skupině místo, je prioritně určena pro žáky G8, maximální kapacita skupiny je 15 žáků	**Základy společenských věd a**	pouze pokud je ve skupině místo, je prioritně určena pro žáky G7, maximální kapacita skupiny je 15 žáků
Tvorba a interpretace textu	přednost mají žáci G7, maximální kapacita skupiny je 15 žáků	**Tvorba a interpretace textu**	pouze pokud je ve skupině místo, je prioritně určena pro žáky G7
Vlastní projekt	pouze pro schválené projekty	**Vlastní projekt**	pouze pro schválené projekty
otevírá se v liché roky v tzv. dvouletém cyklu		**otevírá se v sudé roky v tzv. dvouletém cyklu**	
Chemie a maximální kapacita skupiny je 20 žáků		**Chemie b** maximální kapacita skupiny je 20 žáků	
Fyzika a		**Fyzika b**	
Zeměpis a		**Zeměpis b**	
Dějepis a maximální kapacita skupiny je 20 žáků		**Dějepis b** maximální kapacita skupiny je 20 žáků	

Matematika a	**Matematika b**
Informatika a maximální kapacita skupiny je 10 žáků	**Informatika b** maximální kapacita skupiny je 10 žáků
Příprava na jazykovou zkoušku úrovně C1 z NJ/ FJ/ ŠJ	**Deskriptivní geometrie**
Umění a kultura	**Ekonomie**
	Latina

Anotace volitelných předmětů

Biologie a, Molekulární biologie a genetika – seminář zaměřený na prohloubení a rozšíření znalostí základního kurzu biologie s důrazem na témata klíčová pro pochopení současné vědy a pro úspěšné složení maturity.
Tento seminář je důrazně doporučen všem studentům, kteří plánují maturovat z biologie nebo se hlásí na vysoké školy s biologickými či medicínskými obory. Znalosti probírané v semináři, které přesahují rozsah kmenového učiva hodin biologie, jsou aktivně využívány v rámci ústní maturitní zkoušky.
Předmět je koncipován jako dvouletý cyklus s hodinovou dotací 3 hodiny týdně po celý školní rok.
Upozornění: Z kapacitních a organizačních důvodů není možné poskytovat konzultace ke studijní látce a tématům semináře studentům, kteří se do tohoto předmětu oficiálně nezapsali.
Blok A
1) Základy buněčné biologie (+ nadstavba: Detailní pohled na patologii buňky (např. reakce na stres, fyzikální a chemické podněty, mechanismy vzniku rakoviny a zánětu).
2) Genová exprese a Molekulární biologie: Regulace, transkripce, translace a posttranslační úpravy.
3) Mitóza a Meióza: Podrobná analýza buněčného dělení a jeho významu.
4) Genetika: Od klasické (Mendelovy) až po populační.
5) Evoluční biologie: Mechanismy a principy evoluce.
Blok C:
Praktická cvičení z biologie
Hodnocení a ukončení předmětu bude realizováno kombinací písemných prací a testů, ústního zkoušení a vypracování samostatných projektů.

Biologie b, Fyziologie rostlin, fylogeneze a fyziologie tělních soustav – seminář zaměřený na prohloubení a rozšíření znalostí základního kurzu biologie s důrazem na témata klíčová pro pochopení současné vědy a pro úspěšné složení maturity.
Tento seminář je důrazně doporučen všem studentům, kteří plánují maturovat z biologie nebo se hlásí na vysoké školy s biologickými či medicínskými obory. Znalosti probírané v semináři, které přesahují rozsah kmenového učiva hodin biologie, jsou aktivně využívány v rámci ústní maturitní zkoušky.

Předmět je koncipován jako dvouletý cyklus s hodinovou dotací 3 hodiny týdně po celý školní rok.
Upozornění: Z kapacitních a organizačních důvodů není možné poskytovat konzultace ke studijní látce a tématům semináře studentům, kteří se do tohoto předmětu oficiálně nezapsali.
Blok B
1) Fyziologie rostlin: Procesy fotosyntézy, vodní režimy, tropismy a nastie.
2) Ekologie: Vztahy mezi organismy a prostředím, populační a komunitní ekologie.
3) Fylogeneze a fyziologie soustav: Přehled fylogeneze a fyziologie živočichů a člověka.
4) Etologie: Chování a studium chování živočichů.
Blok C:
Praktická cvičení z biologie
Hodnocení a ukončení předmětu bude realizováno kombinací písemných prací a testů, ústního zkoušení a vypracování samostatných projektů.

Základy společenských věd a, Člověk ve společnosti – seminář je doporučen především zájemcům o maturitní zkoušku ze základů společenských věd a těm, kteří uvažují o studiu společenskovědních, právních nebo obecně humanitních oborů. Seminář navazuje na předmět základy společenských věd a prohlubuje znalosti z oblasti psychologie, sociologie, politologie, práva a mezinárodních vztahů. Nabízí studentům hlubší vhled do porozumění vlastnímu jednání a fungování člověka jako součásti širšího společenského celku. Předpokládá aktivní účast, schopnost přemýšlet samostatně, kriticky a v souvislostech, analyzovat společenské jevy a diskutovat o nich s respektem k různým názorům.

Základy společenských věd b, Člověk a myšlení – seminář je doporučen především zájemcům o maturitní zkoušku ze základů společenských věd a těm, kteří uvažují o studiu společenskovědních, právních nebo obecně humanitních oborů. Seminář navazuje na předmět základy společenských věd a systematicky prohlubuje znalosti z oblasti filozofie, etiky, neformální logiky, teorie vědy a religionistiky. Náročný, ale podnětný seminář zve studenty k přemýšlení o základních otázkách lidské existence, poznání a hodnot. Předpokládá aktivní účast a schopnost přemýšlet samostatně, kriticky a v souvislostech.

Tvorba a interpretace textu – seminář je určen všem, kteří chtějí rozvíjet své tvůrčí schopnosti a stát se originálními tvůrci textů. Budeme se věnovat psaní uměleckých, esejistických i publicistických textů, při kterých si vyzkoušíte vlastní styl, práci s různými žánry a efektivní vyjadřování myšlenek s ohledem na čtenáře a účel textu. Kromě psaní se zaměříme také na interpretaci náročnějších literárních děl, analyzování složitých textů a rozvoj kritického myšlení. Naučíte se hodnotit texty, formulovat své názory a kultivovaně je obhajovat v diskusi s ostatními. Výuka probíhá v tříhodinových blocích, které kombinují tvorbu vlastních textů, vrstevnické hodnocení a společnou interpretaci vybraných českých i světových literárních děl. Během semináře budete prezentovat své práce, diskutovat a získávat cennou zpětnou vazbu od spolužáků, což vám pomůže růst jako autorům i čtenářům.
Upozornění: V maturitním ročníku bude výuka předmětu realizována v zkrácené formě.

Vlastní projekt – předmět je určen pro studenty, kteří si samostatně naplánují vlastní projekt z oblasti vědy/ podnikání/ dobrovolnictví a jeho výstup. K tomu, aby si tento předmět mohli zvolit, musí být jejich projekt schválen v březnu předcházejícího školního roku garanty předmětu. Projekt, který předkládají ke schválení, musí obsahovat rozepsané konkrétní cíle po jednotlivých měsících včetně kritérií, podle kterých student bude hodnotit, jak jich dosáhl. Předmět v daném školním roce poté probíhá formou samostatné práce. Požadována je aktivní účast na

průběžných schůzkách s garantem předmětu s vypracovaným sebehodnocením podle kritérií vztaženým k vlastním cílům (cca 5–6x do roka) a dále prezentace vlastního progresu v projektu ostatním studentům (cca 4x do roka). Poslední prezentace probíhá před veřejným publikem.
Fyzika a – předmět se doporučuje zejména zájemcům o maturitu z fyziky a dále těm, kteří využijí znalosti z fyziky při přijímacích zkouškách a při studiu na medicíně nebo technických oborech (např. VUT). V bloku a se budeme věnovat rozšíření a prohloubení učiva těchto témat: mechanika, termika, struktura a vlastnosti látek různých skupenství, kmitání, vlnění a zvuk. Dále pak v rámci bloku c budeme probírat témata teorii relativity a astrofyziku. Student bude hodnocen na základě samostatného vypracování příkladů (smysluplná aplikace) z daného tématu. Průběžně budeme zařazovat i praktická cvičení související s aktuálně probíranými tématy. Upozornění: Z kapacitních a organizačních důvodů není možné poskytovat konzultace ke studijní látce a tématům semináře studentům, kteří se do tohoto předmětu oficiálně nezapsali.
Fyzika b – předmět se doporučuje zejména zájemcům o maturitu z fyziky a dále těm, kteří využijí znalosti z fyziky při přijímacích zkouškách a při studiu na medicíně nebo technických oborech (např. VUT). V bloku b se budeme věnovat rozšíření a prohloubení učiva z těchto témat: elektřina a magnetismus, optika, základy z fyziky mikrosvěta. Dále pak v rámci bloku c budeme probírat témata teorii relativity a astrofyziku. Student bude hodnocen na základě samostatného vypracování příkladů (smysluplná aplikace) z daného tématu. Průběžně budeme zařazovat i praktická cvičení související s aktuálně probíranými tématy. Upozornění: Z kapacitních a organizačních důvodů není možné poskytovat konzultace ke studijní látce a tématům semináře studentům, kteří se do tohoto předmětu oficiálně nezapsali.
Chemie a, Obecná a anorganická chemie – předmět je doporučen zejména zájemcům o maturitu z chemie a následné studium oborů, které jsou buď přímo chemické nebo s chemií souvisí. Věnovat se budeme stavbě atomu včetně radioaktivity a kvantových čísel, druhům chemických vazeb a interakcí mezi molekulami včetně určování tvarů molekul. Zopakujeme si zásady anorganického názvosloví a rozšíříme si obzory v této oblasti. Budeme se zabývat průběhem chemických reakcí, jejich rychlostí, energií a faktory, kterými lze reakce ovlivnit, ukážeme si výpočty, které s reakcemi souvisejí. Budeme se věnovat směsím, určování koncentrací roztoků, teorii kyselin a zásad a s ní souvisejícímu určování pH roztoků. Dále se zaměříme na přenos elektrického náboje z chemického hlediska (např. se podíváme na reakce, které probíhají ve vybraných typech baterií). V závěru školního roku se v tzv. bloku c zaměříme na jednotlivé skupiny prvků v periodické tabulce a budeme se zabývat jejich vlastnostmi, které předurčují jejich praktické využití. Průběžně budeme zařazovat i praktická cvičení související s aktuálně diskutovanými tématy. Hodnocena budou praktická cvičení a protokoly z nich. Dále bude po každém probraném tématu zadán ke zpracování hodnocený domácí úkol, který bude obsahovat jak teoretické otázky, tak výpočtové úlohy související s daným tématem. Upozornění: Z kapacitních a organizačních důvodů není možné poskytovat konzultace ke studijní látce a probíraným tématům studentům, kteří se do tohoto předmětu oficiálně nezapsali.
Chemie b, Organická chemie a biochemie – předmět je doporučen zejména zájemcům o maturitu z chemie a následné studium oborů, které jsou buď přímo chemické nebo s chemií souvisí. Zejména je jeho obsah doporučen zájemcům o medicínské obory. Věnovat se budeme studiu uhlovodíků, jejich vlastností a reakcí s důrazem na jejich praktické využití. Dále se budeme zabývat jednotlivými skupinami derivátů uhlovodíků,

opět se zaměřením na jejich fyzikální i chemické vlastnosti, které předurčují jejich praktické využití. Z biochemie se nejprve zaměříme na jednotlivé skupiny látek, které se v živých organismech vyskytují (sacharidy, lipidy, bílkoviny,...) a následně se zaměříme na metabolické přeměny, kterým v organismech podléhají. V závěru školního roku se v tzv. bloku c zaměříme na jednotlivé skupiny prvků v periodické tabulce a budeme se zabývat jejich vlastnostmi, které předurčují jejich praktické využití. Průběžně budeme zařazovat i praktická cvičení související s aktuálně probíranými tématy. Hodnocena budou praktická cvičení a protokoly z nich. Dále bude po každém probraném tématu zadán ke zpracování hodnocený domácí úkol, který bude obsahovat jak teoretické otázky, tak výpočtové úlohy související s daným tématem. Upozornění: Z kapacitních a organizačních důvodů není možné poskytovat konzultace ke studijní látce a probíraným tématům studentům, kteří se do tohoto předmětu oficiálně nezapsali.
Dějepis a, Dějiny starého světa – seminář bude zaměřen na prohlubování znalostí o domácích dějinách. Po krátkém exkurzu do dějin starších se pozornost přesune na historii Československa, jenž bude sledovaná důkladněji. Většina probírané látky se tak bude věnovat 20. století. Kromě aspektů domácích, jako je průmyslový rozvoj, politická situace, náboženská situace, postavení menšin, se dostane pozornosti i mezinárodnímu kontextu fungování státu jak za první a druhé republiky, tak v protektorátu, a i po roce 1945. České dějiny doplní kurz prohlubující znalosti o nejnovějších dějinách Evropy. Domácí problematika, tak bude zasazována do kontextu širších jevů probíhajících na celém světadílu. Zároveň dostane prostor i problematika čistě zahraniční – sjednocování Evropy, rok 1968 na západě či vnitropolitická situace zemí jako je Německo a Velká Británie. Seminář nebude věnován pouze Evropě v kontextu studené války, ale bude zakončen i složitými procesy po roce 1989 a rozpadu bipolárního světa.
Dějepis b, Sociální dějiny a třetí svět – seminář sociálních dějin zmapuje problematiku migrací, menšin či emancipace, a to nejen emancipace žen. Napříč historii dojde k objasnění společenských jevů, které provázely lidstvo v průběhu dějin a definovaly role ve společnosti. Vzhledem k předmětu studia bude primární oblastí zájmu století 19., nicméně seminář se neomezí pouze na něj. Seminář rozšíří znalosti o dějinách mimoevropských států, které jsou v běžném dějepise upozaďovány dominancí dějin Euroamerického světa. Dojde ke sledování procesů, které provázely dějiny Asie, Jižní Ameriky a částečně Afriky napříč dějinami. Kromě kulturních rozdílů definovaných historicky, nezůstanou stranou ani politické dějiny, či vztahy, které mají státy nacházející se v těchto částech světa jak mezi sebou, tak i s Evropou či USA.
Zeměpis a, Makroregion Asie, Evropa, Amerika – seminář je koncipován jako prohlubující a rozšiřující forma výuky zeměpisu pro studenty, kteří se chtějí aktivně zapojit do badatelských činností. Nejde pouze o reprodukci učiva, ale o samostatné poznávání, vyhledávání, analýzu a interpretaci geografických informací. Každý makroregion (Asie, Evropa, Amerika) bude pojat jako celistvý celek, v němž se propojí: přírodní složky (geologické podmínky, podnebí, vodstvo, biosféra), socioekonomické složky (obyvatelstvo, hospodářství, kultura, urbanizace, problémy a výzvy), globální souvislosti (role v mezinárodní politice, ekonomice, dopady na životní prostředí). Badatelská činnost bude spočívat v samostatné práci s daty a zdroji – mapami, statistickými databázemi, odbornými články, médii i terénními záznamy. Studenti budou hledat odpovědi na problémové otázky, formulovat hypotézy a obhajovat závěry.

Zeměpis b, Makroregion Afrika, Austrálie a Oceánie – seminář je koncipován jako prohlubující a rozšiřující forma výuky zeměpisu pro studenty, kteří se chtějí aktivně zapojit do badatelských činností. Nejde pouze o reprodukci učiva, ale o samostatné poznávání, vyhledávání, analýzu a interpretaci geografických informací. Každý makroregion (Afrika, Austrálie a Oceánie) bude pojat jako celistvý celek, v němž se propojí: přírodní složky (geologické podmínky, podnebí, vodstvo, biosféra), socioekonomické složky (obyvatelstvo, hospodářství, kultura, urbanizace, problémy a výzvy), globální souvislosti (role v mezinárodní politice, ekonomice, dopady na životní prostředí). Badatelská činnost bude spočívat v samostatné práci s daty a zdroji – mapami, statistickými databázemi, odbornými články, médii i terénními záznamy. Studenti budou hledat odpovědi na problémové otázky, formulovat hypotézy a obhajovat závěry.
Informatika a, Programování a elektronika – seminář je doporučen zejména zájemcům o maturitu z informatiky a/nebo následné studium oborů, které jsou buď přímo informatické nebo s informatikou či programováním souvisí. Náplní předmětu budou základy jazyka C/C++ a jejich následné využití při tvorbě aplikací s textovým nebo grafickým uživatelským rozhraním. Seznámíme se s objektově orientovaným návrhem aplikací. Navrhneme a vytvoříme aplikaci s grafickým rozhraním (program nebo hra). Dále se v předmětu budeme zabývat základy elektroniky, využitím polovodičových součástek a programování mikrokontrolérů. Vyzkoušíme si jednoduché senzory pro detekci různých fyzikálních veličin. Seminář vyžaduje znalosti algoritmizace a základních konstrukcí programovacích jazyků z předchozích ročníků (proměnná, podmínka, cyklus, pole/seznam a jejich použití).
Informatika b, Programování a počítačové sítě – seminář je doporučen zejména zájemcům o maturitu z informatiky a/nebo následné studium oborů, které jsou buď přímo informatické nebo s informatikou či programováním souvisí. Náplní předmětu budou základy jazyka Python a jejich následné využití při tvorbě aplikací s textovým nebo grafickým uživatelským rozhraním. Navrhneme a vytvoříme aplikaci s grafickým uživatelským rozhraním (program nebo hra). Seznámíme se s objektově orientovaným návrhem aplikací. Dále se v předmětu budeme zabývat komunikací mezi počítači pomocí počítačové sítě. Podíváme se na pokročilou problematiku počítačových sítí. Naučíme se ovládat operační systém Linux. Seminář vyžaduje znalosti algoritmizace a základních konstrukcí programovacích jazyků z předchozích ročníků (proměnná, podmínka, cyklus, pole/seznam a jejich použití).
Matematika a, Algebra – předmět je rozšiřující matematikou, je určen především pro studenty s hlubším zájmem o matematiku nebo o studium přírodovědného, technického či matematického oboru na vysoké škole. Jeho témata nejsou součástí maturitní zkoušky. Prvních osm měsíců (společných pro G7 i G8) je věnováno práci s komplexními čísly a řešením složitějších typů rovnic a nerovnic (binomické rovnice, reciproké rovnice, rovnice s kombinačními čísly, rovnice a nerovnice s parametrem). Poslední dva měsíce (pouze pro G7) jsou věnovány práci s maticemi a determinanty.
Matematika b, Analýza – předmět je rozšiřující matematikou, je určen především pro studenty s hlubším zájmem o matematiku nebo o studium přírodovědného, technického či matematického oboru na vysoké škole. Jeho témata nejsou součástí maturitní zkoušky. Prvních osm měsíců (společných pro G7 i G8) je věnováno zkoumání polynomických funkcí, rozkladu racionální lomené funkce na parciální zlomky, vyšetřování průběhu funkcí pomocí diferenciálního počtu a výpočtům složitějších integrálů. Poslední dva měsíce (pouze pro G7) jsou věnovány práci s maticemi a determinanty.

Příprava na jazykovou zkoušku NJ/ FJ/ ŠJ – seminář je určen studentům septimy a oktávy, kteří se chtějí systematicky připravit na mezinárodní jazykovou zkoušku úrovně B2/C1. Procvičíme všechny dovednosti – čtení, poslech, psaní a mluvení – podle formátu certifikovaných zkoušek. Budeme rozvíjet schopnost přesně a kultivovaně se vyjadřovat, diskutovat a reagovat i na podněty vyšší náročnosti. Součástí je také nácvik slohových útvarů, prezentací, simulace zkouškových situací a práce s autentickými texty. Seminář posílí vaše jazykové sebevědomí a připraví vás na úspěšné složení zkoušky.
Umění a kultura – předmět bude veden s cílem aktivně zapojit žáky do výuky prostřednictvím interaktivních metod, které umožní rozvoj jejich kompetencí jak v teoretické, tak i praktické části. Výuka bude kombinovat teoretické přednášky s analýzou výtvarných a hudebních děl, praktickými úkoly, prezentacemi a diskusemi. Důraz bude kladen na individuální i kolektivní přístup, podporu sebereflexe a kreativní výzvy, které podpoří osobnostní růst žáků.
Ekonomie – cílem je prohloubit porozumění ekonomickým principům nad rámec základního kurikula, rozvíjet ekonomické myšlení – schopnost uvažovat v kategoriích nákladů, užitku, efektivity, motivace a volby, analyzovat fungování tržní ekonomiky na mikro i makro úrovni, rozvíjet schopnost práce s daty a informacemi – interpretace grafů, tabulek, ekonomických ukazatelů a statistických dat, podporovat ekonomickou gramotnost, rozvíjet komunikační dovednosti při formulaci ekonomických argumentů a při obhajobě stanovisek, vést žáky k porozumění souvislostí mezi ekonomikou, politikou a společností.
Latina – cílem předmětu je seznámit žáky se základy latiny jakožto jazyka, který tvoří významnou součást evropského kulturního a duchovního dědictví. Žáci si osvojí základní gramatiku a slovní zásobu a naučí se s pomocí slovníku porozumět jednoduchým autentickým textům – od antických po moderní, od světských po biblické či liturgické. Navíc si vyzkoušejí jednoduchou latinskou konverzaci a tvorbu vlastních krátkých textů. Předmět je zároveň propedeutický: připravuje žáky na další studium humanitních i přírodovědných oborů (jazyky, historie, uměnovědy, teologie, právo, medicína aj.), rozvíjí jazykové a logické myšlení, rozšiřuje kulturní rozhled a prohlubuje orientaci v antické i křesťanské tradici.
Deskriptivní geometrie – předmět doplňuje některé oblasti středoškolské matematiky (planimetrie, stereometrie, analytická geometrie). V prvních osmi měsících (společných pro G7 i G8) budeme zkoumat kuželosečky z konstrukčního hlediska, především se však budeme věnovat principům zobrazování útvarů v prostoru do roviny (kótované promítání, Mongeova projekce). Poslední dva měsíce (pouze pro G7) se zaměříme na konstrukci vlastních projektů (jejich korektní zobrazení i samotnou konstrukci z vhodných materiálů). Vedle rozšíření znalostí v uvedených oblastech je cílem rozvíjet prostorovou představivost, preciznost v rýsování a manuální zručnost. Předmět je určen především zájemcům o geometrii a o studium technického či matematického oboru na vysoké škole.

Blok c je určen pouze pro žáky G7, probíhá v maturitních měsících květen, červen daného školního roku.

V rozvrhu budou zařazeny vybrané přírodovědné předměty proti společenskovědním, aby nedocházelo k prodloužení doby rozvrhu žáka.

5 Učební osnovy

Pojetí vyučovacího předmětu Český jazyk a literatura

1) cíl
Cílem výuky Českého jazyka a literatury je rozvíjet komunikační kompetence žáků a naučit je používat jazyk jako nástroj k myšlení, dorozumívání a předávání informací. Dále předmět usiluje o kultivaci jazykového projevu, rozvoj duševního života studentů a prohlubování jejich sociálních dovedností. Klade se důraz na schopnost kriticky vnímat, reprodukovat a interpretovat texty v různých kontextech.
Vzdělávání směřuje k tomu, aby žáci:
− uplatňovali český jazyk v rovině recepce, reprodukce a interpretace;
− využívali jazykových vědomostí a dovedností v praktickém životě, vyjadřovali se srozumitelně a souvisle, formulovali a obhajovali své názory;
− chápali význam kultury osobního projevu pro společenské a pracovní uplatnění;
− získávali a kriticky hodnotili informace z různých zdrojů a předávali je vhodným způsobem s ohledem na jejich uživatele;
− chápali jazyk jako jev, v němž se odráží historický a kulturní vývoj národa.

2) didaktické pojetí
Předmět je koncipován jako celek, kde jsou jazykové, komunikační a literární složky v neustálém vzájemném propojení. Výuka je založena na aktivní účasti žáků, vychází z metod kritického myšlení, podporuje dialog a diskuzi:

- jazyková složka: porozumění systému českého jazyka, orientace v jednotlivých vrstvách národního jazyka a pravidla spisovného jazyka ve všech jeho rovinách s důrazem na jejich praktické uplatnění v různých komunikačních situacích;
- komunikační složka: tvorba různých typů textů, porozumění textu, argumentace a diskuze;
- literární složka: analýza a interpretace literárních děl v jejich historickém a kulturním kontextu.

3) přínos k realizaci klíčových kompetencí

- kompetence k učení: efektivní vyhledávání, zpracování a kritické hodnocení informací z různých zdrojů, odhalení manipulace;
- kompetence k řešení problémů: analýza textů, formulování a obhajoba názorů a postojů, hledání nových řešení;
- kompetence komunikativní: rozvoj schopnosti jasně, kultivovaně a srozumitelně se vyjadřovat v písemném i mluveném projevu, vést diskuzi a věcně argumentovat;
- kompetence sociální a personální: rozvoj empatie, pochopení různých úhlů pohledu, týmová práce, sociální interakce.
- kompetence občanská: rozvoj respektu, porozumění hodnotám, utváření kultury, prosociální chování;
- kompetence k podnikavosti: rozvoj potenciálu, práce na stanovených cílech;
- digitální kompetence: efektivní užívání digitálních technologií, využívání AI.

4) přínos k realizaci průřezových témat a mezipředmětových vztahů

a) osobnostní a sociální výchova: poznávání a rozvoj vlastní osobnosti, seberegulace, organizační dovednosti a efektivní řešení problémů, sociální komunikace, morálka všedního dne, spolupráce a soutěž;
b) výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech: globalizační a rozvojové procesy, globální problémy, jejich příčiny a důsledky, humanitární pomoc a mezinárodní rozvojová spolupráce, žijeme v Evropě, vzdělávání v Evropě a ve světě;
c) multikulturní výchova: základní problémy sociokulturních rozdílů, psychosociální aspekty interkulturality, vztah k multilingvní situaci a ke spolupráci mezi lidmi z různého kulturního prostředí;
d) environmentální výchova: problematika vztahů organismů a prostředí, člověk a životní prostředí, životní prostředí regionu a České republiky;
e) mediální výchova: média a mediální produkce, mediální produkty a jejich významy, uživatelé, účinky mediální produkce a vliv médií, role médií v moderních dějinách.

5) strategie výuky

Pro dosažení stanovených cílů se využívá pestrá škála didaktických strategií s důrazem na metody kritického myšlení a zadávání problémových úkolů.

- frontální výuka: vysvětlování nových gramatických jevů, historického kontextu literatury;
- dialogické metody: diskuze a debaty na daná témata, důraz na přesnost vyjádření a preciznost v argumentaci;
- samostatná práce: práce s texty, analýza, interpretace a tvorba textu, prezentace;
- práce ve skupinách: projekty, příprava prezentací, tvorba společných textů;
- projektová výuka: dlouhodobější projekty propojující širokou škálu měkkých a tvrdých dovedností.

6) strategie hodnocení žáků

Hodnocení je komplexní a odráží nejen znalosti, ale i dovednosti, tvůrčí schopnosti a pokrok žáka, je využito formativní hodnocení, sumativní hodnocení i sebehodnocení a vrstevnické hodnocení.

7) osnovy Čj

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
G5	JAZYK A JAZYKOVÁ KOMUNIKACE → odlišuje různé variety národního jazyka a orientuje se ve vhodnosti jejich užití v souladu s komunikační situací → orientuje se v zásadách spisovné výslovnosti a ve zvukových prostředcích řeči (modulace síly, výšky hlasu a tempa řeči; umístění přízvuků a pauz, správné frázování), uvědomuje si jejich důležitost pro účinné dorozumívání, vhodně je používá → v mluveném projevu vhodně užívá nonverbální prostředky řeči → posoudí a interpretuje komunikační účinky textu, hledá vhodné argumenty pro svá tvrzení → efektivně a samostatně využívá různé informační zdroje (slovníky, encyklopedie, internet)	● úvod do jazykovědy - obecné poučení o jazyku a řeči; ○ myšlení a jazyk, řeč; ○ národní jazyk a jeho útvary; ○ čeština a slovanské jazyky v rámci indoevropské jazykové rodiny; ● zvuková stránka jazyka; ○ zásady spisovné výslovnosti; ○ zvukové prostředky souvislé řeči; ● grafická stránka jazyka; ○ písmo, jeho vznik a druhy; ○ základní principy českého pravopisu a nejčastější odchylky od nich; ○ obtížnější pravopisné jevy; ● úvod do stylistiky - text a styl, ○ slohotvorní činitelé objektivní a subjektivní; ○ komunikační strategie – adresnost, jazykové útvary; verbální a neverbální prostředky; vyjadřování přímé a nepřímé, jazyková etiketa; ○ monolog a dialog – výstavba dialogu; ○ slohová charakteristika výrazových prostředků; ○ základní vlastnosti textu – obecné principy, konkrétně u jednotlivých realizací; ■ koheze a koherence textu (navazování, odkazování, tematické posloupnosti) ; ■ členění textu; ■ vzájemné vztahy textů (intertextovost); ○ funkční styly, slohové postupy a útvary - základní přehled; ● realizace v textech: prostěsdělovací styl a jeho útvary; popis a jeho modifikace; vypravování, vyprávěcí slohový postup.
G6	→ v písemném i mluveném projevu volí vhodné výrazové prostředky podle jejich funkce a ve vztahu k sdělovacímu záměru, k dané situaci, kontextu a k adresátovi; vysvětlí a odůvodní význam slov v daném kontextu → ve svém projevu uplatňuje znalosti tvarosloví a slovotvorných a syntaktických principů českého jazyka	● slovní zásoba, sémantika a tvoření slov; ○ jednotky slovní zásoby (včetně frazeologických); ○ významové vztahy mezi slovy; ○ rozšiřování slovní zásoby; ○ způsoby tvoření slov;

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
	→ volí adekvátní komunikační strategie, zohledňuje partnera a publikum; rozeznává manipulativní komunikaci a dovede se jí bránit	○ slova stylisticky zabarvená, příznaková; ● tvarosloví (morfologie) – slovní druhy a jejich mluvnické kategorie a tvary; ○ opakování základních principů; ○ obtížnější tvaroslovné jevy s ohledem na realizaci v textu; ■ jmenné tvary adjektiv, jejich užití; ■ zájmeno jenž, týž; ■ skloňování číslovek; ■ přechodníky - jejich fce, porozumění; ○ pravopis související s morfologií; ○ skloňování slov cizího původu; ● funkční styly, slohové postupy a útvary – realizace v textech: administrativní styl, útvary související s trhem práce; publicistický styl a jeho útvary.
G7	→ využívá znalosti o větných členech a jejich vztazích, o aktuálním členění výpovědí a o druzích vět podle záměru mluvčího k vhodnému vyjádření myšlenky, k účinnému dorozumívání, logickému strukturování výpovědí a k odlišení záměru mluvčího → používá různé prostředky textového navazování vedoucí ke zvýšení srozumitelnosti, přehlednosti a logické souvislosti sdělení; uplatní textové členění v souladu s obsahovou výstavbou textu a rozvíjením tématu → pořizuje z textu výpisky, zpracovává výtahy, konspekty	● skladba (syntax); ○ základy valenční a textové syntaxe; ○ základní principy větné stavby (větné členy, věty, souvětí a jejich vztahy); ○ koheze textu; ○ aktuální členění výpovědi; ○ zvláštnosti větné stavby; ○ motivované a nemotivované odchylkyk od větné stavby; ○ interpunkce; ● funkční styly, slohové postupy a útvary – realizace v textech: odborný styl, výkladový slohový postup, prezentační dovednosti; úvaha a úvahové texty;

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
G8	→ při analýze vybraných textů popíše základní rysy češtiny a vysvětlí zákonitosti jejího vývoje i současné vývojové tendence → v písemném projevu dodržuje zásady pravopisu a s oporou příruček řeší složitější případy; účinně využívá možnosti grafického členění textu → odlišje různé variety národního jazyka a vhodně je využívá ve svém jazykovém projevu v souladu s komunikační situací → v mluveném projevu ovládá zásady spisovné výslovnosti a vhodně užívá zvukové prostředky řeči (modulace síly, výšky hlasu a tempa řeči; umístění přízvuků a pauz, správné frázování) a nonverbální prostředky řeči → v mluveném i psaném projevu vhodně využívá slohotvorné rozvrstvení výrazových prostředků češtiny vzhledem ke komuniační situaci → posoudí a interpretuje komunikační účinky textu, svá tvrzení argumentačně podpoří jeho všestrannou analýzou	● jazyková kultura; ● historický vývoj češtiny; ● základní vývojové tendence českého jazyka; ● rétorika – druhy řečnických projevů, příprava a realizace řečnického vystoupení; ● funkční styly, slohové postupy a útvary – realizace v textech: volný slohový útvar;
G5	LITERÁRNÍ KOMUNIKACE → rozliší umělecký text od neuměleckého, nalezne jevy, které činí text uměleckým → objasní rozdíly mezi fikčním a reálným světem a vysvětlí, jakým způsobem se reálný svět promítá do literárního textu, jaký vliv může mít svět fikce na myšlení a jednání reálných lidí → postihne smysl textu → na konkrétních příkladech popíše vybrané specifické prostředky básnického jazyka → vysvětlí specifičnost vývoje nejstarší české literatury a vyloží její postavení v kontextu literatury světové (vzájemná inspirace, příbuznost, odlišnosti a jejich příčiny) → vystihne podstatné rysy základních period vývoje české i světové literatury, významných uměleckých směrů od starověku do konce 18. st., uvede jejich představitele a charakterizuje a interpretuje jejich přínos pro vývoj literatury a literárního myšlení	**Základy literární vědy** - úvodní seznámení a základní přehled, práce s texty: ● literární teorie, literární historie, literární kritika, poetika; interdisciplinárnost literární vědy; literatura a její funkce; ● jazykové, kompoziční a tematické prostředky výstavby literárního díla: ○ typy kompozice; motiv, téma; ○ tropy; figury; rytmus, rým a zvukové prostředky poezie; ○ druhy literárního dialogu a narativní postupy; subjekty mimotextové a vnitrotextové - monolog, dialog, (autor, čtenář, vypravěč, lyrický hrdina, postavy); pásmo vypravěče a pásmo postav (řeč přímá, nepřímá, nevlastní přímá, polopřímá); ● metody interpretace textu: ○ interpretační postupy a konvence, význam a smysl, popis, analýza, výklad a vlastní interpretace textu; čtenářské kompetence; interpretace a přeinterpretování; ○ způsoby vyjadřování zážitků z literárních děl a soudů nad nimi (osobní záznamy, anotace, kritika a recenze, polemiky); **Vývoj české a světové literatury** v kontextu dobového myšlení, umění a kultury – funkce periodizace literatury; od nejstarší lit. do konce 18. st:

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
		● přínos velkých autorských osobností; ● literární směry a hnutí; ● vývoj literárních druhů a žánrů ● starověk, středověk, renesance, baroko, klasicismus, osvícenství, preromantismus; důraz na přesah do současnosti;
G6	→ rozliší a specifikuje jednotky vyprávění (časoprostor, vypravěč, postavy) a zhodnotí jejich funkci a účinek na čtenáře → na konkrétních příkladech popíše vybrané specifické prostředky básnického jazyka → vysvětlí specifičnost vývoje české literatury 19. st. a vyloží její postavení v kontextu literatury světové (vzájemná inspirace, příbuznost, odlišnosti a jejich příčiny) → vystihne podstatné rysy základních period vývoje české i světové literatury, významných uměleckých směrů 19. st., uvede jejich představitele a charakterizuje a interpretuje jejich přínos pro vývoj literatury a literárního myšlení	**Základy literární vědy** - průběžné prohlubování a procvičování, práce s texty: ● interdisciplinárnost literární vědy; funkce literatury; ● jazykové, kompoziční a tematické prostředky výstavby literárního díla; ● interpretace textu, vyjadřování zážitků z literárních děl a soudů nad nimi; ● **Vývoj české a světové literatury** v kontextu dobového myšlení, umění a kultury 19. st: ● přínos velkých autorských osobností; ● literární směry a hnutí; ● vývoj literárních druhů a žánrů ● NO, romantismus, realismus, moderní směry;
G7	→ tvořivě využívá informace z odborné literatury, internetu, tisku a z dalších zdrojů, kriticky je třídí a vyhodnocuje → rozezná typy promluv a vyprávěcí způsoby a posoudí jejich funkci v konkrétním textu → vysvětlí specifičnost vývoje české literatury 1. pol. 20. st. a vyloží její postavení v kontextu literatury světové (vzájemná inspirace, příbuznost, odlišnosti a jejich příčiny) → vystihne podstatné rysy základních period vývoje české i světové literatury, významných uměleckých směrů 1. pol. 20. st., uvede jejich představitele a charakterizuje a interpretuje jejich přínos pro vývoj literatury a literárního myšlení → na konkrétních příkladech popíše specifické prostředky básnického jazyka a objasní jejich funkci v textu	**Základy literární vědy** - průběžné prohlubování a procvičování, práce s texty: ● interdisciplinárnost literární vědy; funkce literatury; ● jazykové, kompoziční a tematické prostředky výstavby literárního díla; ● interpretace textu, vyjadřování zážitků z literárních děl a soudů nad nimi; **Vývoj české a světové literatury** v kontextu dobového myšlení, umění a kultury 1. pol. 20. st.: ● přínos velkých autorských osobností; ● literární směry a hnutí; ● vývoj literárních druhů a žánrů

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
		● literatura přelomu století, meziválečná literatura, avantgarda, realistické x modernistické pojetí literatury, demokratické a protiválečné, protitotalitní postoje;
G8	→ samostatně interpretuje dramatické, filmové a televizní zpracování literárních děl → při interpretaci literárního textu ve všech jeho kontextech uplatňuje prohloubené znalosti o struktuře literárního textu, literárních žánrech a literárněvědných termínech → identifikuje využití jednoho textu v textu jiném (intertextovost) a objasní jeho funkci a účinek na čtenáře → vysvětlí důvody a důsledky různých interpretací téhož textu, porovná je a zhodnotí, odhalí eventuální dezinterpretace textu → získané schopnosti a dovednosti tvořivě využívá v produktivních činnostech rozvíjejících jeho individuální styl → rozliší texty spadající do oblasti tzv. literatury vážné, středního proudu a literárního braku a svůj názor argumentačně zdůvodní → vysvětlí specifičnost vývoje české literatury 2. pol. 20 st. a vyloží její postavení v kontextu literatury světové (vzájemná inspirace, příbuznost, odlišnosti a jejich příčiny) → vystihne podstatné rysy základních period vývoje české i světové literatury, významných uměleckých směrů 2. pol. 20. st. a současné lit., uvede jejich představitele a charakterizuje a interpretuje jejich přínos pro vývoj literatury a literárního myšlení	**Základy literární vědy** - průběžné prohlubování a procvičování, práce s texty, souhrnné opakování: ● interdisciplinárnost literární vědy; funkce literatury; ● jazykové, kompoziční a tematické prostředky výstavby literárního díla; ● interpretace textu a analýza textu; ● text a intertextovost – kontext, vliv a způsoby mezitextového navazování a mezitextové komunikace (motto, citát, aluze), žánry založené na mezitextovém navazování (parodie, travestie, plagiát), hraniční rysy textu (předmluva, doslov, ilustrace, obálka; autorský komentář, recenze); **Vývoj české a světové literatury** v kontextu dobového myšlení, umění a kultury 2. pol. 20. st.: ● přínos velkých autorských osobností; ● literární směry a hnutí; ● vývoj literárních druhů a žánrů ● obraz válečných událostí a totalitních režimů v literatuře, nové směry v lit. 2. pol. 20. st., význané osobnosti, demokratické, protitotalitní postoje, současná literatura a její tendence.

Pojetí vyučovacího předmětu Anglický jazyk

1) cíl

Předmět Anglický jazyk poskytuje žákům vědomosti a dovednosti potřebné pro studium a život v globální společnosti, příznivě ovlivňuje jejich verbální i neverbální komunikaci, rozvíjí jejich klíčové a odborné kompetence. Přispívá ke kultivaci osobnosti žáků, působí na jejich estetické cítění a vnímání.

Cílem cizojazyčného vzdělávání je naučit studenty takové úrovni receptivních komunikačních dovedností, aby samostatně rozuměli základním proslovům a konverzaci v anglickém jazyce, jakož i běžným tištěným textům. V oblasti produktivních jazykových dovedností se žáci dokáží dorozumět s anglickými mluvčími v běžných situacích a dokáží koncipovat a napsat běžné písemné dokumenty. Žáci umí efektivně pracovat s cizojazyčným textem včetně odborného, zpracovat jej a využívat jako zdroje poznání i jako prostředku ke zkvalitňování svých jazykových znalostí a dovedností. Naučené metody a postupy efektivního studia cizího jazyka žáci umí využít ke studiu dalších jazyků, příp. k dalšímu vzdělávání. Žáci umí získávat informace o světě, zvláště o zemích studovaného jazyka, a to i prostřednictvím digitálních technologií. Chápou a respektují tradice, zvyky a odlišné sociální a kulturní hodnoty jiných národů a jazykových oblastí, uplatňují je ve vztahu k představitelům jiných kultur.

V oblasti postojů předmět Anglický jazyk směřuje k tomu, aby měli žáci kultivovanou osobnost s rozvinutým etickým cítěním a vnímáním, přiměřeně a vhodně ovládali svou verbální i neverbální komunikaci v různých životních situacích, na které jsou připravováni, tedy se spolužáky, s budoucími kolegy na pracovišti, se zaměstnanci úřadů, společností a firem, tj. obecně v jakékoli komunikační situaci, ať už oficiální, odborné či soukromé povahy. Dále aby jednali odpovědně, eticky a byli ochotni celoživotně pracovat na svém profesním rozvoji.

Žáci jsou vedeni ke složení maturitní zkoušky či jazykového certifikátu na úrovni B2 až C2, dle vlastní volby.

2) didaktické pojetí

Učivo realizuje obsah vzdělávacího oboru cizí jazyk ze vzdělávací oblasti Vzdělávání a komunikace v cizím jazyce RVP.

Žáci jsou na začátku studia rozděleni do dvou skupin dle jazykové pokročilosti. Skupiny jsou prostupné - po čtvrtém a šestém ročníku lze změnit skupinu na základě individuálního pokroku v jazykových dovednostech. Aby bylo možné žáky obou skupin nezávisle porovnat a aby žáci dostali potřebnou nezávislou zpětnou vazbu ke svému jazykovému vzdělávání, po čtvrtém a šestém ročníku všichni žáci skládají tzv. mock test, tedy cvičnou Cambridge English Exam, na minimální úrovni B1 ve čtvrtém ročníku a B2 v šestém ročníku. Za úspěšné složení zkoušky se pokládá dosažení 50% z celkového počtu bodů dané zkoušky. Mock test administrují certifikovaní zkoušející z partnerské jazykové školy, aby bylo zajištěno nezaujaté hodnocení. Mock test je z tohoto důvodu zpoplatněn. Výsledek mock testu se nezapočítává do celkové klasifikace, je však podmínkou uzavření známky ve 2. pololetí daných ročníků. Pokud žák nezvládne mock test nad požadovanou hranici 50% z celkového počtu bodů, nebude na vysvědčení hodnocen. Na konci srpna téhož školního roku pak podstoupí ve škole v rámci klasifikační zkoušky nový interní test na dané úrovni, který připraví a hodnotí pedagogové školy. Pokud žák prokáže výrazné zlepšení svých jazykových schopností, postoupí do dalšího ročníku a bude klasifikován podle výkonu v průběhu pololetí. V opačném případě bude žák hodnocen nedostatečně.

Výuka anglického jazyka v septimě a oktávě probíhá ve čtyřech skupinách. Složení skupin je stanoveno podle jazykové úrovně studentů:

- vždy je vytvořena alespoň jedna skupina směřující k dosažení úrovně B2, která je také vhodná pro žáky připravující se k profilové maturitní zkoušce z Aj,
- vždy je vytvořena alespoň jedna skupina směřující k dosažení úrovně C1,
- v případě vyššího počtu žáků na stejné úrovni mohou být vytvořeny dvě paralelní skupiny směřující k dosažení stejné úrovně,
- jedna z pokročilých skupin, která již prokazatelně dosáhla nejméně úrovně B2, se zaměřuje na rozvoj jazykových dovedností prostřednictvím nadstavbových a profilovaných aktivit, které rozšiřují komunikační, akademické nebo kulturní kompetence žáků. Obsah hodin vychází z nabídky školy a preferencí žáků.

3) přínos k realizaci klíčových kompetencí

Klademe důraz na rozvoj kompetence k učení, kompetence k řešení problémů, kompetence komunikativní, kompetence personální a sociální, kompetence občanské, kompetence matematické a digitální kompetence.

K dosažení výše zmíněných kompetencí vedou následující strategie:

- vedeme žáky k ovládání různých technik učení, tvorbě studijního režimu a pozitivního vztahu k učení (kompetence k učení)**;**
- uplatňujeme různé způsoby práce s textem (zvláště kritické a analytické čtení), učíme efektivně vyhledávat a zpracovávat informace; a budujeme čtenářskou gramotnost (kompetence k učení);
- podporujeme porozumění mluveného projevu (např. výklad, přednáška, proslov) a pořizování si poznámek (kompetence k učení)**;**
- učíme žáky využívat ke svému učení různé informační zdroje, včetně svých zkušeností i zkušeností jiných lidí (kompetence k učení)**;**
- dbáme na sledování a hodnocení vlastního pokroku při dosahování cílů svého učení (kompetence k učení)**;**
- učíme žáky přijímat hodnocení výsledků svého učení od jiných lidí (kompetence k učení);
- motivujeme žáky k hledání možností dalšího vzdělávání, zejména v oboru a povolání (kompetence k učení);
- učíme žáky vyjadřovat se přiměřeně účelu jednání a komunikační situaci v projevech mluvených i psaných a vhodně se prezentovat (komunikativní kompetence);
- učíme žáky formulovat své myšlenky srozumitelně a souvisle, v písemné podobě přehledně a jazykově správně (komunikativní kompetence);
- dbáme na podporu aktivní účasti v diskuzích a učíme formulovat a obhajovat své názory a postoje v souladu s tolerancí názorů druhých (komunikativní kompetence);
- podporujeme vyjadřování žáků v cizím jazyce a motivujeme je k prohlubování jazykových dovedností (komunikativní kompetence);
- vedeme žáky k adekvátním reakcím na hodnocení svého vystupování, způsobu jednání ze strany jiných lidí a přijímání rady či kritiky (personální a sociální kompetence);
- učíme žáky ověřovat si získané poznatky, kriticky zvažovat názory, postoje a jednání jiných lidí (personální a sociální kompetence);
- učíme žáky pracovat v týmu a podílet se na realizaci společných pracovních a jiných činností (personální a sociální kompetence);
- učíme žáky přijímat a zodpovědně plnit svěřené úkoly (personální a sociální kompetence);
- dbáme na podněcování práce v týmu s vlastními návrhy na zlepšení práce a řešení úkolů a nezaujaté zvažování návrhů druhých (personální a sociální kompetence);

- vedeme žáky k vytváření vstřícných mezilidských vztahů a k předcházení osobním konfliktům, nepodléhání předsudkům a stereotypům v přístupu k druhým (personální a sociální kompetence);
- dbáme na vytváření příznivé atmosféry ohleduplnosti, podporujeme vzájemnou kooperaci a respekt k činnosti druhých (občanské kompetence a kulturní povědomí);
- zařazujeme diskuse na aktuální témata společenského dění a vedeme žáky k aktivní účasti a k toleranci názorů druhých (občanské kompetence a kulturní povědomí);
- vedeme žáky k zodpovědnosti za své zdraví i zdraví ostatních (občanské kompetence a kulturní povědomí);
- budujeme odpovědný postoj k vlastní profesní budoucnosti, a tedy i vzdělávání; podporujeme uvědomění si významu celoživotního učení a připravenosti přizpůsobovat se měnícím se pracovním podmínkám (kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám);
- dbáme, aby se žáci uměli písemně vyjadřovat v oblasti žádosti o práci (kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám);
- vedeme žáky, aby kriticky hodnotili a používali informace z různých zdrojů nesených na různých médiích (tištěných, elektronických, audiovizuálních) s využitím prostředků informačních a komunikačních technologií (digitální kompetence);
- zadáváme žákům úkoly ke zpracování v elektronické podobě, vedeme je tak k rozvíjení uživatelských dovedností práce s moderními technologiemi (digitální kompetence).

4) přínos k realizaci průřezových témat a mezipředmětových vztahů

Průřezové téma	Formy realizace tématu	Žáci jsou vedeni k tomu, aby:	Mezipředm. vztahy
8.1 Osobnostní a sociální výchova	Diskuze, reflexe, práce ve skupinách, role-play. Témata jako identita, osobní hodnoty, osobní vlastnosti, vztahy.	Rozvíjeli sebereflexi, empatii, schopnost spolupráce a vyjadřování emocí v cizím jazyce.	ZSV, ČJ
8.2 Výchova demokratického občana	Diskuze o aktuálním dění, debaty o lidských právech, práce s autentickými historickými i současnými texty (např. články, proslovy, literatura).	Pochopili základní principy demokracie, uměli vyjádřit a obhájit vlastní názor.	ZSV, D, ČJ
8.3 Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech	Témata: EU, globální problémy, kulturní rozmanitost. Práce s videi, zájezdy do anglicky mluvících zemí, mezinárodní spolupráce i v rámci dalších cizích jazyků.	Porozuměli propojenosti světa, projevovali respekt k odlišnostem, orientovali se v evropském kontextu.	D, Z, ZSV
8.4 Člověk a digitální svět	Práce s prezentacemi, podcasty, autentickými online zdroji, kritické myšlení nad digitálními zdroji.	Využívali technologie ke komunikaci a spolupráci, prezentovali názory a tvořili digitální obsah.	ČJ, D, Z, ZSV

8.5 Multikulturní výchova	Práce s autentickými materiály z různých kultur, porovnávání tradic, svátků, reálií, práce s literaturou.	Chápali kulturní rozmanitost, vyjadřovali respekt k jiným zvyklostem a způsobům života.	D, Z, ČJ
8.6 Environmentální výchova	Témata: změna klimatu, recyklace, ekologicky udržitelný životní styl. Projekty, diskuze, prezentace.	Formulovali postoje k ekologickým otázkám, hledali řešení environmentálních problémů.	Bi, Z, Ch
8.7 Mediální výchova	Analýza mediálních sdělení, tvorba vlastních mediálních výstupů (např. videa, články).	Kriticky četli a hodnotili mediální obsah, rozlišovali fakta a názory, tvořili mediální sdělení.	ČJ, ZSV, I

a) osobnostní a sociální výchova: poznávání a rozvoj vlastní osobnosti, seberegulace, organizační dovednosti a efektivní řešení problémů, sociální komunikace, morálka všedního dne, spolupráce a soutěž
b) výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech: globalizační a rozvojové procesy, globální problémy, jejich příčiny a důsledky, humanitární pomoc a mezinárodní rozvojová spolupráce, žijeme v Evropě, vzdělávání v Evropě a ve světě
c) multikulturní výchova: základní problémy sociokulturních rozdílů, psychosociální aspekty interkulturality, vztah k multilingvní situaci a ke spolupráci mezi lidmi z různého kulturního prostředí
d) environmentální výchova: problematika vztahů organismů a prostředí, člověk a životní prostředí, životní prostředí regionu a České republiky
e) mediální výchova: média a mediální produkce, mediální produkty a jejich významy, uživatelé, účinky mediální produkce a vliv médií, role médií v moderních dějinách

5) strategie výuky

- diferencovaná výuka
- samostatná a skupinová práce
- práce s cizojazyčným textem
- písemné práce
- frontální vyučování
- práce v on-line výukových aplikacích a jiných didaktických technik a nástrojů
- prezentace
- diskuse
- samostatné a týmové projekty
- formativní hodnocení
- práce s chybou

6) strategie hodnocení žáků

Žák bude hodnocen na základě písemného a ústního projevu a aktivity ve výuce za použití metod formativního hodnocení.

7) osnovy

ročník	min. CEFR úroveň	dovednost	**výsledky vzdělávání, žák:**[1]	**učivo**[2]
G5	A2+	Poslech a porozumění	● rozumí hlavním myšlenkám poslechu týkajícího se jemu známých témat, pokud je jazyk dostatečně pomalý a srozumitelný; ● dokáže zachytit zásadní informace v jednodušším autentickém materiálu (krátké zprávy, hlášení); ● pochopí smysl pokynů a instrukcí vyučujícího.	Holidays and free time Traditions Travel and transport Home, towns and villages Sport Present tenses Future tenses Present perfect Past simple and past continuous Adjective suffixes Adverbs Comparison Informal email
		Čtení	● dokáže reprodukovat hlavní myšlenku krátkého textu na známé téma; ● v jednoduchých textech zvládne metodu skimming (rychlé vyhledávání hlavní myšlenky textu) a scanning (čtení za účelem získání specifické informace); ● čte foneticky správně jednoduchý text se známou slovní zásobou; ● orientuje se v přiměřeně komplikovaném vyprávění (např. zjednodušená četba); ● rozumí jednoduchým autentickým materiálům (dopis, menu, instrukce, jízdní řády atd.).	
		Ústní projev	● dokáže vyprávět příběh nebo něco popsat jako jednoduchý výčet bodů; ● dokáže popsat každodenní aspekty ze svého okolí, např. zúčastněné osoby, místa nebo zkušenosti; ● dokáže podat krátké, základní popisy událostí nebo činností; ● dokáže jednoduše popsat vlastní plány a domluvy, zvyky a rutinní činnosti, minulé aktivity a osobní příhody a zážitky; ● dokáže pomocí jednoduchého popisného jazyka vytvořit stručná sdělení o předmětech a jejich vlastnictví a porovnat je; ● dokáže vysvětlit, co se mu na něčem líbí/nelíbí a vysvětlit proč;	

[1] Použité deskriptory jsou ve velké míře založeny na překladu dokumentu *Common European Framework of Reference for Languages: Learning, teaching, assessment: Companion Volume with New Descriptors* (Council of Europe, 2020). Český překlad: *Společný evropský referenční rámce pro jazyky: Jak se jazyky učíme, jak je vyučujeme a jak v jazycích hodnotíme – Dodatek*. Centrum jazykového vzdělávání MU, 2025.

[2] Pořadí témat a gramatických jevů v jednotlivých ročnících se může lišit v závislosti na pokročilosti skupiny a používané učebnici. Všechen obsah však bude probrán.

			● dokáže se krátce zapojit do jednoduché konverzace týkající se každodenního života; ● umí poskytnou a požádat o informace, klade jednoduché otázky; ● vyjádří názor týkající se jemu známého tématu; ● dokáže pronést krátký nacvičený ústní projev s předvídatelným a naučeným obsahem.	
		Písmený projev	● dokáže vytvořit sled jednoduchých slovních obratů a vět spojených pomocí jednoduchých spojovacích výrazů, jako jsou „a“, „ale“, „protože“ a některých dalších základních spojek; ● dokáže vytvořit písemné záznamy, které popisují činnosti (např. denní rutinní činnosti, výlety, sport, záliby), osoby a místa a používá při tom základní konkrétní slovní zásobu, jednoduché slovní obraty a věty se základními spojkami; ● dokáže vytvořit sled jednoduchých slovních obratů a vět o vlastní rodině, životních podmínkách a studiu; ● dokáže napsat jednoduchý příběh a sdělit vlastní dojmy a názory, používá při tom základní, každodenní slovní zásobu a výrazy; ● dokáže vytvořit krátké jednoduché poznámky, e-maily nebo textové zprávy; ● dokáže vytvořit krátké popisné online příspěvky týkající se každodenních záležitostí, společenských akcí a pocitů a uvést při tom jednoduché klíčové podrobnosti; ● dokáže komentovat online příspěvky ostatních, pokud jsou napsány jednoduchým jazykem.	
G6	B1	Poslech a porozumění	● adekvátně reaguje v běžných komunikačních situacích; ● rozumí přiměřeně těžkému textu obsahujícímu známou slovní zásobu v závislosti na probíraných tématech; ● zachytí hl. myšlenky spisovné autentické romluvy; ● rozumí promluvám na jemu známá témata; ● vyvozuje významy neznámých slov z kontextu.	Family, friends, relationships Feelings Food and drink Health, healthy lifestyle Weather Present perfect tenses Modal verbs First and second conditional Passive
		Čtení	● čte plynule a foneticky správně text se známou slovní zásobou;	

			● v jednodušších textech zvládne metodu skimming (rychlé vyhledávání hlavní myšlenky textu) a scanning (čtení za účelem získání specifické informace); ● umí využít slovník k lepšímu porozumění textu; ● dokáže z kontextu vyvozovat význam občasných neznámých slov/znaků a odvozovat význam věty, pokud je probírané téma známé; ● dokáže v osobních dopisech porozumět popisu událostí, pocitů a přání natolik dobře, aby si mohl/a pravidelně dopisovat s kamarádem či kamarádkou (angl. pen friend); ● dokáže porozumět jednoduše formulovaným faktografickým textům na témata související s jeho/jejími zájmy nebo studiem; ● dokáže porozumět většině věcných informací, s nimiž se může setkat u známých témat, o něž se zajímá, pokud má dostatek času na opakované čtení; ● dokáže rozeznat konkrétní informace v jednodušších materiálech, s nimiž přichází do styku, jako jsou dopisy, brožury a krátké zpravodajské články popisující události; ● dokáže v hrubých obrysech chápat zpravodajský text o známém typu události, pokud je obsah známý a předvídatelný; ● dokáže porozumět jasně a jednoduše formulovaným návodům; ● dokáže porozumět většině krátkých bezpečnostních pokynů (např. ve veřejné dopravě nebo manuálech).	Relative clauses Quantifiers Formal and informal email Article
		Ústní projev	● dokáže jednoduše formulovat popisy týkající se řady známých témat z oblasti jeho zájmu; ● dokáže celkem plynule formulovat jednoduché vyprávění nebo popis jako sled myšlenek; ● dokáže podrobně popsat příhody a zážitky, včetně pocitů a reakcí, stejně jako děj knihy/filmu, své sny a naděje; ● dokáže jednoduše zdůvodnit názor na známé téma ● adekvátně reaguje v běžných komunikačních situacích; ● dokáže požádat o informace a informace také poskytnout, jestliže se týkají známých témat; ● převypráví přečtený či vyslechnutý text;	

			● je schopen podle vzoru vytvořit další věty a dbát na jejich gramatickou správnost; ● zvládne jednoduchý popis (věc, místo, osoba).	
		Písmený projev	● umí psát jednoduché souvislé texty na známá témata a zdůraznit důležité informace; ● texty jsou srozumitelné, i když se občas dopustí chyby, kterou čtenář obvykle dokáže na základě kontextu správně interpretovat; ● dokáže propojit řadu kratších výrazů/frází do souvislého lineárního textu; ● dokáže psát natolik pravopisně správně, aby byl význam textu srozumitelný; ● umí napsat příběh a krátkou zprávu podávající faktické informace; ● dokáže vytvořit osobní dopisy, v nichž celkem podrobně popisuje zážitky, pocity a události; ● dokáže vytvořit základní e-maily/dopisy věcné povahy (např. vyžádat si informace nebo požádat o potvrzení či něco potvrdit); ● dokáže vytvořit osobní online příspěvky týkající se pocitů, zážitků a akcí a celkem podrobně na jednotlivé komentáře ostatních reagovat, ačkoli omezená slovní zásoba občas vede k opakování nebo nevhodné formulaci;	
G7	B1+	Poslech a porozumění	● rozumí promluvám a rozhovorům o běžných tématech vyslovených spisovným jazykem a standardním dialektem; ● rozumí hlavní myšlence autentických rozhlasových a televizních programů a je schopen zachytit i některé specifické informace; ● je schopen sledovat film v originále a porozumět hlavní myšlence.	School and education Society Art Shopping and advertisement Clothes Modals for speculation Past tenses Reported speech Adjective and noun prefixes and suffixes Collocations Phrasal verbs Essay
		Čtení	● rozumí textům, které obsahují slovní zásobu týkající se běžného života a vlastních zájmů; ● v přiměřeně jednoduchých autentických textech zvládne metodu skimming (rychlé vyhledávání hlavní myšlenky textu) a scanning (čtení za účelem získání specifické informace);	

			● čte foneticky správně text se známou slovní zásobou; ● orientuje se v jednoduchém autentickém textu formálního i neformálního charakteru; ● dokáže identifikovat a předat hlavní informace, které shromáždil z několika textů; ● dokáže porozumět jednoduchému a jasnému návodu či pracovnímu postupu a řídit se jimi; ● rozumí popisu událostí, pocitů a přání; ● dokáže číst články (tištěné či online) určené širšímu publiku a dokáže porozumět hlavním myšlenkám.	Article Linkers
		Ústní projev	● dokáže sdělit jednoduše formulovanou věcnou informaci o známém tématu, například určit povahu problému nebo podat podrobné pokyny, pokud se může předem připravit; ● dokáže celkem přesně vystihnout podstatu myšlenky nebo problému; ● dokáže pomocí podrobných instrukcí popsat postup; ● dokáže argumentaci rozvinout do té míry, že ji lze většinu času bez obtíží sledovat; ● dokáže přednést připravenou, jednoduše formulovanou prezentaci na známé téma, která je natolik srozumitelná, že ji lze většinu času bez obtíží sledovat, a v níž jsou hlavní myšlenky celkem přesně vysvětleny; ● dokáže se dorozumět ve většině základních situací, které mohou nastat při cestování do cizí země; ● umí vyprávět příběh, popsat děj knihy či filmu.	
		Písmený projev	● s relativní jistotou umí psát jednoduché souvislé texty na známá každodenná i abstraktní témata; ● umí vytvořit delší propojené výpovědi; ● píše natolik ortograficky správně, že čtenář bez obtíží rozumí textu; ● dokáže vytvořit osobní dopisy, v nichž oznamuje novinky a vyjadřuje myšlenky týkající se i abstraktních témat, vyjadřuje různé názory, podrobně popisuje příběhy, události, osobní pocity a zážitky;	

			● dokáže odepsat na inzerát a požádat o další informace týkající se věcí, o které se zajímá; ● dokáže vytvořit základní formální e-maily/dopisy (např. sepsat jednoduchou stížnost,), pokud má k dispozici vzor; ● dokáže se zapojovat do online konverzací v reálném čase s více než jedním účastníkem či účastnicí, rozpoznat komunikační záměry jednotlivých přispěvatelů a přispěvatelek, avšak bez dalšího vysvětlení nemusí porozumět podrobnostem; ● dokáže (v jazyce B) písemně shrnout informace a argumenty z textů (v jazyce A) o obecných tématech nebo o tématech osobního zájmu.	
G8	B2	Poslech a porozumění	● porozumí delším neformálním i formálním promluvám či přednáškám a dokáže sledovat i složitou výměnu názorů, pokud téma dostatečně zná; ● rozumí i komplexnějším instrukcím a dokáže podle nich jednat; ● rozumí většině televizních zpráv a programů týkajících se známých témat; ● rozumí většině filmů ve spisovném jazyce a standardním dialektu.	Jobs and money Experience and achievements Inventions Technology University studies Mixed verb tenses Phrasal verbs Idioms Verb patterns Word formation Third conditional Formal letter Essay Review Report
		Čtení	● dokáže číst do značné míry samostatně a přizpůsobit při tom styl a rychlost čtení různým textům a účelům; ● má rozsáhlou aktivní slovní zásobu pro čtení, ale může mít problémy s méně častými idiomatickými výrazy; ● rozumí článkům a zprávám zabývajícím se současnými problémy, v nichž autoři zaujímají konkrétní postoje či stanoviska; ● dokáže s velkou mírou samostatnosti číst pro potěšení; ● dokáže v textu odvodit pravděpodobný význam neznámých slov/znaků tím, že rozezná jejich části (např. rozezná kořeny slov, lexikální jednotky, přípony a předpony); ● orientuje se v přiměřeně těžkém autentickém textu a dokáže v něm vyhledat hlavní myšlenku (skimming) či specifické informace (scanning); ● dokáže sledovat argumentační linii nebo sled událostí;	

			● dokáže rozpoznat, kdy text poskytuje věcné informace a kdy se snaží čtenáře a čtenářky o něčem přesvědčit; ● dokáže porozumět odborným článkům mimo jeho zájem za předpokladu, že příležitostně může využít slovník, aby se ujistil o vlastní interpretaci terminologie; ● dokáže porozumět komplexním instrukcím.	
		Ústní projev	● dokáže se účastnit rozhovoru natolik plynule a spontánně, že může vést běžný rozhovor s rodilými mluvčími na jim blízké téma; ● dokáže se aktivně zapojit do diskuse o známých tématech, vysvětlovat a obhajovat své názory; ● dokáže jasně a podrobně popsat a prezentovat širokou škálu témat, které se vztahují k oblasti jeho zájmu a myšlenky při tom rozvádí a podporuje pomocí doplňujících informací a relevantních příkladů; ● dokáže spolehlivě sdělit podrobné informace; ● dokáže vystavět promyšlenou argumentační linii; ● dokáže vysvětlit názor na aktuální téma a uvést výhody a nevýhody různých možností; ● dokáže pronést projev týkající se většiny obecných témat natolik jasně, plynule a spontánně, že to příjemci či příjemkyni nezpůsobuje žádnou námahu ani obtíže; ● dokáže přednést jasnou systematicky vystavěnou prezentaci, zdůraznit v ní důležité myšlenky a podpořit ji vhodnými detaily; ● dokáže se spontánně odchýlit od připraveného textu a navázat na zajímavé podněty spolužáků či učitele.	
		Písmený projev	● umí psát jasné, podrobné formální i neformální texty na různá témata související s jeho studiem či zájmem, dokáže syntetizovat a hodnotit informace a argumenty z různých zdrojů; ● dokáže odlišovat formální a neformální jazyk s občasnými méně vhodnými výrazy; ● má dostatečný rozsah jazykových prostředků aby mohl srozumitelně popsat a vyjádřit svůj názor na většinu obecných témat, přičemž používá některé složitější větné formy,	

			používání složitějších tvarů je však stále stereotypní a využívání idiomatických výrazů omezené; ● umí používat řadu kohezních prostředků k propojení vět do jasného a souvislého textu, i když v delším textu se mohou vyskytnout určité "skoky"; ● vykazuje relativně vysokou míru gramatické kontroly, nedělá chyby, které by vedly k nedorozumění; ● umí napsat jasný, podrobný popis skutečných nebo smyšlených událostí a zážitků, přičemž vyznačí vztahy mezi myšlenkami v přehledném propojeném textu a dodržuje zavedené konvence daného žánru; ● umí napsat recenzi, např. filmu či knihy; ● umí napsat esej nebo zprávu, v níž systematicky rozvíjí argumentaci, vhodně v ní zdůrazňuje důležité myšlenky a podporuje je relevantními detaily; ● umí napsat esej nebo zprávu, která rozvíjí argumentaci, uvádí důvody na podporu nebo proti určitému stanovisku a vysvětluje výhody a nevýhody různých možností; ● umí sloučit argumenty a informace z různých zdrojů v jeden celek.	

Pojetí vyučovacího předmětu Německý/ Francouzský/ Španělský jazyk a Příprava na jazykovou zkoušku v německém/ francouzském/ španělském jazyce

1) cíl
Cílem výuky druhého cizího jazyka je postupné rozvíjení komunikačních dovedností žáků od úrovně A1/A1+ dosažené na nižším gymnáziu k úrovni B1/B1+ podle SERR do konce oktávy. Výuka směřuje k funkčnímu ovládání jazyka v běžných komunikačních situacích i k základní orientaci v psaných a mluvených projevech souvisejících s osobním, studijním i společenským životem. Žáci jsou vedeni k tomu, aby dokázali jazyk používat jako nástroj pro porozumění cizím kulturám, pro kritické myšlení a pro aktivní zapojení do evropského a globálního prostoru.
Cílem předmětu Příprava na jazykovou zkoušku je systematická příprava žáků na mezinárodně uznávané jazykové zkoušky na úrovni B2/C1 podle Společného evropského referenčního rámce pro jazyky. Předmět směřuje k rozvoji receptivních (čtení, poslech) i produktivních dovedností (mluvení, psaní), k upevnění jazykové správnosti a k posílení schopnosti samostatného, kultivovaného a kritického vyjadřování v cizím jazyce. Nedílnou součástí je také rozvoj schopnosti reagovat na podněty vyšší kognitivní náročnosti a budování jazykového sebevědomí žáků.

2) didaktické pojetí
Výuka vychází z komunikativního a akčního přístupu, kde jazyk není pouze cílem, ale prostředkem k dosažení konkrétních úkolů. V hodinách se kombinují receptivní (čtení, poslech) a produktivní dovednosti (mluvení, psaní), využívají se autentické materiály, audiovizuální ukázky, projektová práce i interaktivní digitální zdroje. Žáci jsou vedeni k samostatné práci, k využívání strategií učení a k aktivní spolupráci ve dvojicích i ve skupinách.
Výuka Přípravy na jazykovou zkoušku vychází zejména z požadavků formátu mezinárodních jazykových zkoušek a profilové části maturitní zkoušky, zároveň však respektuje heterogenitu skupiny, kde se setkávají žáci septimy a oktávy i žáci různých úrovní jazykové kompetence. Uplatňována je vnitřní diferenciace zadání a očekávaných výstupů. Významný podíl Přípravy na jazykovou zkoušku tvoří mluvené aktivity (diskuse, argumentace, prezentace). Vyučující volí metody podporující aktivní zapojení žáků, vzájemnou spolupráci, poskytování a přijímání zpětné vazby, využívání digitálních technologií a samostatnou práci.

3) přínos k realizaci klíčových kompetencí
Kompetence k učení: rozvoj strategií pro samostatné učení, práce se slovníkem, digitálními nástroji a autentickými texty.
Kompetence k řešení problémů: schopnost uplatňovat různé strategie při práci s neznámým jazykovým materiálem, hledat alternativní způsoby vyjádření a využívat vhodné informační zdroje při řešení komunikačních situací.
Kompetence komunikativní: schopnost porozumět a vyjádřit se v cizím jazyce ústně i písemně, reagovat v běžných i formálnějších situacích.
Kompetence sociální a personální: spolupráce v týmu, tolerance kulturní rozmanitosti, respekt ke spolužákům i rodilým mluvčím.
Kompetence občanské: porozumění evropskému kulturnímu a historickému kontextu, schopnost formulovat a obhajovat vlastní názor.
Kompetence k podnikavosti: praktické využití jazyka jako příprava na další studium a budoucí profesní uplatnění.
Kompetence digitální: využívání digitálních technologií k vyhledávání, zpracování a sdílení informací v cizím jazyce, tvorba a prezentace vlastních textů a mediálních výstupů, kritické posuzování online zdrojů a bezpečné chování v digitálním prostředí.

4) přínos k realizaci průřezových témat a mezipředmětových vztahů
Osobnostní a sociální výchova: poznávání a rozvoj vlastní osobnosti, seberegulace, organizační dovednosti a efektivní řešení problémů, sociální komunikace, morálka všedního dne, spolupráce a soutěž.
Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech: globalizační a rozvojové procesy, globální problémy, jejich příčiny a důsledky, humanitární pomoc a mezinárodní rozvojová spolupráce, žijeme v Evropě, vzdělávání v Evropě a ve světě; témata historie, kultury, společnosti a politiky v cílových zemích.
Multikulturní výchova: základní problémy sociokulturních rozdílů, psychosociální aspekty interkulturality, vztah k multilingvní situaci a ke spolupráci mezi lidmi z různého kulturního prostředí.
Environmentální výchova: problematika vztahů organismů a prostředí, člověk a životní prostředí, životní prostředí regionu a České republiky
Mediální výchova: média a mediální produkce, mediální produkty a jejich významy, uživatelé, účinky mediální produkce a vliv médií, role médií v moderních dějinách; práce s digitálními zdroji, online cvičení a prezentace.
Český jazyk a literatura: paralely ve slohových útvarech, argumentace, stylistika.

5) strategie výuky
a) komunikativní přístup, smysluplné úkoly, kde je jazyk prostředkem, nikoli cílem sám o sobě, využívání autentických situací a úloh,
b) důraz na vyvážené rozvíjení všech čtyř jazykových dovedností,
c) diferencovaná výuka – zadávání úkolů různé náročnosti podle jazykové úrovně žáků,
d) využití audiovizuálních materiálů, online zdrojů a projektové práce,
e) pravidelné reflexe a sebehodnocení žáků.
Předmět **Příprava na jazykovou zkoušku** využívá výše uvedené strategie, nicméně je koncipován jako příprava na zkoušku včetně simulace zkouškových situací. Střídají se proto receptivní a produktivní činnosti, individuální a skupinová práce, frontální vedení i projektové aktivity. Diferencované zadání zohledňuje rozdílnou jazykovou úroveň žáků, volbu podpůrných materiálů a stanovení přiměřených cílů. Důraz je kladen na plynulé, funkční a věcně podložené vyjadřování, na kritické myšlení a schopnost argumentace.

6) strategie hodnocení žáků
a) formativní hodnocení: průběžná zpětná vazba na ústní a písemné projevy,
b) sumativní hodnocení: testy a slohové práce zaměřené na slovní zásobu, gramatiku a komunikační dovednosti,
c) kritéria: srozumitelnost a funkčnost sdělení, plynulost, jazyková správnost, slovní zásoba, schopnost reagovat na požadované úrovni SERR,
d) sebehodnocení a vrstevnická zpětná vazba jako součást učení,
e) vzorová zadání pro přípravu na test,
f) v předmětu **Příprava na jazykovou zkoušku** modelové testy s využitím hodnotících kritérií mezinárodních zkoušek.

7) osnovy Nj/Fj/Šj

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
G5	**A2** Umím, rozumím: - správně vyslovovat a intonovat, orientovat se ve zvukové stránce jazyka - představit sebe a své okolí, hovořit o rodině, škole, volném čase, cestování - napsat krátký osobní dopis nebo e-mail - porozumět jednoduchému textu nebo poslechu k běžným tématům, identifikovat různé styly a citová zabarvení promluvy - vést základní dialog, adekvátně a gramaticky správně reagovat na běžné otázky	Slovní zásoba: rodina, škola, koníčky, cestování, nakupování, bydlení, zdraví, jídlo a pití, každodenní činnosti Gramatika a syntax: pravidelná a nepravidelná slovesa v přítomném čase, minulý čas, vyjádření budoucnosti, základní stavba věty, otázka, negace, modální slovesa, stupňování přídavných jmen Reálie úzce související s probíranými tématy.

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
G6	**A2.2** Umím, rozumím: - vyprávět o minulých zážitcích, plánech do budoucna - vyjádřit postoje a přání různými formami - vyjadřovat se v písemném i ústním projevu a logicky a jasně - napsat delší osobní dopis, popis, krátký příběh, reflexi zážitku - rozumět delším poslechům k běžným tématům (cestování, volný čas, média) - účastnit se diskuse o známých tématech, vyjádřit preference a názory	Slovní zásoba: média, kultura, příroda a životní prostředí, sport, svátky a tradice, základní společenská témata, příprava jídla; využití synonymie a antonymie Gramatika a syntax: časové údaje, minulé časy, budoucí čas, vedlejší věty, vyjádření podmínky a modality Reálie úzce související s probíranými tématy.

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
G7	**B1.1** Umím, rozumím: - podat souvislé vyprávění a popis, vyjádřit názor a obhájit jej - zapojit se do diskuse k běžným společenským tématům - samostatně souvisle hovořit v připraveném projevu na dané téma - napsat krátkou úvahu, zprávu, formální e-mail - porozumět delším poslechům i čteným textům s částečně neznámou slovní zásobou	Slovní zásoba: vzdělávání, práce a povolání, cestování a turismus, kultura, společenské problémy (životní prostředí, média, technologie) Gramatika a syntax: vyjádření podmínky a modality, komplexnější vedlejší věty, trpný rod, předložkové vazby Reálie úzce související s probíranými tématy.

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
G8	**B1.2** Umím, rozumím: - vést plynulou konverzaci na běžná i obecnější témata - napsat delší text (úvahový, recenze, žádost) - porozumět autentickým textům a poslechům s využitím kontextu a jazykových strategií - prezentovat téma, shrnout a okomentovat informace z různých zdrojů	Slovní zásoba: společenská témata (politika, kultura, média, technologie, životní prostředí), globální problémy, budoucí plány a profesní orientace; funkční využití frekventovaných frazémů Gramatika a syntax: pokročilejší vyjádření podmínky a modality, další gramatické časy, vedlejší věty s ohledem na koherenci a kohezi textu, složitější předložkové a slovesné vazby Reálie úzce související s probíranými tématy.

8) osnovy předmětu Příprava na jazykovou zkoušku

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
G7/8	**B1+ / B2 / C1.1** - Rozumím delším autentickým textům (publicistickým, odborně popularizačním, literárním) a vyhledám v nich podstatné informace. - Rozumím mluveným projevům (rozhovor, přednáška, diskuse, reportáž) a zachytím hlavní myšlenky. - Vytvořím souvislý psaný projev odpovídající úrovni B2/C1 (esej, recenze, shrnutí, formální e-mail/dopis). - Samostatně a souvisle ústně prezentuji téma, umím reagovat v diskusi, formulovat a obhájit názor. - Používám jazykové prostředky adekvátně a přesně, zvládá komplexnější gramatické a syntaktické jevy. - Dokážu využít digitální technologie k přípravě, vyhledávání a zpracování informací v cizím jazyce a k jejich prezentaci. - Reflektuji vlastní pokrok a stanovuji si osobní cíle v učení.	- Práce s autentickými texty, čtení s porozuměním, strategie čtení, rozvoj slovní zásoby v tematických okruzích (společnost, kultura, věda, životní prostředí). - Poslech autentických nahrávek, práce s audiovizuálními materiály, trénink globálního a detailního porozumění. - Rozvoj psaní slohových útvarů vyšší obtížnosti, práce s argumentační strukturou textu, stylistická a gramatická správnost. - Příprava prezentace, simulace ústní zkoušky, nácvik dialogu, diskuse a argumentace. - Práce s různými zdroji (offline, online), digitální prezentace, jazykové aplikace. - Sebehodnocení, vrstevnická zpětná vazba, využití modelových testů podle kritérií mezinárodních zkoušek, případně vedení portfolia.

Pojetí vyučovacího předmětu Matematika / Matematika a,b/ Deskriptivní geometrie

1) cíl předmětu Matematika
Cílem výuky Matematiky je rozvíjet především kompetence k řešení problémů. Vzdělání směřuje k tomu, že žák:

- rozpoznává algoritmy v řešení příkladů, přenáší je do obdobných příkladů (používá princip analogie);
- numericky řeší problémy;
- klade otázky směřující k porozumění a řešení problémů;
- nachází strategie úspěšného řešení komplexních problémů (používá analýzu, syntézu, rozdílnosti, podobnosti);
- rozpoznává, kde se ve svém učení nachází, volí si přiměřené výzvy;
- logicky vyvozuje a kriticky správně argumentuje (rozeznává příčiny a nutné důsledky);
- popisuje závislosti v reálném světě pomocí proměnných (nachází zobecnění);
- rozpoznává chyby ve svém postupu, umí je opravit a analyzovat;
- přebírá zodpovědnost za své učení, umí si říci o radu;
- spolupracuje s ostatními při hledání řešení problémů.

cíl předmětů Matematika a (Algebra) a Matematika b (Analýza)
Žák v těchto předmětech sleduje cíle uvedené u předmětu Matematika, navíc směřuje k tomu, že:

- rozšiřuje své abstraktní modely;
- porovnává způsoby řešení téže úlohy různými metodami;
- vede a přesně zapisuje argumentačně správný postup při řešení úloh;
- vyvozuje a zdůvodňuje obecně platné zákonitosti.

cíl předmětu Deskriptivní geometrie
Žák v tomto předmětuCílem tohoto předmětu sleduje cíle uvedené u předmětu Matematika, navíc směřuje k tomu, že:

- rozšiřuje své abstraktní modely;
- porovnává způsoby řešení téže úlohy různými metodami;
- vede a přesně zapisuje argumentačně správný postup při řešení úloh;
- vyvozuje a zdůvodňuje obecně platné zákonitosti.

2) didaktické pojetí
Předmět je učen především konstruktivisticky – žák:

- hledá odpovědi na klíčové otázky v jednotlivých tématech;
- argumentuje, vyvozuje a přesně formuluje závěry;
- diskutuje, zpřesňuje, pracuje s chybou svou i druhých;

- hledá souvislosti, používá analogii, zobecnění, uvádí příklady i protipříklady;
- využívá vrstevnického učení, umí si říci o radu;
- analyzuje, kde se ve svém učení nalézá, a podle toho si vybírá látku k procvičování.

3) přínos k realizaci klíčových kompetencí

- kompetence k učení – žák je v hodinách matematiky veden k hledání souvislostí, k rozpoznávání příčin a důsledků k vyhodnocování vlastního pokroku vzhledem ke stanoveným cílům, k hledání dlouhodobých učebních strategií a k práci s chybou.
- kompetence k řešení problémů – žák je v hodinách matematiky veden k osvojování jednotlivých strategií při řešení problémů, zejména k používání analýzy, syntézy, zobecnění, hledání příkladů a protipříkladů, vyvozování, hledání společných znaků, hledání analogií, zdůvodňování odlišností, apod.
- kompetence komunikativní – žák je v hodinách matematiky veden k používání přesného exaktního jazyka, v diskusích k formulování vlastních argumentů a naslouchání argumentům druhých, k používání symbolického zápisu, k procvičování formou vrstevnického učení, k prezentování závěrů v týmových projektech.
- kompetence sociální a personální – žák je v hodinách matematiky veden k práci s cíli a mapami pokroku, k samostatnému vyhodnocování potřeb v matematice, k reflexi vlastní práce a k přejímání zodpovědnosti za své volby.
- kompetence občanská – žák je v hodinách matematiky veden k respektu k různým schopnostem druhých lidí, pomoci druhým a spolupráci, ke kritickému myšlení a tím snižování rizika manipulovatelnosti ve veřejném prostoru.
- kompetence k podnikavosti – žák je v hodinách matematiky veden k práci s cíli, dovednosti nutné pro rozvoj podnikavosti; v rámci pravděpodobnosti, statistiky a práce s daty k získávání lepšího porozumění fungování trhu; k realizování týmového projektu, který řeší reálné problémy.
- kompetence digitální – žák je v hodinách matematiky veden k práci s matematickými programy (Geogebra, Wolfram Alpha, …).

4) přínos k realizaci průřezových témat a mezipředmětových vztahů

a) osobnostní a sociální výchova – žák:

- si uvědomuje hodnotu lidské spolupráce;
- si uvědomuje své vlastní dovednosti a hodnotí je;
- rozvíjí sebedůvěru ve využívání svých schopností a zodpovědnost za tento rozvoj;
- učí se přijímat úspěch i neúspěch a poučit se ze zkušeností;
- organizuje si svůj čas;
- v diskusi naslouchá druhým a argumentuje;
- chová se s respektem k různým schopnostem spolužáků;
- spolupracuje s druhými, je přínosem pro pracovní skupinu.

b) výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech – žák:

- hledá souvislosti mezi jevy a procesy;
- umí zformulovat a obhájit svůj argument v diskusi.

e) mediální výchova – žák:

- kriticky hodnotí reklamu a mediální sdělení;
- rozvíjí schopnost zpřesňování argumentů.

5) strategie výuky

- heuristická metoda – žáci samostatně objevují a formulují zákonitosti a vztahy;
- frontální výuka – učitel/ka vysvětluje a strukturuje zápis;
- moderovaná diskuse – žáci kriticky hodnotí jednotlivé argumenty a na jejich základě se rozhodují;
- kooperativní učení – žáci procvičují formou vrstevnického učení;
- individuální přístup k žákům – žáci si samostatně volí způsob, jakým budou procvičovat, vyhodnocují si své potřeby v předmětu;
- začleňování digitálních technologií – žáci pracují s programem GeoGebra;
- formativní hodnocení – v testech je žákům poskytována písemná zpětná vazba, v hodinách ústní zpětná vazba;
- projektová výuka – žáci zpracovávají komplexní reálné projekty.

6) strategie hodnocení žáků

V předmětu Matematika využíváme tyto strategie hodnocení žáků:

- sumativní hodnocení (ve čtvrtletních testech, v pololetí);
- formativní hodnocení (v průběžných testech a v průběhu hodin);
- sebehodnocení (při práci s plány a s mapami pokroku);
- vzájemné hodnocení (při prezentacích projektů).

7) osnovy M

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
G5	ARGUMENTACE A OVĚŘOVÁNÍ → čte a zapisuje tvrzení v symbolickém jazyce matematiky → užívá správně logické spojky a kvantifikátory → rozliší definici a větu, rozliší předpoklad a závěr věty → rozliší správný a nesprávný úsudek → vytváří hypotézy, zdůvodňuje jejich pravdivost a nepravdivost, vyvrací nesprávná tvrzení → zdůvodňuje svůj postup a ověřuje správnost řešení problému ČÍSLO A PROMĚNNÁ → užívá vlastnosti dělitelnosti přirozených čísel → operuje s intervaly, aplikuje geometrický význam absolutní hodnoty → provádí operace s mocninami a odmocninami, upravuje číselné výrazy	základní poznatky z matematiky – výrok, definice, věta, důkaz množiny – inkluze a rovnost množin, operace s množinami výroková logika číselné obory – přirozená, celá, racionální, reálná a komplexní čísla mocniny – mocniny s přirozeným a celým exponentem

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
	→ odhaduje výsledky numerických výpočtů a efektivně je provádí, účelně využívá kalkulátor → upravuje efektivně výrazy s proměnnými, určuje definiční obor výrazu → rozkládá mnohočleny na součin vytýkáním a užitím vzorců, aplikuje tuto dovednost při řešení rovnic a nerovnic → řeší lineární a kvadratické rovnice a nerovnice, řeší soustavy rovnic, v jednodušších případech diskutuje řešitelnost nebo počet řešení → rozlišuje ekvivalentní a neekvivalentní úpravy → geometricky interpretuje číselné, algebraické a funkční vztahy, graficky znázorňuje řešení rovnic, nerovnic a jejich soustav → analyzuje a řeší problémy, v nichž aplikuje řešení lineárních a kvadratických rovnic a jejich soustav GEOMETRIE → používá geometrické pojmy, zdůvodňuje a využívá vlastnosti geometrických útvarů v rovině, na základě vlastností třídí útvary → určuje vzájemnou polohu lineárních útvarů, vzdálenosti a odchylky → využívá náčrt při řešení problému → v úlohách početní geometrie aplikuje funkční vztahy, trigonometrii a úpravy výrazů, pracuje s proměnnými a iracionálními čísly	výrazy s proměnnými – mnohočleny, lomené výrazy, výrazy s mocninami rovnice a nerovnice – lineární rovnice, nerovnice a jejich soustavy, kvadratická rovnice (diskriminant, vztahy mezi kořeny a koeficienty) geometrie v rovině – rovinné útvary (klasifikace), obvody a obsahy; shodnost a podobnost trojúhelníků; Pythagorova věta a věty Euklidovy

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
G6	ZÁVISLOSTI A FUNKČNÍ VZTAHY → načrtne grafy požadovaných funkcí (zadaných jednoduchým funkčním předpisem) a určí jejich vlastnosti → formuluje a zdůvodňuje vlastnosti studovaných funkcí → využívá poznatky o funkcích při řešení rovnic a nerovnic, při určování kvantitativních vztahů → aplikuje vztahy mezi hodnotami exponenciálních, logaritmických a goniometrických funkcí a vztahy mezi těmito funkcemi → modeluje závislosti reálných dějů pomocí známých funkcí → využívá znalosti derivací funkcí při interpretaci změn funkčních vztahů GEOMETRIE → používá geometrické pojmy, zdůvodňuje a využívá vlastnosti geometrických útvarů v rovině, na základě vlastností třídí útvary	mocniny – mocniny s racionálním exponentem, odmocniny výrazy s mocninami a odmocninami obecné poznatky o funkcích – pojem funkce, definiční obor a obor hodnot, graf funkce, vlastnosti funkcí funkce – funkce absolutní hodnota, lineární lomená funkce, mocninné funkce, funkce druhá odmocnina, exponenciální, logaritmické a goniometrické funkce, vztahy mezi goniometrickými funkcemi logaritmické, exponenciální a goniometrické rovnice, rovnice a nerovnice v součinovém a podílovém tvaru, rovnice a nerovnice s absolutní hodnotou, rovnice s neznámou ve jmenovateli a pod odmocninou diferenciální počet - limita a derivace funkce

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
	→ určuje vzájemnou polohu lineárních útvarů, vzdálenosti a odchylky → využívá náčrt při řešení problému → v úlohách početní geometrie aplikuje funkční vztahy, trigonometrii a úpravy výrazů, pracuje s proměnnými a iracionálními čísly → řeší polohové a nepolohové konstrukční úlohy užitím všech bodů dané vlastnosti, pomocí shodných zobrazení a pomocí konstrukce na základě výpočtu → řeší planimetrické problémy motivované praxí	geometrie v rovině – množiny bodů dané vlastnosti; úhly v kružnici, shodná zobrazení (osová a středová souměrnost, posunutí, otočení); stejnolehlost; konstrukční úlohy

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
G7	ZÁVISLOSTI A FUNKČNÍ VZTAHY → formuluje a zdůvodňuje vlastnosti posloupností → řeší aplikační úlohy s využitím poznatků o funkcích a posloupnostech → interpretuje z funkčního hlediska složené úrokování, aplikuje exponenciální funkci a geometrickou posloupnost ve finanční matematice → v úlohách početní geometrie aplikuje trigonometrii a úpravy výrazů, pracuje s proměnnými a iracionálními čísly → pomocí určitého integrálu odvodí vzorce pro výpočty obsahu a objemu některých útvarů v rovině a prostoru	posloupnost – určení a vlastnosti posloupností, aritmetická a geometrická posloupnost trigonometrie – sinová a kosinová věta; trigonometrie pravoúhlého a obecného trojúhelníku Integrální počet - neurčitý integrál, integrační metody; určitý integrál, obsah rovinného obrazce, objem rotačního tělesa
	GEOMETRIE → používá geometrické pojmy, zdůvodňuje a využívá vlastnosti geometrických útvarů v rovině a v prostoru, na základě vlastností třídí útvary → určuje vzájemnou polohu lineárních útvarů, vzdálenosti a odchylky → využívá náčrt při řešení problému → zobrazí ve volné rovnoběžné projekci hranol a jehlan, sestrojí a zobrazí rovinný řez těchto těles → řeší stereometrické problémy motivované praxí	geometrie v prostoru – polohové a metrické vlastnosti; základní tělesa, povrchy a objemy, volné rovnoběžné promítání
	PRÁCE S DATY, STATISTIKA → diskutuje a kriticky zhodnotí statistické informace a daná statistická sdělení → volí a užívá vhodné statistické metody k analýze a zpracování dat (využívá digitální výpočetní nástroje) → reprezentuje graficky soubory dat, čte a interpretuje tabulky, diagramy a grafy, rozlišuje rozdíly v zobrazení obdobných souborů vzhledem k jejich odlišným charakteristikám	práce s daty – analýza a zpracování dat v různých reprezentacích, statistický soubor a jeho charakteristiky (vážený aritmetický průměr, medián, modus, percentil, kvartil, směrodatná odchylka, mezikvartilová odchylka)

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
G8	GEOMETRIE → užívá různé způsoby analytického vyjádření přímky v rovině i v prostoru a roviny v prostoru (geometrický význam koeficientů) → řeší analyticky polohové a metrické úlohy o lineárních útvarech v rovině a v prostoru → využívá charakteristické vlastnosti kuželoseček k určení analytického vyjádření → z analytického vyjádření (z osové nebo vrcholové rovnice) určí základní údaje o kuželosečce → řeší analyticky úlohy na vzájemnou polohu přímky a kuželosečky KOMBINATORIKA, PRAVDĚPODOBNOST → řeší reálné problémy s kombinatorickým podtextem (charakterizuje možné případy, vytváří model pomocí kombinatorických skupin a určuje jejich počet) → využívá kombinatorické postupy při výpočtu pravděpodobnosti, upravuje výrazy s faktoriály a kombinačními čísly	analytická geometrie v rovině a v prostoru – vektory a operace s nimi; analytická vyjádření přímky v rovině i v prostoru; analytická vyjádření roviny v prostoru kuželosečky (kružnice, elipsa, parabola a hyperbola) kombinatorika – elementární kombinatorické úlohy, variace, permutace a kombinace, binomická věta, Pascalův trojúhelník pravděpodobnost – náhodný jev a jeho pravděpodobnost, pravděpodobnost sjednocení a průniku jevů, nezávislost jevů

8) osnovy M a, b

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
G7,G8	ČÍSLO A PROMĚNNÁ → užívá vlastnosti dělitelnosti přirozených čísel → operuje s intervaly, aplikuje geometrický význam absolutní hodnoty komplexního čísla → provádí operace s mocninami komplexního čísla, upravuje komplexní číselné výrazy → upravuje efektivně výrazy s proměnnými, určuje definiční obor výrazu → rozkládá mnohočleny na součin vytýkáním, užitím vzorců a Hornerova schématu, aplikuje tuto dovednost při řešení rovnic a nerovnic → řeší binomické rovnice, reciproké rovnice a rovnice vyšších řádů, řeší soustavy rovnic, diskutuje řešitelnost nebo počet řešení → rozlišuje ekvivalentní a neekvivalentní úpravy → geometricky interpretuje číselné, algebraické a funkční vztahy, graficky znázorňuje řešení rovnic, nerovnic a jejich soustav → analyzuje a řeší problémy, v nichž aplikuje řešení rovnic a jejich soustav ARGUMENTACE A OVĚŘOVÁNÍ	číselné obory – přirozená, celá, racionální, reálná a komplexní čísla výrazy s proměnnými – mnohočleny, lomené výrazy, výrazy s mocninami; mocniny – mocniny s racionálním exponentem, odmocniny výrazy s mocninami a odmocninami; rovnice a nerovnice – rovnice s parametrem, binomické rovnice, reciproké rovnice a rovnice vyšších řádů; matice, determinanty a jejich využití při řešení soustav rovnic; základní poznatky z matematiky – výrok, definice, věta, důkaz

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
	→ čte a zapisuje tvrzení v symbolickém jazyce matematiky → užívá správně logické spojky a kvantifikátory → vytváří hypotézy, zdůvodňuje jejich pravdivost a nepravdivost, vyvrací nesprávná tvrzení → zdůvodňuje svůj postup a ověřuje správnost řešení problému	množiny – inkluze a rovnost množin, operace s množinami
	GEOMETRIE → využívá náčrt při řešení problému → používá geometrické pojmy, zdůvodňuje a využívá vlastnosti geometrických útvarů v rovině a v prostoru	geometrie v rovině a v prostoru – obvody a obsahy rovinných útvarů, objemy a povrchy rotačních těles
	ZÁVISLOSTI A FUNKČNÍ VZTAHY → načrtne grafy požadovaných funkcí a určí jejich vlastnosti → formuluje a zdůvodňuje vlastnosti studovaných funkcí → využívá poznatky o funkcích při řešení rovnic a nerovnic, při určování kvantitativních vztahů → modeluje závislosti reálných dějů pomocí známých funkcí → využívá znalosti derivací funkcí při interpretaci změn funkčních vztahů a při načrtnutí grafů funkcí → pomocí určitého integrálu odvodí vzorce pro výpočty obsahu a objemu některých útvarů v rovině a prostoru	obecné poznatky o funkcích – pojem funkce, definiční obor a obor hodnot, graf funkce, vlastnosti funkcí; funkce – elementární funkce, cyklometrické funkce; diferenciální počet - limita a derivace funkce integrální počet - neurčitý integrál, integrační metody; určitý integrál, obsah rovinného obrazce, objem rotačního tělesa posloupnost – určení a vlastnosti posloupností, aritmetická a geometrická posloupnost, geometrická řada, mocninné řady
	PRÁCE S DATY, STATISTIKA → reprezentuje graficky soubory dat, čte a interpretuje tabulky, diagramy a grafy, rozlišuje rozdíly v zobrazení obdobných souborů vzhledem k jejich odlišným charakteristikám	práce s daty – analýza a zpracování dat v různých reprezentacích
	KOMBINATORIKA, PRAVDĚPODOBNOST → řeší reálné problémy s kombinatorickým podtextem (charakterizuje možné případy, vytváří model pomocí kombinatorických skupin a určuje jejich počet) → upravuje výrazy s faktoriály a kombinačními čísly	kombinatorika – kombinační čísla, pokročilejší kombinatorické úlohy, binomická věta, Pascalův trojúhelník

9) osnovy Deskriptivní geometrie

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
G7,G8	ARGUMENTACE A OVĚŘOVÁNÍ → čte a zapisuje tvrzení v symbolickém jazyce matematiky → vytváří hypotézy, zdůvodňuje jejich pravdivost a nepravdivost, vyvrací nesprávná tvrzení	základní poznatky z matematiky – výrok, definice, věta, důkaz množiny – inkluze a rovnost množin, operace s množinami

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
	→ zdůvodňuje svůj postup a ověřuje správnost řešení problému GEOMETRIE → používá geometrické pojmy, zdůvodňuje a využívá vlastnosti geometrických útvarů v rovině a v prostoru, na základě vlastností třídí útvary → určuje vzájemnou polohu lineárních útvarů, vzdálenosti a odchylky → využívá náčrt při řešení problému → v úlohách početní geometrie aplikuje funkční vztahy, trigonometrii a úpravy výrazů, pracuje s proměnnými a iracionálními čísly → řeší polohové a nepolohové konstrukční úlohy užitím všech bodů dané vlastnosti, pomocí shodných zobrazení a pomocí konstrukce na základě výpočtu → řeší planimetrické a stereometrické problémy motivované praxí → zobrazí ve volné rovnoběžné projekci hranoly, jehlany a rotační tělesa, sestrojí a zobrazí rovinný řez těchto těles	geometrie v rovině – kuželosečky (kružnice, elipsa, parabola a hyperbola), množiny bodů dané vlastnosti; shodná zobrazení (osová a středová souměrnost, posunutí, otočení); stejnolehlost; konstrukční úlohy geometrie v prostoru – polohové a metrické vlastnosti; hranoly, rotační tělesa a jejich klasifikace; volné rovnoběžné promítání, kótované promítání, Mongeova projekce

Pojetí vyučovacího předmětu Informatika / Informatika a, b

1) cíl

Předmět Informatika je součástí vzdělávací oblasti Informatika a ICT a navazuje na předmět informatika, vyučovaný na nižším gymnáziu. Hlavním cílem výuky je rozvíjet u žáků informatické myšlení a pokročilou digitální gramotnost, což zahrnuje pochopení informatiky jako vědního oboru, seznámení se základními pojmy a metodami informatiky, osvojení si algoritmického přístupu k řešení problémů, kritickou práci s informacemi a daty, aplikaci výpočetní techniky k efektivnímu zpracovávání dat a jejich systematickému uspořádávání a chápání dopadů technologií na společnost, osvojení si právních a etických zásad používání prostředků ICT.

cíl pro Informatika a, b

Cílem předmětů Informatika a, b je dále rozvíjet informatické myšlení a rozšiřovat vědomosti a dovednosti žáků v nových tematických okruzích. Žáci získávají nové informace potřebné pro případnou maturitu z informatiky nebo studium oborů informačních technologií.

2) didaktické pojetí

Předmět informatika se zaměřuje na rozvoj abstraktního a systémového myšlení prostřednictvím aktivního řešení problémů. V duchu rozvoje informatického myšlení vedeme žáky k dekompozici problémů a jejich sekvenčnímu řešení vhodnými prostředky, čímž posilujeme systémové přemýšlení žáků. Žáci mají být aktivními tvůrci, nikoli jen pasivními uživateli – v rámci projektové činnosti je tak vedeme k řešení komplexních a interdisciplinárních úloh. Vzhledem k dynamickému rozvoji oboru klademe důraz na flexibilitu, adaptaci a schopnost propojovat rozdílné komponenty řešení.

3) přínos k realizaci klíčových kompetencí

- kompetence k řešení problémů – rozpoznává problémy, objasňuje podstatu, dekomponuje na podproblémy; uplatňuje pro řešení dříve nabyté znalosti a dovednosti; používá různé postupy a hodnotí jejich výhody a nevýhody
- kompetence komunikativní – efektivně využívá digitální technologie; používá odborný jazyk, symbolická a grafická vyjádření; prezentuje svoji práci před publikem
- kompetence digitální – ovládá potřebnou sadu digitálních zařízení; pracuje s informacemi a daty v různých formátech;
- kompetence k učení – ke zdrojům informací přistupuje kriticky, informace zpracovává tvořivě a dále je využívá ke studiu i praxi.
- kompetence občanská – chápe právní a etické zásady a přistupuje zodpovědně k jejich dodržování.Vnímá dopady technologií na občanskou společnost a společenské dění.

4) přínos k realizaci průřezových témat a mezipředmětových vztahů

a) osobnostní a sociální výchova: podpora sebereflexe, samostatnosti, schopnosti přebírat zodpovědnost za své jednání a aktivní spolupráce při skupinových projektech.

b) mediální výchova: kritické hodnocení informací a vlivu médií, pochopení mechanizmů šíření dezinformací a jejich dopady na utváření veřejného mínění.
c) výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech: analýza globálních systémů a procesů a jejich dopadů na společnost.
d) mezipředmětové vztahy: propojování informatiky s matematikou (algoritmy, diskrétní matematika), fyzikou (hardware, robotika) a základy společenských věd (analýza informačních systémů, etika a právo, kritická práce s médii).

5) strategie výuky

Pro dosažení stanovených cílů volíme zejména strategie podporující rozvoj abstraktního myšlení a schopnost argumentace. Paleta výukových strategií zahrnuje:

- problémové a projektové učení
- diskuze a debaty
- skupinová práce
- induktivní metody
- instruktáž
- frontální výuka

6) strategie hodnocení žáků

Hodnocení žáků je komplexní, zahrnuje vědomosti, dovednosti a postoje žáka. Používáme:

- formativní hodnocení – průběžná slovní i písemná zpětná vazba k výstupům žáka.
- sebehodnocení a vrstevnické hodnocení – kritická reflexe procesu vlastního učení žáků
- hodnocení procesu – hodnocení analytického a systémového přístupu k problému
- hodnocení kvality a použitelnosti – u závěrečných projektů
- sumativní hodnocení – jako závěrečné hodnocení tematických celků

7) osnovy I

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
G5	ALGORITMIZACE A PROGRAMOVÁNÍ → na základě analýzy problému sestaví algoritmus k jeho řešení → zapíše program pro vyřešení konkrétního problému → používá proměnné vhodných datových typů → využívá různé vstupy a výstupy → používá podprogram s parametry → používá větvení programu a cyklus se složenou podmínkou pro jeho ukončení → ověřuje správné fungování vytvářených programů → nalezne chybu ve svém i cizím programu a opraví ji	→ výstup dat → vstup dat → syntaktické, běhové a logické chyby → proměnné, datové typy → návaznost příkazů a dat → podprogramy bez parametrů a s parametry → cyklus s pevným počtem opakování → náhodný prvek ze seznamu → podmínky

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
	→ optimalizuje program – čitelnější kód, rychlejší, bez duplicitních činností → upraví hotový program podle dodatečných požadavků → zobecní program pro širší množinu vstupních dat	→ větvení programu a vnořené větvení → ladění programu → rozdělení problému na části
	DATA, INFORMACE A MODELOVÁNÍ → porovná zprávy podle množství obsažené informace → sestavuje dotazovací a rozhodovací stromy, hodnotí jejich úspornost → na základě dat vyslovuje tvrzení, posuzuje jejich správnost → formuluje dotazy s odpovědí ano nebo ne tak, aby odpovědi poskytly co nejvíce informací → používá metodu půlení intervalů → spočítá, kolik možností lze rozlišit pomocí daného počtu otázek a naopak → používá bit, byte a násobné jednotky k odhadování potřebných datových a přenosových kapacit → podle potřeby a kontextu rozliší data od informací → porovnává různé způsoby reprezentace čísel, textu, obrazu i zvuku, vhodně volí formáty souborů → používá různé metody komprese dat	→ přenos dat, kódování a dekódování zprávy, komunikační kanál → pojem informace → data a jejich význam → získávání, vyhledávání a ukládání dat obecně a v počítači → kódování dat v počítačích obecně → binární soustava, bity a bajty → kódování čísel → vztah počtu bitů a počtu rozlišovaných hodnot → kódování textů → kódování obrazu, zvuku, videa → principy bezeztrátové a ztrátové komprese → kontrolní součty
	INFORMAČNÍ SYSTÉMY, HROMADNÉ ZPRACOVÁNÍ DAT → vyřeší problém použitím vzorce nebo funkce pro hromadné výpočty s daty včetně funkcí zpracovávajících text → vyřeší problém navržením kontingenční tabulky → zvolí správnou vizualizaci dat grafem s ohledem na jeho vypovídací schopnost	→ zpracování dat pomocí textových funkcí tabulkového procesoru → vizualizace dat, vypovídací schopnost grafu → rozpoznávání vzorů a trendů v datech, kontingenční tabulky
	ALGORITMIZACE A PROGRAMOVÁNÍ → využívá různé způsoby zápisu pracovních procesů (např. přirozený jazyk, diagram, program) → různé zápisy mezi sebou převádí → hodnotí různé zápisy z hlediska přehlednosti, srozumitelnosti, jednoznačnosti → charakterizuje vstupy, pro něž daný algoritmus funguje → rozpozná problematická místa postupu nebo jeho zápisu (např. nekonečné opakování, nejednoznačné pokračování, nemožný úkon)	→ zadání úlohy, vstup, výstup, podmínky řešení → pojem algoritmus, vlastnosti algoritmu → přirozené a formální jazyky, různé zápisy algoritmů
	INFORMAČNÍ SYSTÉMY, IS A DATABÁZE	→ veřejné informační systémy

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
	→ popíše příklady informačních systémů a různé důsledky jejich využívání → rozliší různé součásti informačních systémů a jejich úlohu → zjišťuje potřeby budoucích uživatelů a jejich požadavky na řešení, metodicky vybírá, které skutečně realizuje → práci na vývoji informačního systému naplánuje do fází, podle situace plán upravuje → navrhuje několik možností řešení → hodnotí návrhy řešení z různých hledisek – funkčnost, bezpečnost, efektivita, alokace zdrojů. Vybírá nejvhodnější řešení vzhledem ke zvoleným kritériím. → specifikuje a vytvoří potřebné tabulky, jejich sloupce, propojení a další nastavení → specifikuje a vytvoří uživatelské rozhraní (celkovou strukturu, různě filtrované, řazené, agregované, formátované a vizualizované pohledy na data, interaktivní prvky, popisky pro uživatele) → navrhne a odladí automatizované procesy zpracování dat, zejména pomocí vzorců a interaktivních prvků → informační systém průběžně testuje na uživatelích	→ data, jejich struktura a vazby → definované procesy, role uživatelů → technické řešení informačních procesů → vývoj informačního systému: postup tvorby informačního systému → návrh uživatelského rozhraní, datového modelu a procesů → hromadné zpracování dat: tabulka, její struktura – data, hlavička a legenda → dotazy, filtrování, řazení → zobrazení, diagramy, pokročilá vizualizace dat → návrh databázové tabulky, atributy polí, primární klíč → více tabulek, jejich propojení, relace → tvorba výpočetních modelů
	VOLITELNÉ PROJEKTY → vytvoří projekt pro interdisciplinární a mimoškolní aplikaci informatiky → prokáže tvůrčí přístup k řešení problémů → prokáže schopnost projektovat svoji činnost, pracovat v týmu → prezentuje svůj projekt → dodržuje autorská práva	**Programování** → vývoj programu → volba nástroje podle zadání projektu → rozdělení problému na části → návrh přehledného uživatelského rozhraní → testování programu a jeho optimalizace – ladění → nápověda a dokumentace k programu → autorství a licence k programu → etika programátora **Multimédia** → tvorba fotografie → rastrová grafika → vektorová grafika → počítačová hudba → střih videa → autorská práva → etiketa v digitálním prostředí

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
		Kancelář → kancelářské balíky → propojování aplikací → makra → vlastní funkce a skripty → sdílení, spolupráce a plánování → autorský zákon → etiketa v digitálním prostředí
G6	ALGORITMIZACE A PROGRAMOVÁNÍ + INFORMAČNÍ SYSTÉMY: ROBOTIKA → vytvoří program pro desku, nahraje jej a otestuje funkčnost → najde chybu v programu a opraví ji → ovládá světelné a zvukové výstupy → vytvoří program, který zpracuje informace z okolního světa (teplota, osvětlení, magnetické pole, azimut) → použije proměnné pro uchování a zpracování dat ze senzoru → vyřeší problém vytvořením programu, zpracovávajícího data ze senzorů k výstupům → řeší úlohy vyžadující spolupráci dvou desek	→ vývoj programu, nahrání programu do programovatelné desky → testování programu → ladění programu → programové konstrukce – cykly, podmínky → grafické výstupy → zvukové výstupy → reakce na podněty od uživatele → reakce na podněty od okolního prostředí → vzájemná komunikace destiček → skupinové projekty s programovatelnou deskou
	DATA, INFORMACE A MODELOVÁNÍ → Jmenuje a zhodnotí příklady různých druhů modelů z informatiky i mimo ni → Rozpozná příklady použití grafů → Podle potřeby přechází mezi úrovněmi zjednodušení, případně dále abstrahuje od nepodstatného, či naopak modely rozšiřuje → Hodnotí, nakolik výsledek z modelu platí i v modelované realitě → Pomocí editoru vytvoří graf a využije jej pro řešení problému → Reprezentuje graf nákresem, seznamem hran a maticí sousednosti; posuzuje výhody a nevýhody těchto zápisů v různých situacích → Vytvoří stavový prostor, najde v něm řešení problému → Vytvoří simulaci ve formě buněčného automatu, formuluje pozorování, hodnotí jejich přesnost a spolehlivost ve vztahu k realitě	→ model jako zjednodušení reality → schéma, diagram, graf, vrcholy, hrany, orientovaný graf, ohodnocený graf, kritická cesta → myšlenkové a pojmové mapy → kvalita informačního zdroje, kritické myšlení a kognitivní zkreslení
	DIGITÁLNÍ TECHNOLOGIE → na základě znalosti fungování počítače vysvětlí funkci a význam operačního systému a ukáže rozdíly v ovládání aktuálně nejpoužívanějších systémů	→ hardware počítače a jeho parametry → zpracování dat v počítači → software – operační systém → lokální počítačové sítě a internet

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
	→ nakreslí strukturu LAN a internetu, vysvětlí paketový přenos dat a popíše komunikaci zařízení z lokální sítě do Internetu včetně WiFi a GSM sítí → vysvětlí, jak jsou digitalizována data různého typu → popíše fungování webu a cloudových služeb, vysvětlí vzdálené ukládání dat → z principu fungování sítí a cloudu vyvodí bezpečnostní rizika jejich využívání, popíše nejčastější způsoby útoků a s využitím systémového přístupu navrhne řešení zabezpečení počítače a dat → identifikuje a řeší hardwarové a softwarové problémy vznikající při práci s digitálními zařízeními → popíše vědomou a nevědomou digitální stopu a jejich důsledky na soukromí → respektuje platné legislativní úpravy při práci s daty, osobními údaji a programovým vybavením → začleňuje do své práce vhodným způsobem nástroje umělé inteligence	→ web a cloudové služby → bezpečné využívání cloudu → bezpečnost počítačových zařízení a dat → bezpečné digitální prostředí → umělá inteligence → zlomové události vývoje počítačů → nové počítačové technologie → legislativa, autorské právo, ochrana osobních údajů, licence → umělá inteligence, strojové učení
	VOLITELNÉ PROJEKTY → vytvoří projekt pro interdisciplinární a mimoškolní aplikaci informatiky → prokáže tvůrčí přístup k řešení problémů → prokáže schopnost projektovat svoji činnost, pracovat v týmu → prezentuje svůj projekt → dodržuje autorská práva	**Programování** → vývoj programu → volba nástroje podle zadání projektu → rozdělení problému na části → návrh přehledného uživatelského rozhraní → testování programu a jeho optimalizace – ladění → nápověda a dokumentace k programu → autorství a licence k programu → etika programátora **Multimédia** → tvorba fotografie → rastrová grafika → vektorová grafika → počítačová hudba → střih videa → autorská práva → etiketa v digitálním prostředí **Kancelář** → kancelářské balíky → propojování aplikací

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
		→ makra → vlastní funkce a skripty → sdílení, spolupráce a plánování → autorský zákon → etiketa v digitálním prostředí

8) osnovy I a, b - Programování a elektronika, Programování a sítě

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
G7 G8	ALGORITMIZACE, PROGRAMOVÁNÍ, ELEKTRONIKA, KOMUNIKACE → tvoří pokročilé algoritmy za účelem získání, zpracování a uložení dat; připravená data vizualizuje v textovém nebo grafickém uživatelském rozhraní → analyzuje komplexní problémy, navrhne vhodný algoritmus řešení, naprogramuje ve zvoleném programovacím jazyce → tvoří přehledné programy, využívá principy dekompozice, program člení do logických celků, využívá principy objektově orientovaného programování → ověří správnost, najde a opraví případnou chybu v algoritmu, otestuje, odladí a optimalizuje program, využívá pokročilé techniky ladění programu → sestaví jednoduchý elektrický obvod s mikrokontrolérem, navrhne a naprogramuje řídicí program mikrokontroléru → využívá různé komunikační prostředky pro předávání dat mezi jednotlivými systémy (sběrnice, počítačová síť)	→ principy objektově orientovaného programování → návrh a tvorba pokročilých programů s textovým nebo grafickým uživatelským rozhraním → využití všech základních konstrukcí dostupných ve zvoleném programovacím jazyce → práce s knihovnami a přídavnými moduly → optimalizace algoritmů a programů, ladění pomocí pokročilých ladících technik → zapojení základních elektrických obvodů s mikrokontrolérem → vybrané polovodičové součástky a periferie, jejich připojení, nastavení a použití → komunikační prostředky a kanály → komunikace mezi počítači → komunikace mezi počítačem a mikrokontrolérem → práce s operačním systémem Linux

Pojetí vyučovacího předmětu Základy společenských věd / Základy společenských věd a, b / Ekonomie

1) cíl

Předmět **Základy společenských věd** je součástí vzdělávací oblasti Člověk a společnost a navazuje na předmět Občanská výchova vyučovaný na nižším gymnáziu. Hlouběji a komplexněji seznamuje se společenskými, politickými, ekonomickými a kulturními aspekty současného života a s psychologickými, etickými a právními kontexty mezilidského styku.

Jeho hlavním cílem je rozvoj předpokladů a principů občanství a demokracie, respektování základních lidských práv a svobod, budování občanských postojů, rozvíjení a posilování kritického úsudku o veřejných záležitostech, podpora aktivního zapojování do veřejného dění a respekt k občanskému soužití. Propojuje porozumění sobě samému s porozuměním druhých, které je ukotveno v ústavním pořádku a právním rámci České republiky. Směřuje k naplnění idey poučeného, odpovědného a aktivního občana, který bude vybaven poznávacími a sociálními způsobilostmi, mravními a duchovními hodnotami pro osobní a občanský život, občanské soužití, výkon povolání nebo pracovní činnosti, získávání informací a učení se v průběhu celého života a v neposlední řadě získání všeobecného vzdělání.

V rámci septimy je zařazena finanční gramotnost uvádějící žáky do světa ekonomických pojmů a ekonomického myšlení, bez kterých se v dnešní společnosti neobejdou. Umožňují jim pochopit tržní mechanismus, podstatu a možnosti podnikání i úlohu státu v tržní ekonomice a zároveň rozvíjet finanční gramotnost. Cílem je dosáhnout porozumění mikroekonomickým i makroekonomickým vztahům a jejich využití v praxi, naučit se zodpovědně zacházet s finančními prostředky s ohledem na vlastní možnosti a potřeby, orientovat se na trhu práce, hledat cesty k profesní orientaci a zodpovědně využívat možností sociálního státu, analyzovat a využívat aktuální mediální informace, týkající se české i světové ekonomiky a pochopit přínosy a rizika globalizace.

Na předmět Základy společenských věd navazují volitelné společenskovědní semináře.

cíl pro Základy společenských věd a, b

Předmět Základy společenských věd a, b navazuje na základní učivo předmětu Základy společenských věd a problematiku jednotlivých společenských věd rozvíjí a prohlubuje. Vyučuje se dvě hodiny týdně, a to v posledních dvou ročnících studia gymnázia vždy jako výběrový, volitelný předmět. V septimě pod názvem Člověk ve společnosti, v oktávě pod názvem Člověk a myšlení.

cíl pro Ekonomii

Cílem ekonomie je prohloubit porozumění ekonomickým principům nad rámec základního kurikula, rozvíjet ekonomické myšlení – schopnost uvažovat v kategoriích nákladů, užitku, efektivity, motivace a volby, analyzovat fungování tržní ekonomiky na mikro i makro úrovni, rozvíjet schopnost práce s daty a informacemi – interpretace grafů, tabulek, ekonomických ukazatelů a statistických dat, podporovat ekonomickou gramotnost, rozvíjet komunikační dovednosti při formulaci ekonomických argumentů a při obhajobě stanovisek, vést žáky k porozumění souvislostí mezi ekonomikou, politikou a společností.

2) didaktické pojetí

Předmět Základy společenských věd přináší informace z řady společenských oborů (psychologie, sociologie, politologie, právo, filozofie, etika, logika, religionistika), které umožní žákům kriticky reflektovat společenskou skutečnost a posuzovat různé přístupy k řešení každodenních problémů. Vzhledem k šíři záběru předmětu, který pomáhá upevňovat mezipředmětové vztahy a vytvářet celkový všeobecný přehled, je nutná aktivní spolupráce studentů a sledování politických, kulturních a celkově společenských událostí. Výuka vychází z metod kritického myšlení, podporuje dialog a diskuzi.
Finanční gramotnost rozvíjí kompetence potřebné k profesní orientaci a orientaci v tržním světě, porozumění jednotlivým ekonomickým aspektům fungování společnosti, kritickou práci s různými zdroji informací a pohled na neustále měnící se svět financí.

3) přínos k realizaci klíčových kompetencí

Předmět základy společenských věd přispívá k rozvoji klíčových kompetencí:

- kompetence k učení: efektivní vyhledávání, zpracovávání a kritické hodnocení informací z různých zdrojů, odhalení manipulace,
- kompetence k řešení problémů: analýza a návrhy řešení navozených problémových situací, zaznamenávání pozorování a vytváření hypotéz o možných příčinách a následcích lidského chování a jednání, promýšlení a analyzování modelových situací,
- kompetence komunikativní: rozvoj schopnosti jasně, kultivovaně a srozumitelně se vyjadřovat v písemném i mluveném projevu, vést diskuzi a věcně argumentovat, prezentovat svou práci, vzájemně si naslouchat,
- kompetence sociální a personální: rozvoj empatie, pochopení různých úhlů pohledu, prohlubování mezilidských vztahů, týmová práce, sociální interakce, vědomí sounáležitosti a příslušnosti ke škole, rozvoj vlastních schopností,
- kompetence občanské: osvojení nepředpojaté komunikace, soustavné komentování společenského dění, analýza aktuální společenské, ekonomické, sociální a politické situace v ČR i ve světě, vědomí mezipředmětových vztahů, historických souvislostí, tradic a kulturního dědictví, respekt před pravidly a předpisy,
- kompetence k podnikavosti: rozvíjení osobního i odborného potenciálu, využití příležitostí pro rozvoj v osobním i profesním životě, profesní orientace, rozvoj potenciálu, práce na stanovených cílech, kariérový rozvoj,
- kompetence digitální: využití prostředků informačních a komunikačních technologií včetně umělé inteligence.

4) přínos k realizaci průřezových témat a mezipředmětových vztahů

a) osobnostní a sociální výchova: poznávání a rozvoj vlastní osobnosti, seberegulace, organizační dovednosti a efektivní řešení problémů, sociální komunikace, morálka všedního dne, spolupráce a soutěž
b) výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech: globalizační a rozvojové procesy, globální problémy, jejich příčiny a důsledky, humanitární pomoc a mezinárodní rozvojová spolupráce, žijeme v Evropě, vzdělávání v Evropě a ve světě
c) multikulturní výchova: základní problémy sociokulturních rozdílů, psychosociální aspekty interkulturality, vztah k multilingvní situaci a ke spolupráci mezi lidmi z různého kulturního prostředí
d) environmentální výchova: problematika vztahů organismů a prostředí, člověk a životní prostředí, životní prostředí regionu a České republiky
e) mediální výchova: média a mediální produkce, mediální produkty a jejich významy, uživatelé, účinky mediální produkce a vliv médií, role médií v moderních dějinách

5) strategie výuky

Pro dosažení stanovených cílů se využívá pestrá škála didaktických strategií s důrazem na metody kritického myšlení a zadávání problémových úkolů.

- frontální výuka
- diskuze a debaty
- samostatná práce
- práce ve skupinách
- projektová výuka
- práce s odborným textem
- práce s filmovou ukázkou, dokumentem, reportáží, záznamem zpravodajství
- zážitkové metody učení
- exkurze, návštěvy přednášek, muzeí, výstav, institucí
- stínování profese a analýza konkrétního pracoviště (ve spolupráci s předmětem osobnostní rozvoj)

6) strategie hodnocení žáků

Hodnocení je komplexní, odráží nejen znalosti, ale i dovednosti a pokrok žáka:

- formativní hodnocení: průběžná zpětná vazba (písemná i ústní), která žákům pomáhá zlepšovat jejich dovednosti a pracovat s chybou;
- sumativní hodnocení: hodnocené písemné a ústní zkoušky
- sebehodnocení a vrstevnické hodnocení: žáci se učí sami hodnotit svou práci a práci svých spolužáků, podpora rozvoje kritického myšlení a spoluzodpovědnosti za vzdělávání.

7) osnovy ZSV

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
G5	ČLOVĚK JAKO JEDINEC → objasní, proč a jak se lidé odlišují ve svých projevech chování, uvede příklady faktorů, které ovlivňují prožívání, chování a činnost člověka → porovná osobnost v jednotlivých vývojových fázích života, vymezí, co každá etapa přináší do lidského života nového a jaké životní úkoly před člověka staví → vyloží, jak člověk vnímá, prožívá a poznává skutečnost, sebe i druhé lidi a co může jeho vnímání a poznávání ovlivňovat → porovnává různé metody učení a vyhodnocuje jejich účinnost pro své studium s ohledem na vlastní psychické předpoklady, uplatňuje zásady duševní hygieny při práci a učení → využívá získané poznatky při sebepoznávání, poznávání druhých lidí, volbě profesní orientace → na příkladech ilustruje vhodné způsoby vyrovnávání se s náročnými životními situacemi	podstata lidské psychiky – vědomí; psychické jevy, procesy, stavy a vlastnosti osobnost člověka – charakteristika osobnosti, její typologie; vývoj a formování osobnosti v jednotlivých etapách lidského života; význam celoživotního učení a sebevýchovy psychologie v každodenním životě – rozhodování o životních otázkách; zásady duševní hygieny, náročné životní situace, systém psychologického poradenství změny v období adolescence – tělesné, duševní a společenské; hledání osobní identity, orientace na budoucnost, hledání partnera, prožívání emočních stavů a hlubších citových vztahů způsoby sebereflexe a kontroly emocí

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
	→ orientuje se ve své osobnosti, emocích a potřebách ČLOVĚK VE SPOLEČNOSTI → uplatňuje společensky vhodné způsoby komunikace ve formálních i neformálních vztazích, případné neshody či konflikty s druhými lidmi řeší konstruktivním způsobem → respektuje kulturní odlišnosti a rozdíly v projevu příslušníků různých sociálních skupin, na příkladech doloží, k jakým důsledkům mohou vést předsudky → objasní, jaký význam má sociální kontrola ve skupině a ve větších sociálních celcích → posoudí úlohu sociálních změn v individuálním i společenském vývoji, rozlišuje změny konstruktivní a destruktivní → objasní podstatu některých sociálních problémů současnosti a popíše možné dopady sociálně patologického chování na jedince a společnost	společenská podstata člověka – význam začlenění jedince do sociálních vazeb, proces socializace; mezilidská komunikace, problémy v mezilidských vztazích sociální struktura společnosti – sociální útvary, společenské instituce; sociální nerovnost, sociální mobilita; jedinec ve skupině (vztahy, role, normy chování) sociální fenomény a procesy – rodina, práce, masmédia, životní prostředí; sociální deviace, sociální problémy (nezaměstnanost, kriminalita, extremismus)
G6	OBČAN VE STÁTĚ → rozlišuje a porovnává historické i současné typy států (forem vlády) → vymezí, jakou funkci plní ve státě ústava a které oblasti života upravuje → objasní, proč je státní moc v ČR rozdělena na tři nezávislé složky, rozlišuje a porovnává funkce a úkoly orgánů státní moci ČR → vyloží podstatu demokracie, odliší ji od nedemokratických forem řízení sociálních skupin a státu, porovná postavení občana v demokratickém a totalitním státě → objasní podstatu a význam politického pluralismu pro život ve státě, uvede příklady politického extremismu a objasní, v čem spočívá nebezpečí ideologií → rozlišuje složky politického spektra, porovnává přístupy vybraných politických seskupení k řešení různých otázek a problémů každodenního života občanů → uvede příklady, jak může občan ovlivňovat společenské dění v obci a ve státě a jakým způsobem může přispívat k řešení záležitostí týkajících se veřejného zájmu → vyloží podstatu komunálních a parlamentních voleb, na příkladech ilustruje možné formy aktivní participace občanů na životě obce či širších společenství → obhajuje svá lidská práva, respektuje lidská práva druhých lidí a uvážlivě vystupuje proti jejich porušování	stát – znaky a funkce, historický vývoj, formy státu, právní stát; Ústava ČR – přehled základních ustanovení a jednotlivých částí demokracie – principy a podoby; občanská práva a povinnosti, podstata občanské společnosti, její instituce; politické subjekty, politický život ve státě; volby, volební systémy; úřady lidská práva – zakotvení lidských práv v dokumentech; porušování a ochrana lidských práv, funkce ombudsmana ideologie – znaky a funkce, přehled vybraných ideologií

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
	→ uvede okruhy problémů, s nimiž se může občan obracet na jednotlivé státní instituce, zvládá komunikaci ve styku s úřady → uvede příklady projevů korupce, analyzuje její příčiny a domýšlí její možné důsledky OBČAN A PRÁVO → objasní, v čem spočívá odlišnost mezi morálními a právními normami, odůvodní účel sankcí při porušení právní normy → uvede, které státní orgány vydávají právní předpisy i jak a kde je uveřejňují → rozlišuje fyzickou a právnickou osobu, uvede jejich příklady → vymezí podmínky vzniku a zániku důležitých právních vztahů (vlastnictví, pracovní poměr, manželství) i práva a povinnosti účastníků těchto právních vztahů ➢ na příkladu ukáže možné důsledky neznalosti smlouvy včetně jejích všeobecných podmínek → rozeznává, jaké případy se řeší v občanském soudním řízení a jaké v trestním řízení → rozlišuje trestný čin a přestupek, vymezí podmínky trestní postižitelnosti občanů a uvede příklady postihů trestné činnosti → rozlišuje náplň činnosti základních orgánů právní ochrany, uvede příklady právních problémů, s nimiž se na ně mohou občané obracet → ve svém jednání respektuje platné právní normy RIZIKA OHROŽUJÍCÍ ZDRAVÍ A JEJICH PREVENCE → uvede důsledky porušování paragrafů trestního zákona souvisejících s výrobou a držením návykových látek a s činností pod jejich vlivem, sexuálně motivovanou kriminalitou, skrytými formami individuálního násilí a vyvozuje z nich osobní odpovědnost	právo a spravedlnost – smysl a účel práva, morálka a právo právo v každodenním životě – právní subjektivita, způsobilost k právním úkonům; právní řád ČR – jeho uspořádání; systém právních odvětví, druhy právních norem; smlouvy, jejich význam a obsah, všeobecné podmínky smluv orgány právní ochrany – funkce a úkoly, právnické profese; účel a průběh občanského soudního řízení; orgány činné v trestním řízení, jejich úkoly; systém právního poradenství, činnost a úkoly občanských poraden sexuálně motivovaná kriminalita – pornografie, pedofilie, dětská prostituce, obchod se ženami skryté formy a stupně individuálního násilí a zneužívání – šikana, brutalita, zanedbávané a týrané děti (CAN) autodestruktivní závislosti a kriminalita související s těmito jevy – zdravotní a psychosociální rizika výroba, držení a zprostředkování nelegálních návykových látek; návykové látky a bezpečnost v dopravě
G7	MEZINÁRODNÍ VZTAHY, GLOBÁLNÍ SVĚT → objasní důvody evropské integrace, posoudí její význam pro vývoj Evropy → rozlišuje funkce orgánů EU a uvede příklady jejich činnosti	evropská integrace – podstata a význam; Evropská unie – význam; proces integrace; orgány EU; jednotná evropská měna

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
	→ posoudí vliv začlenění státu do Evropské unie na každodenní život občanů, uvede příklady, jak mohou fyzické a právnické osoby v rámci EU uplatňovat svá práva → uvede příklady činnosti některých významných mezinárodních organizací a vysvětlí, jaký vliv má jejich činnost na chod světového společenství, zhodnotí význam zapojení ČR → uvede příklady institucí, na něž se může obrátit v případě problémů při pobytu v zahraničí → posoudí projevy globalizace, uvede příklady globálních problémů současnosti, analyzuje jejich příčiny a domýšlí jejich možné důsledky	mezinárodní spolupráce – důvody, význam a výhody; významné mezinárodní organizace a společenství – EU, NATO, OSN, jejich účel a náplň činnosti proces globalizace – příčiny, projevy, důsledky; globální problémy
	ÚVOD DO FILOZOFIE → objasní podstatu filozofického tázání, porovná východiska filozofie, mýtu, náboženství, vědy a umění k uchopení skutečnosti a člověka → rozliší hlavní filozofické směry, uvede jejich klíčové představitele a porovná řešení základních filozofických otázek v jednotlivých etapách vývoje filozofického myšlení	podstata filozofie - základní filozofické otázky, vztah filozofie k mýtu, náboženství, vědě a umění, základní filozofické pojmy a disciplíny filozofie v dějinách - klíčové etapy, směry a představitelé filozofického myšlení
	ZÁKLADY ETIKY A NEFORMÁLNÍ LOGIKY → posuzuje lidské jednání z hlediska etických norem a svědomí jednotlivce, objasní dějinnou proměnlivost základních etických pojmů a norem → eticky a věcně správně argumentuje v dialogu a diskusi, uvážlivě a kriticky přistupuje k argumentům druhých lidí, rozpozná nekorektní argumentaci a manipulativní strategie v mezilidské komunikaci → zhodnotí význam vědeckého poznání, techniky a nových technologií pro praktický život i možná rizika jejich zneužití	otázky teoretické a individuální etiky - co je to etika, její kořeny, základní etické kategorie otázky praktické a sociální etiky vztah jazyka, myšlení, usuzování a argumentace věda v našem životě - filozofie vědy, věda v kulturních epochách, proměny současné vědy, etika vědy
	RELIGIONISTIKA → rozlišuje významné náboženské systémy, identifikuje projevy náboženské a jiné nesnášenlivosti a rozezná projevy sektářského myšlení	víra v lidském životě – podoby víry, znaky náboženské víry; náboženské systémy, církve; sekty
G7	TRH PRÁCE A PROFESNÍ VOLBA Očekávané výstupy žák → kriticky posoudí své zdravotní, osobnostní a kvalifikační předpoklady pro volbu dalšího studia a profesní orientace	**profesní volba** – práce jako seberealizace, hodnocení vlastních schopností, vzdělávání a příprava na volbu profese (profesní a vzdělávací nabídka), přijímací pohovor a výběrové řízení (společenské

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
	→ posuzuje profesní a vzdělávací nabídku vztahující se k jeho profesní volbě a kariéře → posoudí profesní poptávku na českém i evropském trhu práce a pružně na ni reaguje dalším vzděláváním → vyhotoví potřebnou dokumentaci pro přijímací řízení k dalšímu studiu i ve zvolené profesi → vhodně prezentuje vlastní osobu a práci, vhodně vystupuje při přijímacím pohovoru nebo konkurzu → reflektuje význam práce pro psychické zdraví člověka, vytvoří si vyvážený pracovní rozvrh s ohledem na své osobní vztahy	jednání, komunikační dovednosti, asertivní jednání, empatie), pracovní úspěšnost a kariérní růst; dobrovolnictví jako příležitost k rozvíjení pracovních zkušeností **mezinárodní trh práce** – nabídka a poptávka po pracovních místech, informační, poradenské a zprostředkovatelské služby, pracovní trh v EU, globalizace pracovního trhu, profesní mobilita, rekvalifikace, celoživotní vzdělávání **osobní management** – plánování osobní práce, time management, zaměstnání a mezilidské vztahy, zaměstnání a rodina, workoholismus
	PRACOVNĚPRÁVNÍ VZTAHY → uvede postup, jak uzavřít pracovní smlouvu a podat výpověď → uvede svá pracovní práva a vyžaduje jejich respektování od ostatních, respektuje své pracovní povinnosti → objasní funkci odborů → volí bezpečné pracovní postupy šetrné k životnímu prostředí, používá adekvátní pracovní pomůcky → chová se poučeně a adekvátně situaci v případě pracovního úrazu	**pracovní právo** – právní podmínky vzniku, změny a zániku pracovního poměru (pracovní smlouva, zkušební doba, výpověď, odstupné); práva a povinnosti účastníků pracovněprávních vztahů (pracovní doba, pracovní neschopnost, mzda, minimální mzda, odměny), odbory **bezpečnost práce** – zásady bezpečnosti práce, ekologická hlediska práce, pracovní úraz a odškodnění
	TRŽNÍ EKONOMIKA → vysvětlí na základě konkrétní, reálné a aktuální situace ve společnosti mechanismy fungování trhu → stanoví cenu jako součet nákladů, zisku a DPH, vysvětlí, jak se cena liší podle typu zákazníků, místa či období, objasní důvody kolísání cen zboží či pracovní síly na trhu podle vývoje nabídky a poptávky → rozpozná běžné cenové triky (cena bez DPH aj.) a klamavé nabídky → rozlišuje a porovnává praktické využití jednotlivých forem podnikání, posoudí, která forma podnikání je v konkrétní situaci nejvýhodnější → posoudí výhody a rizika podnikání v porovnání se zaměstnáním → uvede, jak postupovat při zakládání vlastní podnikatelské činnosti a jak zažádat o živnostenské oprávnění	**základní ekonomické pojmy** – typy ekonomik, ekonomický cyklus, tržní mechanismus, nabídka, poptávka, tvorba ceny, globální ekonomické otázky **ekonomické subjekty** – právní formy podnikání (živnost, typy obchodních společností, družstvo), základní právní normy týkající se podnikání **marketing** – marketing a public relations, reklama, reklamní agentury

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
	→ analyzuje skrytý obsah reklamy, kriticky posuzuje podíl marketingu na úspěchu výrobku na trhu NÁRODNÍ HOSPODÁŘSTVÍ A ÚLOHA STÁTU V EKONOMICE → objasní základní principy fungování systému příjmů a výdajů státu → rozlišuje základní typy daní, rozlišuje, na které jeho činnosti se zdaňovací povinnost vztahuje → uvede, jakým způsobem podá daňové přiznání, především k dani z příjmu, jak provede základní výpočty daní a zjistí výši sociálního a zdravotního pojištění → na základě aktuálních mediálních informací posoudí vliv nejdůležitějších ekonomických ukazatelů (inflace, úroveň HDP, míra nezaměstnanosti) na změny v životní úrovni občanů → vysvětlí podstatu inflace a její důsledky na příjmy obyvatelstva, vklady a úvěry, dlouhodobé finanční plánování a uvede příklady, jak se důsledkům inflace bránit → uvede postup, jak vypočítá životní minimum své domácnosti a jak zažádá o sociální dávku, na niž má nárok → objasní funkci podpory v nezaměstnanosti, funkci úřadů práce a personálních agentur, vyhledá informace o zaměstnání a rekvalifikaci v různých typech médií FINANCE → používá nejběžnější platební nástroje, smění peníze za použití kurzovního lístku → uvede principy vývoje ceny akcií a možnosti forem investic do cenných papírů → rozliší pravidelné a nepravidelné příjmy a výdaje a na základě toho sestaví rozpočet domácnosti → navrhne, jak řešit schodkový rozpočet a jak naložit s přebytkovým rozpočtem domácnosti → na příkladu vysvětlí, jak uplatňovat práva spotřebitele (při nákupu zboží a služeb, včetně produktů finančního trhu) → navrhne způsoby, jak využít volné finanční prostředky (spoření, produkty se státním příspěvkem, cenné papíry, nemovitosti aj.), vybere nejvýhodnější produkt pro investování volných finančních prostředků a vysvětlí proč	**fiskální politika** – státní rozpočet, daňová soustava **monetární politika ČNB** – inflace, kurz měny, zahraniční platební bilance, HDP **sociální politika** – důchodový systém, systém sociálních dávek, životní minimum, nezaměstnanost, státní politika zaměstnanosti **peníze** – funkce peněz, formy platebního styku v tuzemské i zahraniční měně, cenné papíry, akcie; burza **hospodaření domácnosti** – rozpočet domácnosti, typy rozpočtu a jejich rozdíly, tok peněz v domácnosti; spotřební výdaje, práva spotřebitele, předpisy na ochranu spotřebitele **finanční produkty** – způsoby využití přebytku finančních prostředků, spořicí a investiční produkty, další způsoby investování peněz; řešení nedostatku finančních prostředků, úvěrové produkty, leasing; úrokové sazby, RPSN; pojištění **bankovní soustava** – ČNB a komerční banky, specializované finanční instituce, moderní formy bankovnictví

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
	→ vybere nejvýhodnější úvěrový produkt s ohledem na své potřeby a zdůvodní svou volbu, posoudí způsoby zajištění úvěru a vysvětlí, jak se vyvarovat předlužení → vysvětlí způsoby stanovení úrokových sazeb a rozdíl mezi úrokovou sazbou a RPSN → vybere nejvýhodnější pojistný produkt s ohledem na své potřeby → objasní funkci ČNB a její vliv na činnost komerčních bank → využívá moderní formy bankovních služeb, včetně digitálních technologií, ovládá způsoby bezhotovostního platebního styku	

8) osnovy ZSV a, b

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
G7/8	ČLOVĚK A SPOLEČNOST → definuje člověka z hlediska kulturní antropologie → definuje kulturu jako součást společnosti → zabývá se vybranými tématy z psychologie, sociální psychologie, sociologie, práva a politologie → pracuje s odbornými i beletristickými texty → kriticky hodnotí, zpracovává a rozebírá aktuální společenská témata ČLOVĚK A MYŠLENÍ → zabývá se vybranými tématy z filozofie, etiky, logiky a religionistiky → pracuje s odbornými i beletristickými texty → kriticky hodnotí, zpracovává a rozebírá aktuální společenská témata	filozofická antropologie kultura vybraná témata

9) osnovy E

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
G7/8	TRŽNÍ EKONOMIKA → vysvětlí mechanismy fungování trhu a způsoby jeho ovlivňování; → analyzuje využití různých forem podnikání, reflektuje rizika a možnosti;	**tržní ekonomika, podnikání**

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
	→ kriticky analyzuje marketing; NÁRODNÍ HOSPODÁŘSTVÍ A ÚLOHA STÁTU V EKONOMICE → analyzuje principy fungování systému příjmů a výdajů státu, daňovou politiku, systémy sociálního a zdravotního pojištění; → analyzuje vliv ekonomických ukazatelů (inflace, úroveň HDP, míra nezaměstnanosti) na změny v životní úrovni občanů ; FINANCE → analyzuje rozpočet, navrhuje řešení schodkového rozpočtu, vhodné využití volných finančních prostředků, investice, využití úvěrů; EKONOMIE → vysvětlí použití modelu, hypotézy a racionality v ekonomice	ekonomický cyklus, tržní mechanismus, globální ekonomické otázky, podnikání, záměr, marketing, elasticita, opětovaná příležitost **fiskální, monetární a sociální politika** státní rozpočet, daňová soustava, inflace, HDP, důchodový systém, systém sociálních dávek, životní minimum, nezaměstnanost **hospodaření** rozpočet, využití finančních prostředků, investice **ekonomie** model, hypotéza, racionalita, udržitelný rozvoj

Pojetí vyučovacího předmětu Dějepis / Dějepis a, b

1) cíl

Předmět Dějepis přináší poznatky o konání člověka v minulosti, základní dějinné, sociální a kulturně historické aspekty života lidí v jejich rozmanitosti, proměnlivosti a ve vzájemných souvislostech. Jeho hlavním posláním je kultivace historického vědomí jedince a uchování kontinuity historické paměti, především ve smyslu předávání historické zkušenosti. Protože je důležité poznávání dějů, skutků a jevů, které zásadním způsobem ovlivnily vývoj společnosti a promítly se do obrazu naší současnosti, je důraz kladen především na dějiny novověku a moderní dějiny, kde leží kořeny většiny současných společenských jevů. Předmět významným způsobem zohledňuje základní hodnoty evropské civilizace, pomáhá žákům lépe proniknout k pochopení historických jevů a dějů, dospět k poznání, že historie není jen uzavřenou minulostí ani shlukem faktů a definitivních závěrů, ale je kladením otázek, jimiž se současnost prostřednictvím minulosti ptá po svém vlastním charakteru a své možné budoucnosti.

cíl pro Dějepis a, b

Předmět Dějepis a, b prohlubuje poznatky o dějinných událostech jejichž specifika přesahují rámec předmětu Dějepis. Rozvíjí již dříve získané poznatky o konání člověka v minulosti, základní dějinné, sociální a kulturně historické aspekty života lidí v jejich rozmanitosti, proměnlivosti a ve vzájemných souvislostech. Jeho hlavním posláním je, aby se studenti hlouběji seznámili a naučili pracovat s písemnými a obrazovými prameny, odbornou literaturou i literaturou faktu. Předmět významným způsobem zohledňuje základní hodnoty evropské civilizace, pomáhá žákům lépe proniknout k pochopení historických jevů a dějů, dospět k poznání, že historie není jen uzavřenou minulostí ani shlukem faktů a definitivních závěrů, ale je kladením otázek, jimiž se současnost prostřednictvím minulosti ptá po svém vlastním charakteru a své možné budoucnosti.

2) didaktické pojetí

Dějepis rozvíjí myšlení i paměť a vede srozumitelné a věcné argumentaci. Učíme pamatovat si základní potřebné informace. Porozumění dějinným událostem a souvislé návaznosti jednotlivých dějinných epoch, kriticky vyhodnocovat informace získané z různých zdrojů, bereme chybu jako příležitost. Vedeme žáky k používání odborné literatury a ověřování informací získaných na internetu. Učíme žáky kriticky zkoumat historické prameny a pracovat s nimi.

3) přínos k realizaci klíčových kompetencí

Předmět Dějepis přispívá k rozvoji klíčových kompetencí: kompetence k učení, kompetence k řešení problémů, kompetence komunikativní, kompetence sociální a personální, kompetence občanské, digitální kompetence. K dosažení výše zmíněných kompetencí vedou následující strategie:

- vytváříme v žácích pozitivní vztah k učení a vzdělávání volbou smysluplných metod (kompetence k učení)
- nabízíme úkoly, v nichž žák vyhledává a třídí informace, hledá souvislosti mezi nimi (kompetence k učení, digitální kompetence)
- propojováním souvislostí vedeme žáky ke kladnému vztahu k společenským vědám (kompetence k učení)
- pomáháme posuzovat věrohodnost informací a jejich využití pro běžný život (kompetence k učení, digitální kompetence)
- vedeme žáky k poznání a pochopení problému, pomáháme jim najít vhodné způsoby jeho řešení (kompetence k řešení problémů)

- směřujeme žáka k vyhodnocování dosažených výsledků a k ověřování správnosti zvoleného postupu (kompetence k řešení problémů)
- podporujeme žáka, aby navrhoval způsoby řešení problému (kompetence k řešení problémů)
- umožňujeme žákovi uplatňovat při řešení problémů různé metody myšlení a myšlenkové operace (kompetence k řešení problémů)
- povzbuzujeme žáka, aby volil prostředky a způsoby vhodné pro splnění jednotlivých aktivit a k využívání dříve nabytých vědomostí (kompetence k řešení problémů)
- vedeme žáky, aby se vyjadřovali přiměřeně účelu jednání a komunikační situaci v souladu se zásadami kultury projevu a chování; (komunikativní kompetence)
- klademe důraz na správnost, srozumitelnost a výstižnost formulací, vhodné užití odborné terminologie v různých formách písemného i mluveného projevu; (komunikativní kompetence, digitální kompetence)
- vedeme žáky k systematickému pořizování si poznámek z mluveného i psaného výkladu; (kompetence k učení)
- dbáme na vytváření příznivé atmosféry ohleduplnosti, podporujeme vzájemnou kooperaci a respekt k činnosti druhých; (personální a sociální kompetence)
- dbáme na bezpečnost práce, vedeme žáky k odpovědnému vztahu ke svému zdraví (personální a sociální kompetence)
- dbáme na vytváření příznivé atmosféry ohleduplnosti, podporujeme vzájemnou kooperaci a respekt k činnosti druhých; (občanské kompetence a kulturní povědomí)
- vedeme žáky, aby kriticky hodnotili a používali informace z různých zdrojů nesených na různých médiích (tištěných, elektronických, audiovizuálních), a to i s využitím prostředků informačních a komunikačních technologií včetně umělé inteligence (digitální kompetence)
- zadáváme žákům úkoly ke zpracování v elektronické podobě, vedeme je ke spolupráci, aby si dokázali poradit s běžnými technickými problémy(digitální kompetence)

4) přínos k realizaci průřezových témat a mezipředmětových vztahů

A. osobnostní a sociální výchova: poznávání a rozvoj vlastní osobnosti, seberegulace, organizační dovednosti a efektivní řešení problémů, sociální komunikace, morálka všedního dne, spolupráce a soutěž
B. výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech: globalizační a rozvojové procesy, globální problémy, jejich příčiny a důsledky, humanitární pomoc a mezinárodní rozvojová spolupráce, žijeme v Evropě, vzdělávání v Evropě a ve světě
C. multikulturní výchova: základní problémy sociokulturních rozdílů, psychosociální aspekty interkulturality, vztah k multilingvní situaci a ke spolupráci mezi lidmi z různého kulturního prostředí
D. environmentální výchova: problematika vztahů organismů a prostředí, člověk a životní prostředí, životní prostředí regionu a České republiky
E. mediální výchova: média a mediální produkce, mediální produkty a jejich významy, uživatelé, účinky mediální produkce a vliv médií, role médií v moderních dějinách

5) strategie výuky

Základní jednotkou je vyučovací hodina, jejím rámci je zařazeno:

- badatelsky orientovaná výuka

- samostatná a skupinová práce
- frontální výuka
- práce s odborným textem
- diskuze
- písemná práce

6) strategie hodnocení žáků

Žák bude hodnocen na základě písemného projevu, aktivního přístupu k výuce, za badatelské výstupy a tvorbu vlastních projektů.

7) osnovy D

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
G5	→ charakterizuje smysl historického poznání a jeho povahu jako poznání neuzavřeného a proměnlivého → rozlišuje různé zdroje historických informací, způsob jejich získávání a úskalí jejich interpretace	**Úvod do dějepisu** - PVH, význam historie, historické prameny
	→ objasní ve shodě s aktuálními vědeckými poznatky materiální a duchovní život lidské společnosti v jednotlivých vývojových etapách pravěku; charakterizuje pojem archeologická kultura → vysvětlí zásadní zlom ve vývoji lidstva v důsledku cílevědomé zemědělské a řemeslné činnosti → zařadí časově a prostorově hlavní archeologické kultury pravěku	**Pravěk** - archeologická kultura, neolitická revoluce, archeologické lokality na území ČR
	→ zdůvodní civilizační přínos vybraných starověkých společenství, antiky a křesťanství jako základních fenoménů, z nichž vyrůstá evropská civilizace → objasní židovství (vazbu mezi židovstvím a křesťanstvím) a další neevropské náboženské a kulturní systémy → popíše určující procesy a události, uvede významné osobnosti starověkých dějin	**Starověk** Demokracie a stát - typy starověkých států, polis a kolonie, politické systémy Athény, Sparta, Řím Náboženství a antický člověk - polyteismus x křesťanství, římští císaři a jejich postoj k náboženství, kultura a její sakralita
	→ objasní proces christianizace a její vliv na konstituování raně středověkých států v Evropě; vysvětlí podstatu vztahu mezi světskou a církevní mocí v západním i východním kulturním okruhu i projevy vlivu náboženství a církve ve středověké společnosti	**Středověk** Náboženství - vznik církve a hereze, christianizace, schizma, Islám, křížové výpravy

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
	→ definuje proměny hospodářského a politického uspořádání středověké společnosti → 5.–15. století a jeho specifické projevy ve vybraných státních celcích → charakterizuje základní rysy vývoje na našem území → vymezí specifika islámské oblasti → vysvětlí důsledky tatarských a tureckých nájezdů, zejména pro jižní a východní Evropu	Feudalismus - systém feudalismu a jeho specifika na různých místech Evropy, středověká společnost, města Kultura - univerzity, architektura, klášterní život a řády Čechy a Svatá říše římská - sv. Václav, královský titul a jeho význam, Přemysl Otakar II. Karel IV. a Jošt
	→ rozpozná nové filozofické a vědecké myšlenky, které byly zformulovány ve 14.–17. století; zhodnotí jejich praktické dopady → porozumí důsledkům zámořských objevů, jež vedly k podstatným hospodářským i mocensko-politickým změnám	**Renesance a zámořské objevy** - renesance a humanismus, zámořské plavby
	→ popíše základní rysy reformace a protireformace, vysvětlí jejich důsledky pro další evropský i světový vývoj → vymezí základní znaky stavovství a absolutismu; uvede konkrétní projevy v jednotlivých zemích a příklady střetů → posoudí postavení českého státu uvnitř habsburského soustátí a analyzuje jeho vnitřní sociální, politické a kulturní poměry	**Raný novověk** Náboženství - husitství a reformace, náboženské války ve Francii, Jezuité, Islám a Osmanská říše Absolutismus x stavovství - baroko, 30letá válka, nevolnictví, šlechtické podnikání
	→ určí a zhodnotí hlavní myšlenky a principy osvícenství, rozpozná jejich uplatnění v revolucích 18. a 19. století → na konkrétních příkladech jednotlivých států demonstruje postupný rozklad, zánik a proměny dosavadních systémů přes úsilí mocenských struktur o jejich udržení	**Období změn** - osvícenství, průmyslová revoluce, Velká francouzská revoluce
	→ posoudí význam ústavy a nové organizace státu, uvede základní typy parlamentních státních systémů → vysvětlí emancipační hnutí národů i jednotlivých společenských vrstev; vymezí místo utváření českého novodobého národa v tomto procesu, včetně jeho specifických rysů	**19. století** Nacionalismus - Národní obrození, Balkán a národní vztahy, sjednocení Itálie a Německa, školství a nacionalismus Vznik moderního státu - ústavnost v Rakousku, volební právo, Bach a Metternich, menšiny a jejich role ve státu Kolonizace a imperialismus

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
	→ charakterizuje proces modernizace, vysvětlí průběh industrializace a její ekonomické, sociální a politické důsledky, rozpozná její ekologická rizika; určí základní příčiny asymetrického vývoje Evropy a světa v důsledku rozdílného tempa modernizace → vysvětlí expanzivní záměry velmocí v okrajových částech Evropy a v mimoevropském světě, jež byly příčinou četných střetů a konfliktů daného období	- vznik a federalizace USA, kolonizace, Asijské země, evropské koalice
G6	→ charakterizuje dvě světové války, dokumentuje sociální, hospodářské a politické důsledky → uvede příčiny a projevy politického a mocenského obrazu světa, který byl určen vyčerpáním tradičních evropských velmocí, vzestupem USA a nastolením bolševické moci v Rusku	**První světová válka** Charakter války - příčiny a důsledky, podoba globálního konfliktu, válka jako řešení Věda a válka - etika vedení války, válka a civilisté, využití technologií, atomová energie Komunismus - vznik, proměny a aplikace, Marx-Stalin Vznik ČSR - Češi a válka, problematika vzniku, právní stránka, vztahy s okolními zeměmi
	→ vymezí základní znaky hlavních totalitních ideologií a dovede je srovnat se zásadami demokracie; objasní příčiny a podstatu agresivní politiky a neschopnosti potenciálních obětí jí čelit → vysvětlí souvislost mezi světovou hospodářskou krizí a vyhrocením politických problémů, které byly provázeny radikalizací pravicových i levicových protidemokratických sil → popíše a zhodnotí způsob života v moderní evropské společnosti, zhodnotí význam masové kultury	**Meziválečný svět** Zlatá léta - hospodářský rozvoj vs. krize, poválečný boom, kultura Konec systému - Velká hospodářská krize, Hitler a nacismus, ČSR a jeho problémy, Mnichovská konference, konflikty před 2. Světovou válkou Feminismus - postavení žen ve společnosti, boj za občanská a politická práva žen, procesy zrovnoprávnění **Druhá světová válka** Politika - spojenectví a nepřátelství, motivace účastníků války, konference, fašismus napříč světem Antisemitismus a holocaust

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
		- antisemitismus v 19. století, holocaust, současná situace Právo a válka - válečné zločiny, genocida, Norimberský proces **ČSR po roce 1945** Ideologie a propaganda - pojetí komunismu v ČSR, způsoby propagandy na území ČSR Uchopení a udržení moci - rok 1948, politické procesy, StB, uvolnění 60. let, 1989 Každodennost - život za komunistického režimu, Hospodářství - životní prostředí, RVHP, venkov vs. Města ČSR a SSSR - vývoj vztahu mezi oběma státy, 1968 Odpor - 3. odboj a disent Česká republika - Češi a Slováci, nová svoboda, ČR a mezinárodní struktury **Svět po roce 1945** Velmoci studené války - USA a SSSR, vesmírné závody, různé formy soupeření Různé tváře komunismu - Čína, Polsko, Maďarsko, Vietnam, Jugoslávie, Kuba 3. svět - dekolonizace, nové směřování, Izrael x Palestina Demokracie x Totalita - média, ústavnost, kontrakultura
	→ charakterizuje vznik, vývoj a rozpad bipolárního světa, jeho vojenská, politická a hospodářská seskupení, vzájemné vztahy a nejvýznamnější konflikty → vysvětlí základní problémy vnitřního vývoje zemí západního a východního bloku; zejména se zaměří na pochopení vnitřního vývoje a vzájemných vztahů supervelmocí USA, SSSR a na situaci ve střední Evropě a v naší zemi → porovná a vysvětlí způsob života a chování v nedemokratických společnostech a v demokraciích → popíše mechanismy a prostředky postupného sjednocování Evropy na demokratických principech, vysvětlí lidská práva v souvislosti s evropskou kulturní tradicí; zná základní instituce sjednocující se Evropy, jejich úlohu a fungování → objasní hlavní problémy specifické cesty vývoje významných postkoloniálních rozvojových zemí; objasní význam islámské, židovské a některé další neevropské kultury v moderním světě → vymezí základní problémy soudobého světa a možnosti jeho dalšího vývoje	

8) osnovy D a, b

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
G7 G8	→ vybere důležité momenty v dějinách českého států od jeho vzniku ve středověku po vznik československé republiky a vysvětlí jejich význam pro vývoj státu. → posoudí historické okolnosti vytváření národnostních menšin na území českého státu. → vysvětlí souvislosti mezi politickým a ekonomický vývoje českého státu ve 20. století. → zváží výhody a nevýhody zapojení českého státu do mezinárodních struktur v jednotlivých historických epochách 20. století.	**Dějiny českých zemí** - přehled českých dějin - dějiny 20. století, průmyslový rozvoj, politická situace, náboženství a jeho vliv na společnost, menšiny - Československo v mezinárodním kontextu, 1. republika, 2. republika, protektorát, socialistické Československo, Česká republika
	→ popíše důvody které vedli k evropské integraci a vybere důležité momenty v jejím průběhu. → vybere a vysvětlí význam klíčových událostí pro vývoj jednotlivých evropských států. → vysvětlí jakým způsobem se evropské dějinné události podepisovali na dění v Československu.	**Evropa po roce 1945** - evropská integrace, vývoj vybraných evropských států, rozpad bipolárního světa v Evropě - dopady evropského dění na situaci v Československu
	→ dokáže vysvětlit klíčové historické události v regionech Jižní Amerika, Asie a Afrika. → je schopen najít historické důvody pro kulturní odlišnosti jednotlivých regionů. → popíše mezinárodní struktury, které v daných regionech vznikaly.	**Mimoevropské dějiny** - vývoj Jižní Ameriky, Asie a Afriky - historicky definovatelné kulturní rozdíly - mezinárodní integrace
	→ lokalizuje významné migrační trasy v historii. → popíše nejvýznamnější menšiny v dějinách. → vysvětlí emancipační proudy v historii.	**Sociální dějiny** - migrace menšin - emancipace
	→ vybere klíčové momenty vzniku světových náboženství a zasadí je do kontextu historických událostí. → vysvětlí důvody vzniku heretických hnutí a postup k jejich potlačení. → zdůvodní reformní hnutí vybraných náboženství. → popíše jakými způsoby náboženství ovlivňovalo běžný život v průběhu dějin.	**Náboženská otázka v průběhu dějin** - historický kontext vzniku světových náboženství - vývoj a hereze - reformace - každodennost

Pojetí vyučovacího předmětu Zeměpis/ Zeměpis a, b

1) cíl

rozvoj geografické gramotnosti (chápat příčinné souvislosti mezi přírodními a společenskými jevy, řešit problémy spojené s krajinou a světem), **schopnost kritického myšlení a práce s informacemi** (naučit žáky efektivně využívat a interpretovat různé geografické zdroje, jako jsou mapy, texty, grafy, schémata, fotografie a statistické údaje), **orientace v prostoru a času** (poskytnout žákům znalosti o Zemi jako vesmírném tělesu, jejích pohybech a vztazích, a schopnost orientovat se v různých měřítkách od místního po globální), vnímání globální perspektivy a rozvoj klíčových kompetencí jako je **badatelství** (rozvíjet schopnost sbírat a ověřovat data v terénu, provádět pozorování, a aplikovat tyto poznatky v praxi), **komunikace a spolupráce** (podporovat spolupráci, komunikaci, respekt k práci druhých a formování vlastních názorů na geografické problémy). Tím je učit prohlubovat porozumění globálním souvislostem a podněcovat zodpovědný přístup k životnímu prostředí a společnosti.

cíl pro Zeměpis a, b

Předmět Zeměpis a, b prohlubuje poznatky o fyzické a socioekonomické sféře. Rozvíjí již dříve získané poznatky. Jeho hlavním posláním je, aby se studenti hlouběji seznámili a naučili pracovat s mapami, grafy. V rámci této výuky proběhne badatelská část, která prohlubuje myšlení studentů, rozvíjí kritiku a přirozené chápání souvislostí v současném světě.

2) didaktické pojetí

- využívat geografických poznatků a dovedností v praktickém životě ve všech situacích, které souvisejí s geografickou oblastí;
- logicky uvažovat, analyzovat a řešit jednoduché problémy;
- zpracovávat a vyhodnocovat získané údaje;
- komunikovat, vyhledávat a interpretovat informace a zaujímat k nim stanovisko, využívat získané informace v diskusi
- porozumět základním souvislostem a postavení člověka v přírodě;
- chápat rizika ohrožující zdraví a uplatňovat prevenci;

3) přínos k realizaci klíčových kompetencí

Během studia vyššího gymnázia žák získává kompetence k učení, kompetence k řešení problémů, kompetence komunikativní, kompetence sociální a personální, kompetence občanské, kompetence k podnikavosti.

- vedeme žáky, aby kvalitně prezentovali své znalosti (kompetence komunikativní, kompetence sociální a personální);
- vybíráme a předkládáme žákům vhodné texty, tím je motivujeme k četbě a k následné analýze a společné diskusi (kompetence k učení, kompetence sociální a personální, kompetence komunikativní);
- zadáváme žákům referáty nebo odborné práce, vedeme je tak k rozvíjení schopností argumentace a prezentace vlastní práce (kompetence k učení, kompetence komunikativní, kompetence k podnikavosti);
- zapojujeme žáky do předmětových soutěží a olympiád, tím je motivujeme k hlubšímu studiu (kompetence k učení, kompetence k řešení problémů, kompetence komunikativní, kompetence k podnikavosti);

- zařazujeme formu skupinové a týmové práce (kompetence sociální a personální, kompetence komunikativní, kompetence občanské);
- klademe důraz na mezipředmětové vztahy (historické souvislosti, tradice a kulturní dědictví);
- zadáváme žákům samostatné tvořivé úkoly a podporujeme jejich profesní orientaci (kompetence k řešení problémů, kompetence komunikativní, kompetence k učení, kompetence k podnikavosti, kompetence sociální a personální);
- vedeme žáky, aby sbírali informace z nejrůznějších zdrojů (tisk, internet, odborná literatura …), a vedeme je tak k orientaci ve zdrojích informací a ke kritickému posuzování hodnověrnosti informací (kompetence komunikativní, kompetence k řešení problémů, kompetence k učení);
- vedeme žáky k práci s atlasy, mapami, encyklopediemi (kompetence komunikativní, kompetence k řešení problémů, kompetence k učení);
- vedeme žáky k diskusím na aktuální témata, formujeme tak jejich názory a vedeme je k toleranci názorů druhých (kompetence sociální a personální, kompetence komunikativní, kompetence občanské);
- organizujeme besedy na aktuální témata, exkurze a praktickou výuku, vedeme tak žáky k porovnávání teoreticky získaných znalostí s realitou (kompetence komunikativní, kompetence občanské, kompetence k řešení problémů);
- organizujeme žákům práci formou větších společných projektů, rozvíjíme tak jejich schopnosti týmové spolupráce a zodpovědnost jedince za společné dílo (kompetence sociální a personální, kompetence občanské, kompetence k podnikavosti);
- vedeme žáky k rozborům, hledání možností, prezentacím vlastního postupu a výsledku práce (kompetence k řešení problémů, kompetence k učení, kompetence komunikativní, kompetence k podnikavosti).
- klademe důraz na správnost a výstižnost formulací, užití odborné terminologie, logickou strukturu a věcnost argumentací, v různých formách písemného i mluveného projevu (kompetence komunikativní, kompetence k řešení problémů);
- klademe důraz na individuální přístup k žákům a na rozvoj jejich schopností, silných i slabých stránek, podporujeme u žáka samostatné hodnocení individuálního zlepšení výkonu a tím jej motivujeme k práci na vlastním osobnostním růstu (kompetence komunikativní, kompetence sociální a personální, kompetence k podnikavosti);
- klademe důraz na aplikace, induktivní a deduktivní postupy, vedeme žáky k propojení zvládnutých poznatků a postupů a k odvozování a zdůvodňování nových vlastností (kompetence k učení, kompetence k řešení problémů);
- organizujeme žákům práci formou větších společných projektů, rozvíjíme tak jejich schopnosti týmové spolupráce a zodpovědnost jedince za společné dílo (kompetence sociální a personální, kompetence občanská, kompetence k podnikavosti);
- dbáme na vytváření příznivé atmosféry ohleduplnosti, podporujeme vzájemnou kooperaci a respekt k činnosti druhých (kompetence sociální a personální, kompetence občanská);
- vyžadujeme od žáků respektování sjednaných pravidel a přizpůsobení se předepsaným požadavkům (kompetence komunikativní, kompetence sociální a personální, kompetence občanská).
- učíme žáky kriticky používat moderní informační zdroje AI a uvědomovat si jejich výhody i nedostatky

4) přínos k realizaci průřezových témat a mezipředmětových vztahů

a) osobnostní a sociální výchova: poznávání a rozvoj vlastní osobnosti, seberegulace, organizační dovednosti a efektivní řešení problémů, sociální komunikace, morálka všedního dne, spolupráce a soutěž

b) výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech: globalizační a rozvojové procesy, globální problémy, jejich příčiny a důsledky, humanitární pomoc a mezinárodní rozvojová spolupráce, žijeme v Evropě, vzdělávání v Evropě a ve světě
c) multikulturní výchova: základní problémy sociokulturních rozdílů, psychosociální aspekty interkulturality, vztah k multilingvní situaci a ke spolupráci mezi lidmi z různého kulturního prostředí
d) environmentální výchova: problematika vztahů organismů a prostředí, člověk a životní prostředí, životní prostředí regionu a České republiky
e) mediální výchova: média a mediální produkce, mediální produkty a jejich významy, uživatelé, účinky mediální produkce a vliv médií, role médií v moderních dějinách

5) strategie výuky

K dispozici je odborná učebna geografie vybavena didaktickou technikou a audiotechnikou, atlasy, nástěnnými obrazy
Základní formou je vyučovací hodina, v jejím rámci je zařazeno:

- frontální vyučování
- samostatná a skupinová práce
- písemná práce
- práce s odborným textem
- podpora výuky pomocí didaktické techniky
- diskuse
- uvážené používání AI technologií

6) strategie hodnocení žáků

- badatelsky orientovaná výuka
- samostatná a skupinová práce
- frontální výuka
- práce s odborným textem, mapami, grafy
- diskuze
- písemná práce
- hodnocení za vytvořené projekty, referáty či jiné aktivity dokazující zájem o geografii

7) osnovy Z

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
G5	**ÚVOD DO GEOGRAFIE** **GEOGRAFICKÉ INFORMACE A TERÉNNÍ VYUČOVÁNÍ** → používá dostupné kartografické produkty a další geografické zdroje dat a informací v tištěné i digitální podobě pro řešení geografických problémů	**Geografická kartografie a topografie**

ročník	výsledky vzdělávání, žák:	učivo
	→ orientuje se s pomocí map v krajině → používá s porozuměním vybranou geografickou, topografickou a kartografickou terminologii → vytváří a využívá vlastní mentální schémata a mentální mapy pro orientaci v konkrétním území → čte, interpretuje a sestavuje jednoduché grafy a tabulky, analyzuje a interpretuje číselné geografické údaje	**Terénní geografická výuka, praxe a aplikace**
	ZEMĚ - JAKO VESMÍRNÉ TĚLESO, PROCESY A JEJICH VLIV NA ZEMI → porovná postavení Země ve vesmíru a podstatné vlastnosti Země s ostatními tělesy sluneční soustavy → porovná na příkladech mechanismy působení endogenních (včetně deskové tektoniky) a exogenních procesů a jejich vliv na utváření zemského povrchu a na život lidí	**Země jako vesmírné těleso**
	SLOŽENÍ, STRUKTURA A VÝVOJ ZEMĚ → porovná složení a strukturu jednotlivých zemských sfér a objasní jejich vzájemné vztahy → využívá vybrané metody identifikace minerálů	**Fyzickogeografická sféra**
	GEOLOGICKÉ PROCESY V LITOSFÉŘE → analyzuje energetickou bilanci Země a příčiny vnitřních a vnějších geologických procesů → určí nerostné složení a rozpozná strukturu běžných magmatických, sedimentárních a metamorfovaných hornin → analyzuje různé druhy poruch v litosféře → využívá geologickou mapu ČR k objasnění geologického vývoje regionů	**Země jako geologické těleso**
	VODA → zhodnotí využitelnost různých druhů vod a posoudí možné způsoby efektivního hospodaření s vodou v příslušném regionu	**Povrchové vody**
	ČLOVĚK A ANORGANICKÁ PŘÍRODA → určí základní vlastnosti vzorku půdního profilu a navrhne využitelnost a způsob efektivního hospodaření s půdou v daném regionu → posuzuje geologickou činnost člověka z hlediska možných dopadů na životní prostředí → posoudí význam i ekologickou únosnost těžby a zpracovatelských technologií v daném regionu	**Vznik a vývoj půd**

ročník	výsledky vzdělávání, žák:	učivo
	→ vyhodnotí bezpečnost ukládání odpadů a efektivitu využívání druhotných surovin v daném regionu	
	PŘÍRODNÍ PROSTŘEDÍ	**Krajina**
	→ objasní mechanismy globální cirkulace atmosféry a její důsledky pro vytváření klimatických pásů	
	→ objasní velký a malý oběh vody a rozliší jednotlivé složky hydrosféry a jejich funkci v krajině	
	→ hodnotí vodstvo a půdní obal Země jako základ života a zdroj rozvoje společnosti	
	→ rozliší hlavní biomy světa	
	→ rozliší složky a prvky fyzickogeografické sféry a rozpozná vztahy mezi nimi	
	ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ	
	→ zhodnotí na příkladech různé krajiny jako systém pevninské části krajinné sféry se specifickými znaky, určitými složkami, strukturou, okolím a funkcemi	
	→ analyzuje na konkrétních příkladech přírodní a kulturní (společenské) krajinné složky a prvky krajiny	
	→ zhodnotí některá rizika působení přírodních a společenských faktorů na životní prostředí na lokální, regionální a globální úrovni	**Obyvatelstvo**
	SOCIÁLNÍ PROSTŘEDÍ	
	→ zhodnotí na příkladech dynamiku vývoje obyvatelstva na Zemi, geografické, demografické a hospodářské aspekty působící na chování, pohyb, rozmístění a zaměstnanost obyvatelstva	
	→ analyzuje hlavní rasová, etnická, jazyková, náboženská, kulturní a politická specifika s ohledem na způsob života a životní úroveň v kulturních regionech světa	
	→ identifikuje obecné základní geografické znaky a funkce sídel a aktuální tendence ve vývoji osídlení	
	→ zhodnotí na příkladech světové hospodářství jako otevřený dynamický systém s určitými složkami, strukturou a funkcemi a zohlední faktory územního rozmístění hospodářských aktivit, vymezí jádrové a periferní oblasti světa	**Světové hospodářství**
	→ zhodnotí nerovnoměrné rozmístění, objem a distribuci světových surovinových a energetických zdrojů	
	→ rozliší a porovnává státy světa a jejich mezinárodní integrační uskupení a organizace podle kritérií vzájemné podobnosti a odlišnosti	**Politická geografie**

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
G6	→ lokalizuje na politické mapě světa hlavní aktuální geopolitické problémy a změny s přihlédnutím k historickému vývoji → vyhledá na mapách hlavní světové oblasti cestovního ruchu, porovná jejich lokalizační faktory a potenciál **REGIONY** → rozlišuje na konkrétních územních příkladech mikroregionální, regionální, státní, makroregionální a globální geografickou dimenzi → vymezí místní region (podle bydliště, školy) na mapě podle zvolených kritérií, zhodnotí přírodní, hospodářské a kulturní poměry mikroregionu a jeho vazby k vyšším územním celkům a regionům → zhodnotí polohu, přírodní poměry a zdroje České republiky → lokalizuje na mapách hlavní rozvojová jádra a periferní oblasti České republiky, rozlišuje jejich specifika → lokalizuje na mapách makroregiony světa, vymezí jejich hranice, zhodnotí jejich přírodní, kulturní, politické a hospodářské vlastnosti a jednotlivé makroregiony vzájemně porovná	**Cestovní ruch** **Makroregiony světa** **Místní region** **Česká republika**

8) osnovy Z a, b

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
G7+ G8	→ používá dostupné kartografické produkty a další geografické zdroje dat a informací v tištěné i digitální podobě pro řešení geografických problémů → používá s porozuměním vybranou geografickou, topografickou a kartografickou terminologii → vytváří a využívá vlastní mentální schémata a mentální mapy pro orientaci v konkrétním území → čte, interpretuje a sestavuje jednoduché grafy a tabulky, analyzuje a interpretuje číselné geografické údaje → lokalizuje a zhodnotí polohu, přírodní a socioekonomické poměry v daných makroregionech světa → lokalizuje na mapách hlavní rozvojová jádra a periferní oblasti vybraných regionů, rozlišuje jejich specifika → zhodnotí některá rizika působení přírodních a společenských faktorů na životní prostředí na lokální, regionální a globální úrovni	A) **Makroregion Evropy** - Severní Evropa, Pobaltské země, Alpské země, země Beneluxu, země V4, země bývalé Jugoslávie B) **Makroregion Asie** - Čína, Indie, Rusko, Indonésie… C) **Makroregion Ameriky** - USA, Mexiko, Brazílie, Kolumbie a Venezuela D) **Makroregion Afriky** - Egypt, Etiopie a Keňa, Jižní Afrika, Nigérie E) **Makroregion Austrálie a Oceánie -** Austrálie, Nový Zéland…

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
	→ zhodnotí na příkladech dynamiku vývoje obyvatelstva na Zemi, geografické, demografické a hospodářské aspekty působící na chování, pohyb, rozmístění a zaměstnanost obyvatelstva → analyzuje hlavní rasová, etnická, jazyková, náboženská, kulturní a politická specifika s ohledem na způsob života a životní úroveň v kulturních regionech světa → identifikuje obecné základní geografické znaky a funkce sídel a aktuální tendence ve vývoji osídlení → zhodnotí na příkladech světové hospodářství jako otevřený dynamický systém s určitými složkami, strukturou a funkcemi a zohlední faktory územního rozmístění hospodářských aktivit, vymezí jádrové a periferní oblasti světa → zhodnotí nerovnoměrné rozmístění, objem a distribuci světových surovinových a energetických zdrojů → rozliší a porovnává regiony světa a jejich mezinárodní integrační uskupení a organizace podle kritérií vzájemné podobnosti a odlišnosti → lokalizuje na politické mapě světa hlavní aktuální geopolitické problémy a změny s přihlédnutím k historickému vývoji → vyhledá v regoinech hlavní světové oblasti cestovního ruchu, porovná jejich lokalizační faktory a potenciál → je schopen jednotlivé makroregiony vzájemně porovnat v klíčových geografických aspektech	

Pojetí vyučovacího předmětu Fyzika / Fyzika a, b

1) cíl
Ve vyučování fyziky mají žáci získat představu o zákonitostech a podstatě přírodních jevů, o souvislostech s ostatními přírodovědnými obory a získat základy pro případné další studium přírodovědného zaměření. Charakteristickým rysem předmětu jsou jeho významné souvislosti se všemi přírodovědnými předměty. Obecným cílem vyučování předmětu fyzika je poskytnout žákům fyzikální vzdělání pro praktický život.

cíl pro Fyzika a, b
Ve vyučování Fyziky a, b mají žáci získat rozšířenou představu o zákonitostech a podstatě přírodních jevů. Žáci získají potřebné informace pro případné další studium přírodovědného zaměření. Charakteristickým rysem předmětu je prohloubení učiva probraného v základním předmětu Fyzika a rozšíření učiva i nad rámec RVP.

2) didaktické pojetí
Během studia žák získá základní znalostí z následujících oblastí fyziky – mechanika, termika, elektřina a magnetismus, vlnění a optika, fyzika atomu,vesmír.
Žák je veden k tomu, aby zejména

- chápal, že přírodní jevy mají fyzikální příčiny,
- rozuměl různým typům fyzikálních dějů, uměl tyto znalosti aplikovat,
- využíval matematický aparát pro odvození jednoduchých fyzikálních vztahů
- aplikoval své znalosti při provádění praktických měření.

3) přínos k realizaci klíčových kompetencí
Předmět fyzika přispívá k rozvoji kompetence k učení, kompetence k řešení problémů, kompetence komunikativní, kompetence personální a sociální, kompetence občanské, digitální kompetence.
K dosažení výše zmíněných kompetencí vedou následující strategie:

- vytváříme v žácích pozitivní vztah k učení a vzdělávání volbou smysluplných metod (kompetence k učení)
- klademe důraz na individuální přístup k žákům, na sledování rozvoje jejich vlastních schopností, hodnocení pokroku při dosahování cílů a přijímání hodnocení výsledků od jiných lidí (kompetence k učení)
- nabízíme úkoly, v nichž žák vyhledává a třídí informace, hledá souvislosti mezi nimi (kompetence k učení)
- propojováním souvislostí vedeme žáky ke kladnému vztahu k přírodním vědám (kompetence k učení)
- pomáháme posuzovat věrohodnost informací a jejich využití pro běžný život (kompetence k učení)
- klademe důraz na správnost formulací, logickou strukturu a věcnost při řešení problémů (kompetence k řešení problémů)
- vedeme žáky k poznání a pochopení problému, pomáháme jim najít vhodné způsoby jeho řešení (kompetence k řešení problémů)
- směřujeme žáka k vyhodnocování dosažených výsledků a k ověřování správnosti zvoleného postupu ((kompetence k řešení problémů)

- umožňujeme žákovi uplatňovat při řešení problému různé metody myšlení a myšlenkové operace (kompetence k řešení problémů)
- klademe důraz na správnost, srozumitelnost a výstižnost formulací, vhodné užití odborné terminologie v různých formách písemného i mluveného projevu (komunikativní kompetence)
- vedeme žáky k stručnému a přehlednému sdělování výsledků svých pozorování a experimentů (komunikativní kompetence)
- podporujeme aktivní účast v diskuzích, k formulování a obhajování svých názorů a postojů (komunikativní kompetence)
- zařazujeme formu skupinové a týmové práce a rozvíjíme tak schopnost aktivně se podílet na realizaci společných činností, přijímat a odpovědně plnit svěřené úkoly (personální a sociální kompetence)
- zařazujeme diskuse na různá témata a vedeme žáky k aktivní účasti, obhajobě svých postojů a k toleranci názorů druhých (personální a sociální kompetence)
- dbáme na vytváření příznivé atmosféry ohleduplnosti, podporujeme vzájemnou kooperaci a respekt k činnosti druhých (personální a sociální kompetence)
- dbáme na bezpečnost práce, vedeme žáky k zodpovědnosti za své zdraví i zdraví ostatních (občanské kompetence)
- klademe důraz na správné užití jednotek, pojmů kvantifikujícího charakteru a aplikace matematických postupů (digitální kompetence)
- vedeme žáky ke schopnosti vyhledávat a zpracovávat informace, včetně grafického znázornění a k reálnému odhadu výsledku řešení (digitální kompetence)
- zadáváme žákům praktické úkoly a vedeme je k nacházení vztahů mezi jevy a předměty při řešení praktických úkolů (kompetence k řešení problémů)
- vedeme žáky, aby kriticky hodnotili a používali informace z různých zdrojů nesených na různých médiích (tištěných, elektronických, audiovizuálních), a to i s využitím prostředků informačních a komunikačních technologií včetně umělé inteligence (digitální kompetence)
- zadáváme žákům úkoly ke zpracování v elektronické podobě, vedeme je ke spolupráci, aby si dokázali poradit s běžnými technickými problémy (digitální kompetence)

4) přínos k realizaci průřezových témat a mezipředmětových vztahů

a) osobnostní a sociální výchova: poznávání a rozvoj vlastní osobnosti, seberegulace, organizační dovednosti a efektivní řešení problémů, sociální komunikace, morálka všedního dne, spolupráce a soutěž

b) výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech: globalizační a rozvojové procesy, globální problémy, jejich příčiny a důsledky, humanitární pomoc a mezinárodní rozvojová spolupráce, žijeme v Evropě, vzdělávání v Evropě a ve světě

c) multikulturní výchova: základní problémy sociokulturních rozdílů, psychosociální aspekty interkulturality, vztah k multilingvní situaci a ke spolupráci mezi lidmi z různého kulturního prostředí

d) environmentální výchova: problematika vztahů organismů a prostředí, člověk a životní prostředí, životní prostředí regionu a České republiky

e) mediální výchova: média a mediální produkce, mediální produkty a jejich významy, uživatelé, účinky mediální produkce a vliv médií, role médií v moderních dějinách

5) strategie výuky

Základní formou je vyučovací hodina, v jejím rámci je zařazeno:

- frontální vyučování;
- samostatná a skupinová práce;
- badatelská výuka;
- demonstrační pokusy;
- praktická měření;
- písemné práce;
- práce s odborným textem;
- podpora výuky pomocí didaktické techniky;
- prezentace a obhajoba výsledků činnosti;
- diskuse;

6) strategie hodnocení žáků

Žák bude hodnocen na základě:

- písemného a ústního projevu
- zpracování laboratorního měření
- aktivity ve výuce
- dobrovolné práce nad rámec výuky - soutěže a olympiády

7) osnovy F

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
G5	FYZIKÁLNÍ VELIČINY A JEJICH MĚŘENÍ → měří vybrané fyzikální veličiny vhodnými metodami, zpracuje a vyhodnotí výsledky měření → rozliší skalární veličiny od vektorových a využívá je při řešení fyzikálních problémů a úloh POHYB TĚLES A JEJICH VZÁJEMNÉ PŮSOBENÍ → užívá základní kinematické vztahy při řešení problémů a úloh o pohybech rovnoměrných a rovnoměrně zrychlených/zpomalených → určí v konkrétních situacích síly a jejich momenty působící na těleso a určí výslednici sil → využívá (Newtonovy) pohybové zákony k předvídání pohybu těles → využívá zákony zachování některých důležitých fyzikálních veličin při řešení problémů a úloh STAVBA A VLASTNOSTI LÁTEK	- soustava fyzikálních veličin a jednotek – Mezinárodní soustava jednotek (SI) - absolutní a relativní odchylka měření - kinematika pohybu – vztažná soustava; poloha a změna polohy tělesa, jeho rychlost a zrychlení - dynamika pohybu – hmotnost a síla; první, druhý a třetí pohybový zákon, inerciální soustava; hybnost tělesa; tlaková síla, tlak; třecí síla; síla pružnosti; gravitační a tíhová síla; gravitační pole; moment síly; práce, výkon; souvislost změny mechanické energie s prací; zákony zachování hmotnosti, hybnosti a energie - kinetická teorie látek – charakter pohybu a vzájemných interakcí částic v látkách různých skupenství

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
	→ objasní souvislost mezi vlastnostmi látek různých skupenství a jejich vnitřní strukturou → aplikuje s porozuměním termodynamické zákony při řešení konkrétních fyzikálních úloh → využívá stavovou rovnici ideálního plynu stálé hmotnosti při předvídání stavových změn plynu → analyzuje vznik a průběh procesu pružné deformace pevných těles → porovná zákonitosti teplotní roztažnosti pevných těles a kapalin a využívá je k řešení praktických problémů → analyzuje vznik a průběh procesu pružné deformace pevných těles → porovná zákonitosti teplotní roztažnosti pevných těles a kapalin a využívá je k řešení praktických problémů	- termodynamika – termodynamická teplota; vnitřní energie a její změna, teplo; první a druhý termodynamický zákon; měrná tepelná kapacita; různé způsoby přenosu vnitřní energie v rozličných systémech - vlastnosti látek – normálové napětí, Hookův zákon; povrchové napětí kapaliny, kapilární jevy; součinitel teplotní roztažnosti pevných látek a kapalin; skupenské a měrné skupenské teplo
G6	KMITÁNÍ, VLNĚNÍ → objasní procesy vzniku, šíření, odrazu a interference mechanického vlnění ELEKTROMAGNETICKÉ JEVY, SVĚTLO → porovná účinky elektrického pole na vodič a izolant → využívá Ohmův zákon při řešení praktických problémů → aplikuje poznatky o mechanismech vedení elektrického proudu v kovech, polovodičích, kapalinách a plynech při analýze chování těles z těchto látek v elektrických obvodech → využívá zákon elektromagnetické indukce k řešení problémů a k objasnění funkce elektrických zařízení → porovná šíření různých druhů elektromagnetického vlnění v rozličných prostředích → využívá zákony šíření světla v prostředí k určování vlastností zobrazení předmětů jednoduchými optickými systémy MIKROSVĚT → využívá poznatky o kvantování energie záření a mikročástic k řešení fyzikálních problémů → posoudí jadernou přeměnu z hlediska vstupních a výstupních částic i energetické bilance → využívá zákon radioaktivní přeměny k předvídání chování radioaktivních látek → navrhne možné způsoby ochrany člověka před nebezpečnými druhy záření	- mechanické kmitání a vlnění – kmitání mechanického oscilátoru, jeho perioda a frekvence; postupné vlnění, stojaté vlnění, vlnová délka a rychlost vlnění; zvuk, jeho hlasitost a intenzita - elektrický náboj a elektrické pole – elektrický náboj a jeho zachování; intenzita elektrického pole, elektrické napětí; kondenzátor - elektrický proud v látkách – proud jako veličina; Ohmův zákon pro část obvodu i uzavřený obvod elektrický odpor; elektrická energie a výkon stejnosměrného proudu; polovodičová dioda - magnetické pole – pole magnetů a vodičů s proudem, magnetická indukce; indukované napětí - střídavý proud – harmonické střídavé napětí a proud, jejich frekvence; výkon střídavého proudu; generátor střídavého proudu; elektromotor; transformátor - elektromagnetické záření – elektromagnetická vlna; spektrum elektromagnetického záření - vlnové vlastnosti světla – šíření a rychlost světla v různých prostředích; stálost rychlosti světla v inerciálních soustavách a některé důsledky této zákonitosti; zákony odrazu a lomu světla, index lomu; optické spektrum; interference světla

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
		- optické zobrazování – zobrazení odrazem na rovinném a kulovém zrcadle; zobrazení lomem na tenkých čočkách; zorný úhel; oko jako optický systém; lupa - kvanta a vlny – foton a jeho energie; korpuskulárně vlnová povaha záření a mikročástic - atomy – kvantování energie elektronů v atomu; spontánní a stimulovaná emise, laser; jaderná energie; syntéza a štěpení jader atomů; řetězová reakce, jaderný reaktor

8) osnovy F a, b

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
G7 G8	FYZIKÁLNÍ VELIČINY A JEJICH MĚŘENÍ → měří vybrané fyzikální veličiny vhodnými metodami, zpracuje a vyhodnotí výsledky měření → rozliší skalární veličiny od vektorových a využívá je při řešení fyzikálních problémů a úloh POHYB TĚLES A JEJICH VZÁJEMNÉ PŮSOBENÍ → užívá základní kinematické vztahy při řešení problémů a úloh o pohybech rovnoměrných a rovnoměrně zrychlených/zpomalených → určí v konkrétních situacích síly a jejich momenty působící na těleso a určí výslednici sil → využívá (Newtonovy) pohybové zákony k předvídání pohybu těles → využívá zákony zachování některých důležitých fyzikálních veličin při řešení problémů a úloh STAVBA A VLASTNOSTI LÁTEK → objasní souvislost mezi vlastnostmi látek různých skupenství a jejich vnitřní strukturou → aplikuje s porozuměním termodynamické zákony při řešení konkrétních fyzikálních úloh → využívá stavovou rovnici ideálního plynu stálé hmotnosti při předvídání stavových změn plynu → analyzuje vznik a průběh procesu pružné deformace pevných těles → porovná zákonitosti teplotní roztažnosti pevných těles a kapalin a využívá je k řešení praktických problémů	- **Kinematik**a - skalární a vektorový součin u konkrétních fyzikálních veličin; kartézské, sférické, cylindrické souřadnice; okamžitá rychlost HB jako změna polohového vektoru, náhled na derivaci dráhy podle času; úlohy o pohybu - výpočtem i graficky; odvození vztahu pro dráhu rovnoměrného, rovnoměrně zrychleného, rovnoměrně zpomaleného pohybu z grafu závislosti rychlosti na čase - plocha pod křivkou - náhled na integrování, převedení grafu závislosti rychlosti na čase do grafu závislosti dráhy na čase a opačně; volný pád - výpočet rychlosti před dopadem při zadané výšce; skládání rychlostí, skládání pohybů - vrhy - svislý, vodorovný, šikmý; pohyb po kružnici - úhlová a obvodová rychlost, dostředivé zrychlení, nerovnoměrný pohyb po kružnici, tečné zrychlení. - **Dynamika** - izolované těleso; inerciální, neinerciální soustava, Galileiho princip relativity, setrvačné síly; druhý Newtonův zákon, jeho aplikace v pohybových rovnicích, příklady se soustavou dvou těles např. na kladce; impuls síly; skládání a rozklad sil; síly na nakloněné rovině; tření a valivý odpor; dostředivá versus odstředivá síla; matematické kyvadlo; síly působící na zavěšenou kuličku na provázku, která koná pohyb po kružnici; otáčející se

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
	→ analyzuje vznik a průběh procesu pružné deformace pevných těles → porovná zákonitosti teplotní roztažnosti pevných těles a kapalin a využívá je k řešení praktických problémů KMITÁNÍ, VLNĚNÍ → objasní procesy vzniku, šíření, odrazu a interference mechanického vlnění	vztažné soustavy; výpočet práce jako plocha pod křivkou z grafu závislosti síly na vzdálenosti; potenciální energie pružnosti; zákon zachování hybnosti, zákon zachování energie - **Gravitační pole** - gravitační síla versus tíhová síla versus tíha tělesa; vrhy (viz skládání pohybů - kinematika); první a druhá kosmická rychlost; Keplerovy zákony - **Mechanika tuhého tělesa** - skládání různoběžných i rovnoběžných sil, rozklad sil; dvojice sil; výpočet polohy těžiště tělesa; kinetická energie tuhého tělesa, moment setrvačnosti - **Mechanika tekutin** - Torricelliho pokus; Bernoulliho rovnice; Obtékání těles reálnou tekutinou - **Termika** - tepelná vodivost, součinitel tepelné vodivosti; rozdělení molekul podle rychlosti, střední kvadratická rychlost, teplota a tlak plynu z hlediska molekulové fyziky; stavové změny ideálního plynu z energetického hlediska, měrná tepelná kapacita při stálém objemu a tlaku; adiabatický děj; kruhový děj; perpetuum mobile - **Struktura pevných láte**k - Ideální krystalová mřížka; poruchy krystalové mřížky; typy krystalů - **Struktura kapalin** - povrchové napětí, povrchová síla; jevy na rozhraní pevného tělesa a kapaliny; kapilární tlak - **Změny skupenství** - sytá pára; fázový diagram; vodní pára v atmosféře, vlhkost vzduchu - **Mechanické kmitání a vlnění** - rychlost, zrychlení a fáze kmitavého pohybu; složené kmitání; přeměny energie u kmitavého pohybu; interference vlnění; odraz vlnění; chvění mechanických soustav; Huygensův princip; Ohyb vlnění; hudební akustika; Dopplerův jev

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
	ELEKTROMAGNETICKÉ JEVY, SVĚTLO → porovná účinky elektrického pole na vodič a izolant → využívá Ohmův zákon při řešení praktických problémů → aplikuje poznatky o mechanismech vedení elektrického proudu v kovech, polovodičích, kapalinách a plynech při analýze chování těles z těchto látek v elektrických obvodech → využívá zákon elektromagnetické indukce k řešení problémů a k objasnění funkce elektrických zařízení → porovná šíření různých druhů elektromagnetického vlnění v rozličných prostředích → využívá zákony šíření světla v prostředí k určování vlastností zobrazení předmětů jednoduchými optickými systémy MIKROSVĚT → využívá poznatky o kvantování energie záření a mikročástic k řešení fyzikálních problémů → posoudí jadernou přeměnu z hlediska vstupních a výstupních částic i energetické bilance → využívá zákon radioaktivní přeměny k předvídání chování radioaktivních látek → navrhne možné způsoby ochrany člověka před nebezpečnými druhy záření	**- Elektřina** - práce v elektrickém poli, elektrický potenciál, elektrické napětí; elektrické pole nabitého vodivého tělesa ve vakuu; rozložení náboje ve vodiči; elektrický zdroj, přeměny energie v jednoduchém obvodu; závislost odporu kovového vodiče na teplotě; Ohmův zákon pro celý obvod; Kirchhoffovy zákony; tranzistor; integrovaný obvod; Faradayovy zákony pro elektrolýzu; Galvanický článek; katodové a kanálové záření, obrazovka - **Magnetismus** - částice s nábojem v magnetickém poli; Lorentzova síla; Hallův jev; magnetické vlastnosti látek - diamagnetické, paramagnetické, feromagnetické látky; magnetické materiály v praxi - relé, mag. záznam signálu; magnetický indukční tok; indukované elektrické napětí a proud; vířivé proudy; vlastní indukce, indukčnost cívky, energie magnetického pole - **Střídavý proud** - fázový posun ve střídavém obvodu, rezistance, induktance, kapacitance; složený obvod střídavého proudu; usměrňovač; zesilovač; trojfázová soustava střídavých napětí; elektromotor na trojfázový proud - **Elektromagnetické vlnění** - elektromagnetický oscilátor; vznik elektromagnetického vlnění; elektromagnetický dipól; elektromagnetická interakce; přenos informací elektromagnetickým vlněním - mikrofon, reproduktor, vysílač, přijímač, princip televize **- Optika** - spektroskop, spektrální analýza; barva světla; optické vady čoček; lidské oko, zrakový vjem; mikroskop; dalekohled; snímací a projekční přístroje; Youngův pokus, Michelsonův pokus, holografie; interference světla na tenké vrstvě a její praktické využití; ohybové jevy; rozlišovací schopnost; polarizace světla a její praktické využití; fotometrie; luminiscence; záření černého tělesa; spektra látek; rentgenové záření

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
		- **Mikrosvět** - elektronové a iontové mikroskopy; měření Avogadrovy konstanty; představa o počtu a rozměrech atomů; historický přehled objevů týkajících se fyziky mikrosvěta; Comptonův jev; Davissonův-Germerův pokus; Kvantová mechanika; Kvantování energie atomů; Fraunhoferovy čáry; Fanckův-Hertzův pokus; Chemické vazby; lasery; radioaktivní přeměny; jaderné reakce; termojaderná energetika; experimentální metody výzkumu částic; zákony zachování speciálních vlastností částic; fyzikální obraz světa
	SPECIÁLNÍ TEORIE RELATIVITY → porozumí vztahu klasické a relativistické fyziky (princip relativity a princip stálé rychlosti světla) → odvodí důsledky z principů STR (relativnost současnosti nesoumístných událostí, dilatace času, kontrakce délek, relativistické skládání rychlostí) → aplikuje základy relativistické dynamiky (relativistická hmotnost, hybnost, ekvivalence hmotnosti a energie) ASTROFYZIKA → popíše centrální gravitační pole Slunce (Newtonův gravitační zákon, Keplerovy zákony, pohyby v centrálním gravitačním poli Slunce) → aplikuje různé metody měření vzdáleností ve Vesmíru (paralaxa, parsek, světelný rok ad.) → rozumí základům hvězdné statiky a dynamiky (struktura hvězdy, Slunce, vznik a vývoj hvězd) → zná základní kosmologické modely vývoje Vesmíru (velký třesk, inflační kosmologie ad.)	**Speciální teorie relativity -** prostor a čas v klasické mechanice; Galileiho transformace; základní principy STR; relativnost současnosti; dilatace času; kontrakce délek; skládání rychlostí; relativistická hmotnost a hybnost; vztah mezi energií a hmotností **Astrofyzika** **Sluneční soustava** - pohyby planet; kamenné planety; obří planety; Země, Měsíc; Slunce; Planetky, komety a meteoroidy; **Hvězdy a galaxie** - hvězdná astronomie; charakteristiky hvězd; vznika a vývoj hvězd

Pojetí vyučovacího předmětu Chemie / Chemie a, b

1) cíl
Cílem vyučování chemie je vést žáky k poznávání látek, jejich vlastností a přeměn a k odhalování zákonitostí, které tyto procesy řídí. Žáci se učí provádět pozorování, měření a experimenty a na jejich základě správně vyhodnocovat výsledky. Chemie rozvíjí schopnost vytvářet a používat modely a teorie k vysvětlení chemických jevů. Důraz je kladen také na uvědomění si souvislostí mezi chemií, technologií, zdravím člověka a ochranou životního prostředí. Výuka zároveň podporuje odpovědný a etický přístup k využívání chemických poznatků v praxi.

cíl pro Chemie a, b
Cílem volitelného předmětu Chemie a, b je vést žáky k hlubšímu poznávání látek, jejich vlastností a přeměn a k odhalování zákonitostí, které tyto procesy řídí. Žáci uvažují i o vnějších faktorech, kterými lze tyto zákonitosti a přeměny ovlivnit. Žáci provádějí pozorování, měření a experimenty a na jejich základě správně vyhodnocují výsledky. Chemie a, b hlouběji rozvíjí schopnost vytvářet a používat modely a teorie k vysvětlení chemických jevů, a to i z fyzikálně chemického hlediska. Důraz je kladen také na uvědomění si souvislostí mezi chemií, technologií, zdravím člověka a ochranou životního prostředí. Výuka zároveň podporuje odpovědný a etický přístup k využívání chemických poznatků v praxi.

2) didaktické pojetí

Vyučování směřuje k tomu, aby žáci uměli:

- využívat přírodovědných poznatků a dovedností v praktickém životě ve všech situacích, které souvisejí s přírodovědnou oblastí, používat chemickou terminologii a názvosloví při popisu látek, sloučenin a dějů,;
- logicky uvažovat, analyzovat a řešit jednoduché přírodovědné problémy;
- pozorovat a zkoumat přírodu, provádět experimenty a měření, zpracovávat a vyhodnocovat získané údaje;
- komunikovat, vyhledávat a interpretovat přírodovědné informace a zaujímat k nim stanovisko, využívat získané informace v diskusi k přírodovědné a odborné tematice;
- hodnotit využití a vliv chemických látek na životní prostředí a zdraví

3) přínos k realizaci klíčových kompetencí
Předmět chemie/chemie a, b přispívá k rozvoji kompetence k učení, kompetence k řešení problémů, kompetence komunikativní, kompetence personální a sociální, kompetence občanské, kompetence k podnikavosti, digitální kompetence.

K dosažení výše zmíněných kompetencí vedou následující strategie:

- vytváříme v žácích pozitivní vztah k učení a vzdělávání volbou smysluplných metod (kompetence k učení)
- klademe důraz na individuální přístup k žákům, na sledování rozvoje jejich vlastních schopností, hodnocení pokroku při dosahování cílů a přijímání hodnocení výsledků od jiných lidí (kompetence k učení)

- nabízíme úkoly, v nichž žák vyhledává a třídí informace, hledá souvislosti mezi nimi (kompetence k učení)
- propojováním souvislostí vedeme žáky ke kladnému vztahu k přírodním vědám (kompetence k učení)
- pomáháme posuzovat věrohodnost informací a jejich využití pro běžný život (kompetence k učení)
- klademe důraz na správnost formulací, logickou strukturu a věcnost při řešení problémů (kompetence k řešení problémů)
- vedeme žáky k poznání a pochopení problému, pomáháme jim najít vhodné způsoby jeho řešení (kompetence k řešení problémů)
- směřujeme žáka k vyhodnocování dosažených výsledků a k ověřování správnosti zvoleného postupu ((kompetence k řešení problémů)
- umožňujeme žákovi uplatňovat při řešení problému různé metody myšlení a myšlenkové operace (kompetence k řešení problémů)
- klademe důraz na správnost, srozumitelnost a výstižnost formulací, vhodné užití odborné terminologie v různých formách písemného i mluveného projevu (komunikativní kompetence)
- vedeme žáky k stručnému a přehlednému sdělování výsledků svých pozorování a experimentů (komunikativní kompetence)
- podporujeme aktivní účast v diskuzích, k formulování a obhajování svých názorů a postojů (komunikativní kompetence)
- zařazujeme formu skupinové a týmové práce a rozvíjíme tak schopnost aktivně se podílet na realizaci společných činností, přijímat a odpovědně plnit svěřené úkoly (personální a sociální kompetence)
- zařazujeme diskuse na různá témata a vedeme žáky k aktivní účasti, obhajobě svých postojů a k toleranci názorů druhých (personální a sociální kompetence)
- dbáme na vytváření příznivé atmosféry ohleduplnosti, podporujeme vzájemnou kooperaci a respekt k činnosti druhých (personální a sociální kompetence)
- dbáme na bezpečnost práce, vedeme žáky k zodpovědnosti za své zdraví i zdraví ostatních (občanské kompetence)
- vedeme žáky ke schopnosti vyhledávat a zpracovávat informace, včetně grafického znázornění a k reálnému odhadu výsledku řešení (kompetence k řešení problémů, digitální kompetence, kompetence k podnikavosti)
- zadáváme žákům praktické úkoly a vedeme je k nacházení vztahů mezi jevy a předměty při řešení praktických úkolů (digitální kompetence, kompetence k podnikavosti, kompetence k řešení problémů)
- vedeme žáky, aby kriticky hodnotili a používali informace z různých zdrojů nesených na různých médiích (tištěných, elektronických, audiovizuálních), a to i s využitím prostředků informačních a komunikačních technologií včetně umělé inteligence (digitální kompetence)
- zadáváme žákům úkoly ke zpracování v elektronické podobě, vedeme je ke spolupráci, aby si dokázali poradit s běžnými technickými problémy (digitální kompetence)

4) přínos k realizaci průřezových témat a mezipředmětových vztahů

a) osobnostní a sociální výchova: poznávání a rozvoj vlastní osobnosti, seberegulace, organizační dovednosti a efektivní řešení problémů, sociální komunikace, morálka všedního dne, spolupráce a soutěž

b) výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech: globalizační a rozvojové procesy, globální problémy, jejich příčiny a důsledky, humanitární pomoc a mezinárodní rozvojová spolupráce, žijeme v Evropě, vzdělávání v Evropě a ve světě

c) multikulturní výchova: základní problémy sociokulturních rozdílů, psychosociální aspekty interkulturality, vztah k multilingvní situaci a ke spolupráci mezi lidmi z různého kulturního prostředí

d) environmentální výchova: problematika vztahů organismů a prostředí, člověk a životní prostředí, životní prostředí regionu a České republiky

e) mediální výchova: média a mediální produkce, mediální produkty a jejich významy, uživatelé, účinky mediální produkce a vliv médií, role médií v moderních dějinách

5) strategie výuky

Základní formou je vyučovací hodina, v jejím rámci je zařazeno:

- frontální vyučování
- samostatná a skupinová práce
- laboratorní práce, badatelsky orientovaná výuka
- písemná práce
- práce s odborným textem
- podpora výuky pomocí didaktické techniky
- diskuse

6) strategie hodnocení žáků

Žák bude hodnocen na základě výsledků ústního a písemného zkoušení, aktivity ve výuce a při laboratorních cvičeních. Dále budou hodnoceny přípravy a prezentace referátů a prezentování vlastní práce.

7) osnovy Ch

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
G5	OBECNÁ CHEMIE → využívá odbornou terminologii při popisu látek a vysvětlování chemických dějů → provádí chemické výpočty a uplatňuje je při řešení praktických problémů → předvídá vlastnosti prvků a jejich chování v chemických procesech na základě poznatků o periodické soustavě prvků → využívá znalosti o částicové struktuře látek a chemických vazbách k předvídání některých fyzikálně-chemických vlastností látek a jejich chování v chemických reakcích ANORGANICKÁ CHEMIE → využívá názvosloví anorganické chemie při popisu sloučenin → charakterizuje významné zástupce prvků a jejich sloučeniny, zhodnotí jejich surovinové zdroje, využití v praxi a vliv na životní prostředí → předvídá průběh typických reakcí anorganických sloučenin → využívá znalosti základů kvalitativní a kvantitativní analýzy k pochopení jejich praktického významu v anorganické chemii	soustavy látek a jejich složení veličiny a výpočty v chemii stavba atomu periodická soustava prvků chemická vazba a vlastnosti látek tepelné změny při chemických reakcích rychlost chemických reakcí a chemická rovnováha vodík a jeho sloučeniny s-prvky a jejich sloučeniny p-prvky a jejich sloučeniny d- a f-prvky a jejich sloučeniny

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
G6	ORGANICKÁ CHEMIE → zhodnotí vlastnosti atomu uhlíku významné pro strukturu organických sloučenin → aplikuje pravidla systematického názvosloví organické chemie při popisu sloučenin s možností využití triviálních názvů → charakterizuje základní skupiny organických sloučenin a jejich významné zástupce, zhodnotí jejich surovinové zdroje, využití v praxi a vliv na životní prostředí → aplikuje znalosti o průběhu organických reakcí na konkrétních příkladech → využívá znalosti základů kvalitativní a kvantitativní analýzy k pochopení jejich praktického významu v organické chemii BIOCHEMIE → objasní strukturu a funkci sloučenin nezbytných pro důležité chemické procesy probíhající v organismech → charakterizuje základní metabolické procesy a jejich význam	uhlovodíky a jejich klasifikace deriváty uhlovodíků a jejich klasifikace heterocyklické sloučeniny syntetické makromolekulární látky léčiva, pesticidy, barviva a detergenty lipidy sacharidy proteiny nukleové kyseliny enzymy, vitaminy a hormony

8) osnovy Ch a, b

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
A	OBECNÁ CHEMIE → využívá odbornou terminologii při popisu látek a vysvětlování chemických dějů → provádí chemické výpočty a uplatňuje je při řešení praktických problémů → předvídá vlastnosti prvků a jejich chování v chemických procesech na základě poznatků o periodické soustavě prvků → využívá znalosti o částicové struktuře látek a chemických vazbách k předvídání některých fyzikálně-chemických vlastností látek a jejich chování v chemických reakcích ANORGANICKÁ CHEMIE → využívá názvosloví anorganické chemie při popisu sloučenin → charakterizuje významné zástupce prvků a jejich sloučeniny, zhodnotí jejich surovinové zdroje, využití v praxi a vliv na životní prostředí → předvídá průběh typických reakcí anorganických sloučenin → využívá znalosti základů kvalitativní a kvantitativní analýzy k pochopení jejich praktického významu v anorganické chemii	stavba atomu, PSP chemická vazba, slabé vazebné interakce a jejich vliv na vlastnosti látek, určování tvarů molekul směsi, různá vyjádření koncentrací roztoků rychlost chemické reakce, chemická rovnováha tepelné zabarvení chemických reakcí teorie kyselin a zásad, pH elektrochemie U všech témat průběžně související výpočty s, p, d, f prvky - vždy vlastnosti, praktické využití, dopad na životní prostředí analytická chemie

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
B	ORGANICKÁ CHEMIE → zhodnotí vlastnosti atomu uhlíku významné pro strukturu organických sloučenin → aplikuje pravidla systematického názvosloví organické chemie při popisu sloučenin s možností využití triviálních názvů → charakterizuje základní skupiny organických sloučenin a jejich významné zástupce, zhodnotí jejich surovinové zdroje, využití v praxi a vliv na životní prostředí → aplikuje znalosti o průběhu organických reakcí na konkrétních příkladech → využívá znalosti základů kvalitativní a kvantitativní analýzy k pochopení jejich praktického významu v organické chemii	uhlovodíky - názvosloví, vlastnosti, reaktivita, využití v praxi deriváty uhlovodíků - viz uhlovodíky
	BIOCHEMIE → objasní strukturu a funkci sloučenin nezbytných pro důležité chemické procesy probíhající v organismech → charakterizuje základní metabolické procesy a jejich význam	sacharidy, lipidy, nukleové kyseliny, peptidy, bílkoviny, enzymy, vitamíny metabolické přeměny biochemicky významných látek
	ANORGANICKÁ CHEMIE → využívá názvosloví anorganické chemie při popisu sloučenin → charakterizuje významné zástupce prvků a jejich sloučeniny, zhodnotí jejich surovinové zdroje, využití v praxi a vliv na životní prostředí → předvídá průběh typických reakcí anorganických sloučenin → využívá znalosti základů kvalitativní a kvantitativní analýzy k pochopení jejich praktického významu v anorganické chemii	s, p, d, f prvky - vždy vlastnosti, praktické využití, dopad na životní prostředí analytická chemie

Pojetí vyučovacího předmětu Biologie / Biologie a, b

1) cíl

Cílem vyučovacího předmětu Biologie je vést žáky k porozumění živé přírodě a základním biologickým zákonitostem. Žáci se učí využívat pozorování, experiment a práci s daty k poznávání přírodních jevů. Výuka je vede k uvědomění si souvislostí mezi člověkem a přírodou a k odpovědnému přístupu k životnímu prostředí a ku zdraví svého i jiných. Přírodovědné vzdělávání tak připravuje žáky nejen pro profesní, ale i zodpovědný občanský život.

Cílem vyučovacího předmětu Biologie a, b je žáky vést k prohloubení biologických poznatků vo vybraných tématech. Témata poskytují hlubší se ponoření do biologie jako celistvé vědy. Výuka prohlubuje propojování znalostí jednotlivých odvětví biologie, uvědomování si souvislostí, zákonitostí a vztahů.

2) didaktické pojetí

Vyučování směřuje k tomu, aby žáci uměli:

- využívat přírodovědných poznatků a dovedností v praktickém životě ve všech situacích, které souvisejí s přírodovědnou oblastí;
- logicky uvažovat, analyzovat a řešit jednoduché přírodovědné problémy;
- pozorovat a zkoumat přírodu, provádět experimenty a měření, zpracovávat a vyhodnocovat získané údaje;
- komunikovat, vyhledávat a interpretovat přírodovědné informace a zaujímat k nim stanovisko, využívat získané informace v diskusi k přírodovědné a odborné tematice;
- porozumět základním ekologickým souvislostem a postavení člověka v přírodě;
- chápat rizika ohrožující zdraví a uplatňovat prevenci;
- orientovat se v otázkách reprodukčního zdraví a odpovědného rodičovství

3) přínos k realizaci klíčových kompetencí

Předmět biologie/biologie a, b přispívá k rozvoji kompetence k učení, kompetence k řešení problémů, kompetence komunikativní, kompetence personální a sociální, kompetence občanské, digitální kompetence.

K dosažení výše zmíněných kompetencí vedou následující strategie:

- vytváříme v žácích pozitivní vztah k učení a vzdělávání volbou smysluplných metod (kompetence k učení)
- klademe důraz na individuální přístup k žákům, na sledování rozvoje jejich vlastních schopností, hodnocení pokroku při dosahování cílů a přijímání hodnocení výsledků od jiných lidí (kompetence k učení)
- nabízíme úkoly, v nichž žák vyhledává a třídí informace, hledá souvislosti mezi nimi (kompetence k učení)
- propojováním souvislostí vedeme žáky ke kladnému vztahu k přírodním vědám (kompetence k učení)
- pomáháme posuzovat věrohodnost informací a jejich využití pro běžný život (kompetence k učení)
- klademe důraz na správnost formulací, logickou strukturu a věcnost při řešení problémů (kompetence k řešení problémů)
- vedeme žáky k poznání a pochopení problému, pomáháme jim najít vhodné způsoby jeho řešení (kompetence k řešení problémů)

- směřujeme žáka k vyhodnocování dosažených výsledků a k ověřování správnosti zvoleného postupu ((kompetence k řešení problémů)
- umožňujeme žákovi uplatňovat při řešení problému různé metody myšlení a myšlenkové operace (kompetence k řešení problémů)
- klademe důraz na správnost, srozumitelnost a výstižnost formulací, vhodné užití odborné terminologie v různých formách písemného i mluveného projevu (komunikativní kompetence)
- vedeme žáky k stručnému a přehlednému sdělování výsledků svých pozorování a experimentů (komunikativní kompetence)
- podporujeme aktivní účast v diskuzích, k formulování a obhajování svých názorů a postojů (komunikativní kompetence)
- zařazujeme formu skupinové a týmové práce a rozvíjíme tak schopnost aktivně se podílet na realizaci společných činností, přijímat a odpovědně plnit svěřené úkoly (personální a sociální kompetence)
- zařazujeme diskuse na různá témata a vedeme žáky k aktivní účasti, obhajobě svých postojů a k toleranci názorů druhých (personální a sociální kompetence)
- dbáme na vytváření příznivé atmosféry ohleduplnosti, podporujeme vzájemnou kooperaci a respekt k činnosti druhých (personální a sociální kompetence)
- dbáme na bezpečnost práce, vedeme žáky k zodpovědnosti za své zdraví i zdraví ostatních (občanské kompetence)
- vedeme žáky ke schopnosti vyhledávat a zpracovávat informace, včetně grafického znázornění a k reálnému odhadu výsledku řešení (digitální kompetence)
- zadáváme žákům praktické úkoly a vedeme je k nacházení vztahů mezi jevy a předměty při řešení praktických úkolů (kompetence k řešení problémů)
- vedeme žáky, aby kriticky hodnotili a používali informace z různých zdrojů nesených na různých médiích (tištěných, elektronických, audiovizuálních), a to i s využitím prostředků informačních a komunikačních technologií včetně umělé inteligence (digitální kompetence)
- zadáváme žákům úkoly ke zpracování v elektronické podobě, vedeme je ke spolupráci, aby si dokázali poradit s běžnými technickými problémy (digitální kompetence)

4) přínos k realizaci průřezových témat a mezipředmětových vztahů

a) osobnostní a sociální výchova: poznávání a rozvoj vlastní osobnosti, seberegulace, organizační dovednosti a efektivní řešení problémů, sociální komunikace, morálka všedního dne, spolupráce a soutěž
b) výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech: globalizační a rozvojové procesy, globální problémy, jejich příčiny a důsledky, humanitární pomoc a mezinárodní rozvojová spolupráce, žijeme v Evropě, vzdělávání v Evropě a ve světě
c) multikulturní výchova: základní problémy sociokulturních rozdílů, psychosociální aspekty interkulturality, vztah k multilingvní situaci a ke spolupráci mezi lidmi z různého kulturního prostředí
d) environmentální výchova: problematika vztahů organismů a prostředí, člověk a životní prostředí, životní prostředí regionu a České republiky
e) mediální výchova: média a mediální produkce, mediální produkty a jejich významy, uživatelé, účinky mediální produkce a vliv médií, role médií v moderních dějinách

5) strategie výuky

K dispozici je odborná učebna biologie vybavena didaktickou technikou a audiotechnikou, sbírkami, atlasy, 3D modely, nástěnnými obrazy a pro praktická cvičení mikroskopy, trvalými preparáty, čidly Vernier, apod.
Základní formou je vyučovací hodina, v jejím rámci je zařazeno:

- frontální vyučování
- samostatná a skupinová práce
- laboratorní práce, mikroskopování
- písemná práce
- práce s odborným textem
- podpora výuky pomocí didaktické techniky
- diskuse

6) strategie hodnocení žáků
Žák bude hodnocen na základě výsledků ústního a písemného zkoušení, aktivity ve výuce, při laboratorních pracech, přípravy a prezentace referátů a prezentování vlastní práce.

7) osnovy B

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
G5	OBECNÁ BIOLOGIE → odliší živé soustavy od neživých na základě jejich charakteristických vlastností → porovná významné hypotézy o vzniku a evoluci živých soustav na Zemi ➢ objasní stavbu a funkci strukturních složek a životní projevy prokaryotních a eukaryotních buněk → vysvětlí význam diferenciace a specializace buněk pro mnohobuněčné organismy → odvodí hierarchii recentních organismů ze znalostí o jejich evoluci BIOLOGIE VIRŮ → charakterizuje viry jako nebuněčné soustavy → zhodnotí způsoby ochrany proti virovým onemocněním a metody jejich léčby → zhodnotí pozitivní a negativní význam virů BIOLOGIE BAKTERIÍ → charakterizuje bakterie z ekologického, zdravotnického a hospodářského hlediska	vznik a vývoj živých soustav; evoluce buňka – stavba a funkce stavba a funkce virů, bakterií, protist stavba a funkce hub a lišejníků morfologie a anatomie rostlin fyziologie rostlin systém a evoluce rostlin rostliny a prostředí základní ekologické pojmy podmínky života biosféra a její členění

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
	→ zhodnotí způsoby ochrany proti bakteriálním onemocněním a metody jejich léčby BIOLOGIE PROTIST → charakterizuje protista z ekologického, zdravotnického a hospodářského hlediska BIOLOGIE HUB → pozná a pojmenuje (s možným využitím různých informačních zdrojů) významné zástupce hub a lišejníků → posoudí ekologický, zdravotnický a hospodářský význam hub a lišejníků BIOLOGIE ROSTLIN → popíše stavbu těl rostlin, stavbu a funkci rostlinných orgánů → objasní princip životních cyklů a způsoby rozmnožování rostlin → porovná společné a rozdílné vlastnosti stélkatých a cévnatých rostlin → pozná a pojmenuje (s možným využitím různých informačních zdrojů) významné rostlinné druhy a uvede jejich ekologické nároky → zhodnotí rostliny jako primární producenty biomasy a možnosti využití rostlin v různých odvětvích lidské činnosti → posoudí vliv životních podmínek na stavbu a funkci rostlinného těla → zhodnotí problematiku ohrožených rostlinných druhů a možnosti jejich ochrany EKOLOGIE → používá správně základní ekologické pojmy → objasňuje základní ekologické vztahy	
G6	BIOLOGIE ČLOVĚKA → podle předloženého schématu popíše a vysvětlí evoluci člověka → charakterizuje individuální vývoj člověka a posoudí faktory ovlivňující ho v pozitivním a negativním směru → využívá znalosti o orgánových soustavách pro pochopení vztahů mezi procesy probíhajícími v lidském těle	opěrná a pohybová soustava soustavy látkové přeměny soustavy regulační soustavy rozmnožovací molekulární a buněčné základy dědičnosti

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
	GENETIKA → využívá znalosti o genetických zákonitostech pro pochopení rozmanitosti organismů → analyzuje možnosti využití znalostí z oblasti genetiky v běžném životě RIZIKA OHROŽUJÍCÍ ZDRAVÍ A JEJICH PREVENCE → projevuje odolnost vůči výzvám k sebepoškozujícímu chování a rizikovému životnímu stylu ZMĚNY V ŽIVOTĚ ČLOVĚKA A JEJICH REFLEXE → orientuje se v problematice reprodukčního zdraví z hlediska odpovědnosti k budoucímu rodičovství	dědičnost a proměnlivost genetika člověka genetika populací civilizační choroby, poruchy příjmu potravy, choroby přenosné pohlavním stykem, HIV/AIDS, hepatitidy rizika v oblasti sexuálního a reprodukčního zdraví − promiskuita, předčasné ukončení těhotenství péče o reprodukční zdraví – faktory ovlivňující plodnost; preventivní prohlídky; osvěta spojená s abúzem nikotinu, alkoholu, drog a sexuálně přenosnými chorobami metody asistované reprodukce, její biologické, etické, psychosociální a právní aspekty
G7	BIOLOGIE ŽIVOČICHŮ → charakterizuje hlavní taxonomické jednotky živočichů a jejich významné zástupce → popíše evoluci a adaptaci jednotlivých orgánových soustav → objasní principy základních způsobů rozmnožování a vývoj živočichů → pozná a pojmenuje (s možným využitím různých informačních zdrojů) významné živočišné druhy a uvede jejich ekologické nároky → posoudí význam živočichů v přírodě a v různých odvětvích lidské činnosti → charakterizuje pozitivní a negativní působení živočišných druhů na lidskou populaci → charakterizuje základní typy chování živočichů → zhodnotí problematiku ohrožených živočišných druhů a možnosti jejich ochrany	morfologie a anatomie živočichů fyziologie živočichů systém a evoluce živočichů živočichové a prostředí etologie

8) osnovy B a, b

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
G7/8 a	ZÁKLADY BUNĚČNÉ BIOLOGIE → umí popsat stavbu a typy buněk, rozumí významu jednotlivých organel	anatomie buňky procesy v buňce

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
	→ objasní základní biochemické procesy probíhající v buňce → rozpozná význam homeostázy na buněčné úrovni a příčiny jejího narušení → uvede příklady patologických změn buňky → vysvětlí princip buněčného dělení (mitóza, meióza) a jeho význam pro růst, obnovu a reprodukci organismů → porovná průběh a výsledky mitózy a meiózy → chápe souvislosti mezi dělením buněk a dědičností, vývojem a zdravím organismu → propojí poznatky o buňce s poznatky z dalších oblastí biologie (genetika, fyziologie, patologie) GENOVÁ EXPRESE A MOLEKULÁRNÍ BIOLOGIE → chápe princip přenosu a uchovávání genetické informace v buňce → vysvětlí, jak je genetická informace přepisována a překládána do bílkovin → uvede souvislosti mezi strukturou DNA, RNA a proteinů → rozpozná význam přesnosti těchto procesů pro správnou funkci buňky a vznik dědičných změn → chápe, že posttranslační úpravy ovlivňují funkčnost výsledných proteinů → dokáže propojit poznatky s praktickými příklady z biotechnologie, medicíny nebo genetiky člověka GENETIKA → chápe princip přenosu genetické informace z generace na generaci → vysvětlí základní zákonitosti dědičnosti a proměnlivosti organismů → interpretuje i složitější genetické křížení → chápe význam mutací jako zdroje genetické variability → vysvětlí genetické základy některých dědičných onemocnění a možnosti jejich prevence či diagnostiky, → chápe etické a společenské aspekty využití genetických poznatků → popíše principy genetické variability v populacích a vysvětlí faktory, které ji ovlivňují → interpretuje základní principy populační genetiky → chápe význam genetické rozmanitosti pro vývoj a adaptaci organismů	patologické stavy buňky buněčné dělení replikace DNA transkripce translace posttranslační úpravy dědičnost a proměnlivost genetika člověka genetika populací definice evoluce biodiverzita adaptace organismů k prostředí význam evoluce pro vznik nových druhů a přežití organismů vztah evoluce k ekologii, genetice, medicíně pozorování vybraných přírodnin

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
	EVOLUČNÍ BIOLOGIE → vysvětlí podstatu biologické evoluce a její význam pro rozmanitost života na Zemi → popíše základní mechanismy evoluce (mutace, rekombinace, přírodní výběr, genetický drift, migrace) → chápe roli dědičnosti a variability v evolučním procesu → chápe význam evoluční teorie pro současnou biologii, medicínu, ekologii a biotechnologie PRAKTICKÁ CVIČENÍ Z BIOLOGIE → žák dokáže použít vybrané metody biologického výzkumu	
G7/8 b	FYZIOLOGIE ROSTLIN → vysvětlí principy růstu a vývoje rostlin a vliv vnitřních a vnějších faktorů → rozumí významu minerální výživy pro život a růst rostlin → popíše proces fotosyntézy a jeho význam pro energetický metabolismus rostlin a koloběh látek v ekosystému → objasní význam vody pro rostlinu a mechanismy vodního režimu (příjem, transport, transpirace) → vysvětlí proces dýchání rostlin a jeho úlohu v metabolismu → chápe roli rostlinných hormonů při regulaci růstu a vývoje → uvede různé typy pohybů rostlin a jejich význam pro přežití a adaptaci → rozpozná reakce rostlin na podmínky prostředí a jejich adaptace EKOLOGIE → chápe základní pojmy ekologie → vysvětlí vztahy mezi organismy a prostředím → rozlišuje různé typy ekosystémů a jejich charakteristiku → rozumí principům koloběhu látek a toku energie v ekosystémech → objasní vliv abiotických faktorů na život organismů chápe vliv člověka na životní prostředí a důsledky antropogenních změn → dokáže interpretovat vztahy mezi populacemi, společenstvy a ekosystémy → propojuje ekologické znalosti s praktickými problémy	růst a vývoj rostlin fotosyntéza vodní režim a dýchání hormonální regulace pohyby rostlin a jejich reakce a adaptace na vnější prostředí pozorování vybraných přírodnin základní pojmy a principy ekologie vztahy mezi organismy ekosystémy koloběh látek a tok energie abiotické faktory a antropogenní vlivy význam ekologie v běžném životě vývoj vybraných orgánových soustav procesy vybraných orgánových soustav vztahy mezi vybranými orgánovými soustavami základní pojmy etologie typy chování komunikace mezi jedinci etologické principy a metody

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
	FYLOGENEZE A FYZIOLOGIE SOUSTAV → chápe pojem fylogeneze a vysvětlí vývoj vybraných orgánových soustav u živočichů a člověka → rozlišuje hlavní orgánové soustavy a popíše jejich základní funkce → objasní souvislost mezi stavbou těla, fyziologií a adaptací organismů na prostředí → porovná fyziologické funkce u různých skupin živočichů a u člověka → chápe význam jednotlivých soustav pro přežití, růst, rozmnožování a adaptaci → dokáže vysvětlit základní interakce mezi orgánovými soustavami a jejich vzájemnou koordinaci ETOLOGIE → chápe pojem etologie a význam studia chování živočichů pro biologii a ekologii, rozlišuje typy chování živočichů (vrozené vs. naučené) → vysvětlí základní mechanismy chování → rozpozná způsoby komunikace mezi jedinci → chápe sociální struktury zvířecích populací a jejich význam pro přežití a reprodukci → dokáže propojit chování zvířat s ekologickými a evolučními souvislostmi PRAKTICKÁ CVIČENÍ Z BIOLOGIE → žák dokáže použít vybrané metody biologického výzkumu	adaptivní a evoluční význam chování pozorování vybraných přírodnin

Pojetí vyučovacího předmětu Tělesná výchova

1) cíl vyučovacího předmětu

Cílem ve vzdělávání v tělesné výchově je všestranný rozvoj žáků, formování zdravého životního stylu a kladného vztahu k pohybovým aktivitám. Žáci si osvojují pohybové dovednosti a vědomosti, rozvíjejí tělesnou zdatnost a klíčové kompetence, jako jsou zodpovědnost za zdraví a schopnost řešit problémy.

Tím, že jsou žáci seznámení se základy všech běžných sportovních odvětví a vedení k aktivnímu pohybu, mohou během období studia najít sportovní činnost, která jim bude blízká a v budoucnu jim umožní věnovat se aktivnímu sportu.

Škola se pravidelně účastní sportovních soutěží v nejrůznějších odvětvích a účast je otevřena všem zájemcům z řad žáků školy.

Konkrétní cíle Tv

- Vychovávat a vzdělávat pro celoživotní tělesnou zdatnost vedoucí ke zdravému životnímu stylu a prožití šťastného života.
- Rozvíjet pozitivní vlastnosti osobnosti pomocí pohybových činností.
- Vést studenty k pravidelnému a radostnému provádění pohybových činností, ke kvalitě pohybovém učení.
- Učit se žít zdravým životním stylem (důraz se klade na výchovu proti závislostem na alkoholu, tabákových výrobcích, drogách, hracích automatech, počítačových hrách aj.,proti médii vnucovanému ideálu tělesné krásy mladých lidí)
- Naučit, že pohyb má nezastupitelný význam v životě-kompenzovaném negativních vlivů moderního způsobu života.
- Rozvíjet všestranně pohybové schopnosti a dovednosti.
- Pěstovat smysl pro ‘fair play’, spolupráci při společných činnostech.

2) didaktické pojetí

Vzdělávání směřuje k tomu, aby žáci uplatňovali ve svém životním stylu estetické kritéria, chápali význam pohybu pro člověka, správně formulovali a vyjadřovali své názory, přistupovali s tolerancí k estetickému cítění, vkusu a zájmu druhých lidí, získali přehled o sportovním dění, uvědomovali si vliv prostředků masové komunikace na utváření tělesné kultury, rozvíjeli vlastní pohybové schopnosti, rozvíjeli získané kompetence v oblasti tělovýchovného vzdělávání.

3) přínos k realizaci klíčových kompetencí

Předmět tělesná výchova přispívá k rozvoji kompetence k učení, kompetence k řešení problému, kompetence komunikativní, kompetence personální a sociální, kompetence občanské, kompetence k podnikavosti.

K dosažení výše zmíněných kompetencí vedou následující strategie:

- nabízíme úkoly, v nichž žák vyhledává a třídí informace, hledá souvislosti mezi nimi (kompetence k učení)
- díky pestrým formám a metodám výuky žák ovládá různé postupy učení pohybových dovedností (kompetence k učení)
- pomáháme žákovi vytvářet si vhodný denní režim s dostatkem pohybových aktivit (kompetence k učení)
- vytváříme v žácích pozitivní vztah k učení a kladný vztah k pohybu (kompetence k učení)

- směřujeme žáky ke sledování a hodnocení pokroku při dosahování cílů svého učení, k přijímání hodnocení výsledků svého učení od jiných lidí (kompetence k učení)
- využíváme chyb jako prostředku pozitivní motivace pro další učení (kompetence k učení)
- učíme porozumět zadání pohybového úkolu (kompetence k učení, kompetence k řešení problému)
- vedeme žáky k poznání a pochopení problému, pomáháme jim najít vhodné způsoby jeho řešení (kompetence k řešení problému)
- podporujeme žáka, aby volil formy, metody a prostředky vhodné pro splnění pohybových aktivit (kompetence k řešení problému)
- podněcujeme spolupráci při řešení problémů s jinými lidmi (kompetence k řešení problému, kompetence komunikativní)
- vedeme žáky k souvislému, výstižnému a kultivovanému vyjadřování včetně užití odborné terminologie (kompetence komunikativní)
- učíme zpracovávat administrativní písemnosti a pracovní dokumenty na odborná témata (kompetence k podnikavosti)
- učíme posuzovat reálně své fyzické a duševní možnosti a odhadovat důsledky svého jednání a chování v různých situacích (kompetence personální a sociální)
- vedeme žáky ke stanovení si cílů a priorit podle jejich osobních schopností, zájmové a profesní orientace a životních podmínek (kompetence personální a sociální)
- podporujeme práci v týmu (kompetence personální a sociální)
- pomáháme přijímat a zodpovědně plnit svěřené úkoly (kompetence personální a sociální)
- upozorňujeme na důsledky nezdravého životního stylu (kompetence personální a sociální)
- učíme jednat odpovědně, samostatně a iniciativně nejen ve vlastním, ale i ve veřejném zájmu (občanské kompetence)
- rozvíjíme jednání v souladu s pravidly pohybových her a činností (občanské kompetence)
- vedeme k odpovědnému postoji k vlastní profesní budoucnosti (kompetence k podnikavosti)
- vyžadujeme dodržování hygienických a bezpečnostních zásad (kompetence k podnikavosti)

4) přínos k realizaci průřezových témat a mezipředmětových vztahů

a) osobnostní a sociální výchova: poznávání a rozvoj vlastní osobnosti, seberegulace, organizační dovednosti a efektivní řešení problémů, sociální komunikace, morálka všedního dne, spolupráce a soutěž
b) výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech: globalizační a rozvojové procesy, globální problémy, jejich příčiny a důsledky, humanitární pomoc a mezinárodní rozvojová spolupráce, žijeme v Evropě, vzdělávání v Evropě a ve světě
c) multikulturní výchova: základní problémy sociokulturních rozdílů, psychosociální aspekty interkulturality, vztah k multilingvní situaci a ke spolupráci mezi lidmi z různého kulturního prostředí
d) environmentální výchova: problematika vztahů organismů a prostředí, člověk a životní prostředí, životní prostředí regionu a České republiky
e) mediální výchova: média a mediální produkce, mediální produkty a jejich významy, uživatelé, účinky mediální produkce a vliv médií, role médií v moderních dějinách

5) strategie výuky

Základní formou je vyučovací hodina a v jejím rámci je zařazena: praktická činnost, samostatná a skupinová práce. Při výuce metodiky je hlavní organizační formou teoretická vyučovací hodina, která bude probíhat formou frontálního vyučování, písemné práce, diskuse, hromadné, skupinové, individuální práce.
Dále je tělesná výchova realizována v sportovních kurzech (lyžařský kurz, plavání, bruslení, cykloturistika), dnech a jiných organizačních formách a podle možností a podmínek (materiální podmínky, zájmy žáků, klimatické podmínky, podíl chlapců a dívek).
Základními metodami jsou: výklad, rozhovor, beseda spojená s názorným vyučováním (v tělocvičně či pomocí audiovizuálních technik), následná analýza probíhající formou diskuze; dále přednášky a instruktáže na TV kurzech. Aktivita je podporována zadáváním samostatné prace.

6) strategie hodnocení žáků
Žák bude hodnocen na základě aktivity ve výuce, aktivního zájmu o TV a sport (podíl na reprezentaci školy na sportovních soutěžích); úrovni osvojení pohybových dovedností, individuálním zlepšení v rozvoji pohybových schopností, absolvování kurzů a praktických výstupů, na základě hloubky porozumění poznatkům, schopnosti je aplikovat při řešení problémů, teoretické znalosti na základě ústních, písemných projevů a praktických výstupů; schopnosti svoji práci obhájit a samostatně zhodnotit.

7) osnovy Tv

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
G5	ČINNOSTI OVLIVŇUJÍCÍ ZDRAVÍ → organizuje svůj pohybový režim a využívá v souladu s pohybovými předpoklady, zájmy a zdravotními potřebami vhodné a dostupné pohybové aktivity → ověří jednoduchými testy úroveň zdravotně orientované zdatnosti a svalové nerovnováhy → usiluje o optimální rozvoj své zdatnosti; vybere z nabídky vhodné kondiční programy nebo soubory cviků pro udržení či rozvoj úrovně zdravotně orientované zdatnosti a samostatně je upraví pro vlastní použití → vybere z nabídky vhodné soubory vyrovnávacích cvičení zaměřených na kompenzaci jednostranného zatížení, na prevenci a korekci svalové nerovnováhy a samostatně je upraví pro vlastní použití → využívá vhodné soubory cvičení pro tělesnou a duševní relaxaci → připraví organismus na pohybovou činnost s ohledem na následné převažující pohybové zatížení → uplatňuje účelné a bezpečné chování při pohybových aktivitách i v neznámém prostředí → poskytne první pomoc při sportovních či jiných úrazech i v nestandardních podmínkách ČINNOSTI OVLIVŇUJÍCÍ ÚROVEŇ POHYBOVÝCH DOVEDNOSTÍ	zdravotně orientovaná zdatnost – složky ZOZ; kondiční testy svalová nerovnováha – příčiny svalové nerovnováhy; testy zdravotně zaměřená cvičení organismus a pohybová zátěž – způsoby zatěžování; kompenzace individuální pohybový režim hygiena pohybových činností a cvičebního prostředí rizikové faktory ovlivňující bezpečnost pohybových činností první pomoc při sportovních úrazech – závažná poranění a život ohrožující stavy; improvizovaná první pomoc v podmínkách sportovních činností pohybové dovednosti a pohybový výkon pohybové odlišnosti a handicapy výkonnostní, průpravná, kondiční, koordinační, tvořivá, estetická a jinak zaměřená cvičení pohybové hry různého zaměření gymnastika – akrobacie; přeskoky a cvičení na nářadí; cvičení s náčiním

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
	→ provádí osvojované pohybové dovednosti na úrovni individuálních předpokladů → zvládá základní postupy rozvoje osvojovaných pohybových dovedností a usiluje o své pohybové sebezdokonalení → posoudí kvalitu stěžejních částí pohybu, označí zjevné příčiny nedostatků a uplatní konkrétní osvojované postupy vedoucí k potřebné změně → respektuje věkové, pohlavní, výkonnostní a jiné pohybové rozdíly a přizpůsobí svou pohybovou činnost dané skladbě sportujících ČINNOSTI PODPORUJÍCÍ POHYBOVÉ UČENÍ → užívá s porozuměním tělocvičné názvosloví (gesta, signály, značky) na úrovni cvičence, vedoucího pohybových činností, organizátora soutěží → volí a používá pro osvojované pohybové činnosti vhodnou výstroj a výzbroj a správně ji ošetřuje → připraví (ve spolupráci s ostatními žáky) třídní či školní turnaj, soutěž, turistickou akci a podílí se na její realizaci → respektuje pravidla osvojovaných sportů; spolurozhoduje třídní utkání, závody, soutěže v osvojovaných sportech → respektuje práva a povinnosti vyplývající z různých sportovních rolí – jedná na úrovni dané role; spolupracuje ve prospěch družstva → sleduje podle pokynů (i dlouhodobě) pohybové výkony, sportovní výsledky, činnosti související s pohybem a zdravím – zpracuje naměřená data, vyhodnotí je a výsledky různou formou prezentuje → aktivně naplňuje olympijské myšlenky jako projev obecné kulturnosti	kondiční a estetické formy cvičení s hudbou a rytmickým doprovodem úpoly – sebeobrana; atletika sportovní hry další moderní a netradiční pohybové činnosti lyžování – běžecké, sjezdové; snowboarding turistika a pobyt v přírodě vzájemná komunikace a spolupráce při pohybových činnostech sportovní výzbroj a výstroj – účelnost, funkčnost, bezpečnost, finanční dostupnost a kvalita pohybové činnostní, sportovní a turistické akce – organizace, propagace, vyhodnocení, dokumentace pravidla osvojovaných pohybových činností, sportovní role měřitelné a hodnotitelné údaje související s těl. vých. a sportem olympismus v současném světě: jednání fair play – spolupráce ve sportu a pomoc soupeři, pomoc pohybově znevýhodněným, sport pro každého, sport a ochrana přírody, odmítání podpůrných látek neslučitelných s etikou sportu úspěchy našeho sportu na pozadí nejdůležitějších historických sportovních událostí
G6	ČINNOSTI OVLIVŇUJÍCÍ ZDRAVÍ → organizuje svůj pohybový režim a využívá v souladu s pohybovými předpoklady, zájmy a zdravotními potřebami vhodné a dostupné pohybové aktivity → usiluje o optimální rozvoj své zdatnosti; → využívá vhodné soubory cvičení pro tělesnou a duševní relaxaci → připraví organismus na pohybovou činnost s ohledem na následné převažující pohybové zatížení → uplatňuje účelné a bezpečné chování při pohyb. aktivitách i v neznámém pros. → poskytne první pomoc při sportovních úrazech i v nestandardních podmínkách ČINNOSTI OVLIVŇUJÍCÍ ÚROVEŇ POHYBOVÝCH DOVEDNOSTÍ → provádí osvojované pohybové dovednosti na úrovni individuálních předpokladů	plavání – zdokonalování osvojených plaveckých technik (další plavecká technika); skoky do vody; branné plavání, dopomoc unavenému plavci, záchrana tonoucího zdravotně orientovaná zdatnost organismus a pohybová zátěž hygiena pohybových činností a cvičebního prostředí rizikové faktory ovlivňující bezpečnost pohybových činností první pomoc při sportovních úrazech výkonnostní, průpravná, kondiční, koordinační, tvořivá cvičení pohybové hry různého zaměření

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
	→ zvládá základní postupy rozvoje osvojovaných pohybových dovedností a usiluje o své pohybové sebezdokonalení → posoudí kvalitu stěžejních částí pohybu, označí zjevné příčiny nedostatků a uplatní konkrétní osvojované postupy vedoucí k potřebné změně ČINNOSTI PODPORUJÍCÍ POHYBOVÉ UČENÍ → užívá s porozuměním tělocvičné názvosloví → volí a používá pro osvojované pohybové činnosti vhodnou výstroj a výzbroj → respektuje pravidla osvojovaných sportů; spolurozhoduje třídní utkání → respektuje práva a povinnosti vyplývající z různých sportovních rolí; spolupracuje ve prospěch družstva → sleduje podle pokynů pohybové výkony, sportovní výsledky, činnosti související s pohybem a zdravím OCHRANA ČLOVĚKA ZA MIMOŘÁDNÝCH UDÁLOSTÍ → rozhodne, jak se odpovědně chovat při konkrétní mimořádné události → prokáže osvojené praktické znalosti a dovednosti související s přípravou na mimořádné události a aktivně se zapojuje do likvidace následků hromadného zasažení obyvatel	atletika sportovní hry vyhlášení hrozby a vzniku mimořádné události živelní pohromy únik nebezpečných látek do životního prostředí jiné mimořádné události první pomoc – klasifikace poranění při hromadném zasažení obyvatel sociální dovednosti potřebné při řešení mimořádných událostí – rozhodnost, pohotovost, obětavost, efektivní komunikace
G7	ČINNOSTI OVLIVŇUJÍCÍ ZDRAVÍ → organizuje svůj pohybový režim a využívá v souladu s pohybovými předpoklady, zájmy a zdravotními potřebami vhodné a dostupné pohybové aktivity → usiluje o optimální rozvoj své zdatnosti; → využívá vhodné soubory cvičení pro tělesnou a duševní relaxaci → připraví organismus na pohybovou činnost s ohledem na následné převažující pohybové zatížení → uplatňuje účelné a bezpečné chování při pohyb. aktivitách i v neznámém pros. → poskytne první pomoc při sportovních úrazech i v nestandardních podmínkách ČINNOSTI OVLIVŇUJÍCÍ ÚROVEŇ POHYBOVÝCH DOVEDNOSTÍ → provádí osvojované pohybové dovednosti na úrovni individuálních předpokladů → zvládá základní postupy rozvoje osvojovaných pohybových dovedností a usiluje o své pohybové sebezdokonalení → posoudí kvalitu stěžejních částí pohybu, označí zjevné příčiny nedostatků a uplatní konkrétní osvojované postupy vedoucí k potřebné změně ČINNOSTI PODPORUJÍCÍ POHYBOVÉ UČENÍ → užívá s porozuměním tělocvičné názvosloví	zdravotně orientovaná zdatnost organismus a pohybová zátěž hygiena pohybových činností a cvičebního prostředí rizikové faktory ovlivňující bezpečnost pohybových činností první pomoc při sportovních úrazech výkonnostní, průpravná, kondiční, koordinační, tvořivá cvičení pohybové hry různého zaměření gymnastika; přeskoky a cvičení na nářadí; cvičení s náčiním kondiční a estetické formy cv. s hudbou a rytmickým doprovodem úpoly atletika sportovní hry další moderní a netradiční pohybové činnosti vliv životních a pracovních podmínek a životního stylu na zdraví v rodině, škole, obci

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
	→ volí a používá pro osvojované pohybové činnosti vhodnou výstroj a výzbroj → respektuje pravidla osvojovaných sportů; spolurozhoduje třídní utkání → respektuje práva a povinnosti vyplývající z různých sportovních rolí; spolupracuje ve prospěch družstva → sleduje podle pokynů pohybové výkony, sportovní výsledky, činnosti související s pohybem a zdravím ZDRAVÝ ZPŮSOB ŽIVOTA A PÉČE O ZDRAVÍ → usiluje o pozitivní změny ve svém životě související s vlastním zdravím a zdravím druhých → zařazuje do denního režimu osvojené způsoby relaxace; v zátěžových situacích uplatňuje osvojené způsoby regenerace → podle konkrétní situace zasáhne při závažných poraněních a život ohrožujících stavech	zdravá výživa – specifické potřeby výživy podle věku, zdravotního stavu a profese hygiena pohlavního styku, hygiena v těhotenství první pomoc při úrazech a náhlých zdravotních příhodách psychohygiena – předcházení stresům v mezilidských vztazích, zvládání stresových situací, efektivní komunikace, hledání pomoci
G8	ČINNOSTI OVLIVŇUJÍCÍ ZDRAVÍ → organizuje svůj pohybový režim a využívá v souladu s pohybovými předpoklady, zájmy a zdravotními potřebami vhodné a dostupné pohybové aktivity → usiluje o optimální rozvoj své zdatnosti; → využívá vhodné soubory cvičení pro tělesnou a duševní relaxaci → připraví organismus na pohybovou činnost s ohledem na následné převažující pohybové zatížení → uplatňuje účelné a bezpečné chování při pohyb. aktivitách i v neznámém pros. → poskytne první pomoc při sportovních úrazech i v nestandardních podmínkách ČINNOSTI OVLIVŇUJÍCÍ ÚROVEŇ POHYBOVÝCH DOVEDNOSTÍ → provádí osvojované pohybové dovednosti na úrovni individuálních předpokladů → zvládá základní postupy rozvoje osvojovaných pohybových dovedností a usiluje o své pohybové sebezdokonalení → posoudí kvalitu stěžejních částí pohybu, označí zjevné příčiny nedostatků a uplatní konkrétní osvojované postupy vedoucí k potřebné změně ČINNOSTI PODPORUJÍCÍ POHYBOVÉ UČENÍ → užívá s porozuměním tělocvičné názvosloví → volí a používá pro osvojované pohybové činnosti vhodnou výstroj a výzbroj → respektuje pravidla osvojovaných sportů; spolurozhoduje třídní utkání → respektuje práva a povinnosti vyplývající z různých sportovních rolí; spolupracuje ve prospěch družstva	zdravotně orientovaná zdatnost organismus a pohybová zátěž hygiena pohybových činností a cvičebního prostředí rizikové faktory ovlivňující bezpečnost pohybových činností první pomoc při sportovních úrazech výkonnostní, průpravná, kondiční, koordinační, tvořivá cvičení pohybové hry různého zaměření gymnastika; přeskoky a cvičení na nářadí; cvičení s náčiním kondiční a estetické formy cv. s hudbou a rytmickým doprovodem úpoly atletika sportovní hry další moderní a netradiční pohybové činnosti

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
	→ sleduje podle pokynů pohybové výkony, sportovní výsledky, činnosti související s pohybem a zdravím	

Pojetí vyučovacího předmětu Hudební výchova/ Výtvarná výchova/ Umění a kultura

Žáci si vybírají jeden z oborů – hudební nebo výtvarný pro kvintu a sextu gymnázia. Pokud si vyberou navazující předmět Umění a kultura podle nabídky v septimě či oktávě gymnázia, jejich praktický výstup je v oblasti původní profilace.

1) Cíl pro předmět Hudební výchova

Hudební výchova jako protiváha naukových předmětů, má velký význam pro rovnoměrný rozvoj osobnosti žáků. Probouzí a rozvíjí kreativitu a emocionální složku osobnosti. Kromě historického vývoje hudby a znalosti nejdůležitějších skladatelů se žáci seznámí s hudebními nástroji, pojmy, i hudební teorií a vyzkouší základní praktické hudební dovednosti. Nedílnou součástí jsou poslechy skladeb a návštěvy hudebních akcí.
Cílem je:

- Rozvíjet hudební vnímání, představivost, tvořivost a vyjadřovací schopnosti žáků.
- Vést žáky k aktivnímu provozování hudby (zpěv, hra na nástroje, pohyb s hudbou).
- Seznamovat s hudbou různých stylů, žánrů a historických období, podporovat schopnost rozlišovat a hodnotit hudbu.
- Podporovat pozitivní vztah k hudbě jako prostředku osobního rozvoje, komunikace a porozumění mezi lidmi.
- Vést žáky k užívání moderních technologií při tvorbě a reprodukci hudby.
- Učit žáky vnímat hudbu v širším kulturním a společenském kontextu a kriticky reflektovat její působení.

2) didaktické pojetí Hv

Hudební výchova je vyučována zážitkovou a tvořivou formou. Základ tvoří:

- produkční činnosti (zpěv, hra na hudební nástroje, pohyb, improvizace),
- receptivní činnosti (poslech, rozbor, hodnocení hudby),
- reflektivní činnosti (diskuse, vyjádření pocitů a postojů).

Výuka je vedena tak, aby žáci měli možnost individuálního i skupinového projevu, spolupráce, učení se v roli interpreta i posluchače.

3) přínos k realizaci klíčových kompetencí Hv

Hudební výchova přispívá zejména k rozvoji:

- Kompetence k učení – žáci se učí poznávat hudební pojmy, dovednosti a uplatňovat je v praxi.
- Kompetence k řešení problémů – improvizace, tvorba hudebních nápadů, hledání vhodného vyjádření.
- Kompetence komunikativní – hudba jako prostředek vyjádření emocí, spolupráce při ansámblové hře.
- Kompetence sociální a personální – respekt ke spolužákům, tolerance k odlišným projevům a kulturním hodnotám.
- Kompetence k podnikavosti – rozvoj vytrvalosti, sebekontroly a soustředění při hudebních činnostech.
- Digitální kompetence – využití digitálních technologií při práci s hudbou.

4) přínos k realizaci průřezových témat a mezipředmětových vztahů Hv

- Osobnostní a sociální výchova – sebereflexe, spolupráce, respekt k druhým.
- Multikulturní výchova – hudba jako prostředek poznávání kultur, respekt k jinakosti.
- Mediální výchova – práce s hudbou v médiích, kritické posuzování účinků hudby.
- Výchova demokratického občana – respekt k pravidlům souborové hry, diskuse a obhajoba vlastního názoru.

Mezipředmětové vztahy

- Český jazyk a literatura – písňová tvorba, poezie, rytmus a melodie řeči.
- Dějepis – historické souvislosti hudby, hudební styly a jejich společenský kontext.
- Výtvarná výchova – mezioborové projekty (hudba a výtvarné umění).
- Tělesná výchova – taneční a hudebně-pohybové činnosti.

5) strategie výuky Hv

- zpěv písní s doprovodem i bez doprovodu.
- Skupinová hra na Orffovy nástroje, rytmické improvizace.
- Poslech hudebních ukázek s následnou reflexí.
- Projekty propojující hudbu s výtvarnou nebo dramatickou tvorbou.
- Využití digitálních nástrojů (notový software, nahrávací aplikace).
- Diskuse o hudbě a jejím působení v různých životních situacích.

6) strategie hodnocení žáků Hv

Hodnocení je komplexní a zahrnuje:

- aktivitu a snahu při hudebních činnostech,
- pokroky v dovednostech (intonace, rytmus, vyjádření),
- tvořivost a originalitu projevu,
- schopnost spolupráce a respekt k ostatním,
- reflexi poslechu a vlastní vyjádření názorů.

Přihlíží se k individuálním možnostem žáka, nehodnotí se pouze výkon, ale především postoj k hudbě a aktivní účast.

1) Cíl pro předmět Výtvarná výchova

Výtvarný obor navazuje svým obsahem a cíli na Výtvarnou výchovu v základním vzdělávání a vede žáka k uvědomělému užívání vizuálně obrazných prostředků na úrovni smyslových dispozic a na úrovni subjektivně osobnostní a sociální. Výtvarný obor pracuje s vizuálně obraznými znakovými systémy (s obrazem, skulpturou, designem, vzhledem krajiny, architekturou, stylem oblečení, filmem, novými médii apod.), které jsou nezastupitelným nástrojem poznávání a prožívání lidské existence. V oblasti osobnostní jsou specifickým nástrojem prožívání a poznávání, v sociální oblasti jsou nástrojem komunikace a vzájemné spolupráce. Vizuálně obrazné znakové systémy zahrnují jak znakové systémy výtvarného umění různých etap a stylů, tak ostatní produkty vizuální kultury.

2) didaktické pojetí Vv

Pojetí vizuálně obrazných znaků je z principu pojetím tvořivým, vyplývajícím z porovnání dosavadních a aktuálních zkušeností, předpokládajícím experimentální fázi vzniku těchto znaků a jejich ověřování poznáváním a komunikací. Z těchto pozic Výtvarný obor přistupuje k uměleckému procesu v celistvosti umělecké tvorby, recepce a interpretace.

Vzdělávací obsah Výtvarného oboru je vnitřně členěn do dvou základních okruhů, pojímaných v kontextech historických a sociokulturních, v jejich vývoji a proměnách:

- Obrazové znakové systémy, umožňující vytváření aktivních, individuálně založených postojů k obsahům obrazové komunikace. Při tvorbě žák využívá vizuálně obrazná vyjádření vlastní, umělecká i uplatňovaná v běžné komunikaci (včetně užití všech dostupných technologických prostředků, včetně digitálních technologií). Obrazové znakové systémy umožňují reflektování osobního místa žáka ve světě vizuální kultury jako vnímatele, interpreta a jako tvůrce komunikačního obsahu s uvědoměním si oblasti jeho účinku.
- Znakové systémy výtvarného umění, umožňující žákovi osobní účast a aktivní vstupování do výtvarného uměleckého procesu, reflektování vlastních prožitků, postojů a zkušeností získaných prostřednictvím experimentálního přístupu k uměleckým vizuálně obrazným prostředkům. Na tomto základě si žák vytváří přehled o vizuálně obrazných vyjádřeních jednotlivých směrů výtvarného umění, zejména od konce 19. století do současnosti.

3) přínos k realizaci klíčových kompetencí Vv

- kompetence k učení: poznávání a porozumění umění prostřednictvím soustředěné a vědomé reflexe a vlastní tvorby, sledování a hodnocení umění na pozadí historických, společenských a technologických změn;
- kompetence k řešení problémů: analýza textů, formulování a obhajoba názorů a postojů, hledání nových řešení;
- kompetence komunikativní: chápání umění jako specifického a nezastupitelného způsobu komunikace probíhající mezi všemi účastníky uměleckého procesu, ke schopnosti odlišovat podstatné znaky jednotlivých druhů umění na základě porovnávání a uvědomování si jejich shodností a odlišností;
- kompetence sociální a personální:užívání jazyka umění jako prostředku k vyjádření nejrůznějších jevů, vztahů, prožitků, emocí a představ a ke schopnosti svůj způsob vyjádření hodnotit, porovnávat a nabízet ostatním členům society;
- kompetence občanská: aktivnímu podílení se na vytváření vstřícné a podnětné atmosféry (na základě porozumění, tolerance, ale i kritičnosti) pro poznávání a porozumění kulturním hodnotám, projevům a potřebám různorodých sociálních skupin, etnik a národů a na vytváření pozitivního vztahu ke kulturnímu bohatství současnosti i minulosti;
- kompetence k podnikavosti: rozvoj potenciálu, práce na stanovených cílech; uvědomování si vlivu výchovy a vzdělání na rozvoj tvořivé osobnosti v roli tvůrce, interpreta a recipienta a na kvalitu její účasti v uměleckém procesu.
- digitální kompetence: efektivní užívání digitálních technologií, využívání AI.

4) přínos k realizaci průřezových témat a mezipředmětových vztahů Vv

Osobnostní a sociální výchova: Žáci rozvíjejí sebereflexi, tvořivost a spolupráci prostřednictvím společné výtvarné tvorby a vyjadřování vlastních pocitů a postojů uměleckými prostředky.

Multikulturní výchova: Žáci poznávají a respektují rozmanitost kulturních a výtvarných projevů různých národů a kultur, čímž rozvíjejí toleranci a porozumění odlišnostem.
Environmentální výchova: Žáci reflektují vztah člověka a přírody ve výtvarném vyjádření, využívají přírodní materiály a uvědomují si ekologické souvislosti tvorby s důrazem na současné umění.
Mediální výchova: Žáci rozvíjejí schopnost vnímat, analyzovat a hodnotit vizuální sdělení médií a tvořivě s nimi pracují.

5) strategie výuky Vv
Pro dosažení stanovených cílů se využívá pestrá škála didaktických strategií s důrazem na metody kritického myšlení a zadávání problémových úkolů.

- frontální výuka: vysvětlování nových jevů, historického kontextu dějin umění;
- dialogické metody: diskuze a debaty na daná témata, důraz na přesnost vyjádření a preciznost v argumentaci;
- samostatné výtvarné tvůrčí činnosti: zručnost, technologická znalost i dovednost, kompozice;recepce a interpretace tak, aby se dále rozvíjela smyslová citlivost, uplatňovala se žákova subjektivita a ověřovaly se komunikační účinky vizuálně obrazného vyjádření.
- práce ve skupinách: projekty, příprava prezentací, tvorba společných textů a děl;

6) strategie hodnocení žáků Vv
Hodnocení je komplexní a odráží nejen znalosti, ale i dovednosti, tvůrčí schopnosti a pokrok žáka, je využito formativní hodnocení, sumativní hodnocení i sebehodnocení a vrstevnické hodnocení.

1) cíl předmětu Umění a kultura
Žák dokáže shrnout učivo z nižších ročníků v jeho kulturních, uměleckých a společenských souvislostech

- dokáže objasnit význam tvořivosti a originálního myšlení v procesu umělecké tvorby i v běžném životě
- orientuje se v základních hudebních pojmech, ovládá kytarové značky, rozpozná (případně i vyzkouší) některé hudební nástroje; orientuje se v základních výtvarných pojmech, technikách a druzích umění;
- orientuje se v jednotlivých historických epochách, uvědomuje si rozdílnost hudebního myšlení v jednotlivých etapách, rozlišuje hudební slohy podle charakteristických znaků a dokáže podle nich zařadit díla jednotlivých skladatelů;rozpozná hlavní výtvarné směry a epochy, charakterizuje jejich typické znaky a přiřadí k nim významné autory a díla;
- rozvíjí díky poslechům jednotlivých skladeb a návštěvám kulturních akcí své znalosti hudebních děl, dokáže podle sluchu rozpoznat alespoň nejznámější skladby napříč historickými epochami; rozšiřuje své kulturní povědomí prostřednictvím návštěv galerií, výstav a uměleckých akcí, dokáže vyjádřit a obhájit vlastní názor na výtvarné dílo
- reflektuje vlastní hudební / výtvarnou tvorbu

2) didaktické pojetí UK
Předmět bude veden s cílem aktivně zapojit žáky do výuky prostřednictvím interaktivních metod, které umožní rozvoj jejich kompetencí jak v teoretické, tak i praktické části. Výuka bude kombinovat teoretické přednášky s analýzou výtvarných a hudebních děl, praktickými úkoly,

prezentacemi a diskusemi. Důraz bude kladen na individuální i kolektivní přístup, podporu sebereflexe a kreativní výzvy, které podpoří osobnostní růst žáků.

3) přínos k realizaci klíčových kompetencí UK

Kompetence k učení: žáci jsou vedeni k aktivnímu hledání informací, analýze historických a kulturních kontextů umění, k sebereflexi a samostatnému hodnocení svého pokroku v hudebních či výtvarných dovednostech.
Kompetence k řešení problémů: Prostřednictvím výtvarně tvorby či interpretace hudebních skladeb a skupinových projektů se žáci naučí rozpoznávat a řešit umělecké problémy (např. výběr vhodného hudebního stylu pro konkrétní situace, analýza formy a obsahu).
Kompetence komunikativní: žáci jsou vedeni k rozvoji verbální i neverbální komunikace, a to nejen při prezentacích, ale také při diskusích o hudebních či výtvarných dílech, jejich výrazu a významu.
Kompetence sociální a personální: je zařazována skupinová práce, společné í aktivity a diskuse o umění podpoří vzájemnou kooperaci, toleranci a schopnost práce v týmu.
Kompetence občanské: žáci jsou motivováni k zodpovědnosti vůči kultuře a společenským otázkám spojeným s uměním, jako je etika, hodnoty a zneužívání hudby či výtvarných děl v různých kontextech.
Kompetence k podnikavosti: je kladen důraz na rozvoj tvořivosti a inovačních schopností žáků, zejména v oblasti vlastní hudební a výtvarné tvorby a využívání digitálních technologií v umění.
K dosažení výše zmíněných kompetencí vedou následující strategie:

- zařazujeme formu skupinové a týmové práce s důrazem na skupinové procesy tvorby (kompetence k učení, kompetence k řešení problémů, kompetence komunikativní,kompetence sociální a personální, kompetence občanská);
- klademe důraz na mezipředmětové vztahy a širší kontext problematiky (kompetence k učení, kompetence k řešení problémů, kompetence občanská);
- klademe důraz na individuální přístup k žákům a na rozvoj jejich schopností, silných i slabých stránek, podporujeme u žáka samostatné hodnocení individuálního zlepšení výkonu a tím jej motivujeme k práci na vlastním osobnostním růstu (kompetence k učení, kompetence sociální a personální, kompetence k podnikavosti);
- dbáme na bezpečnost práce, vedeme žáky k zodpovědnosti za své zdraví i zdraví ostatních a předjímání důsledků svého chování, zdůrazňujeme zásady poskytování účinné první pomoci (kompetence sociální a personální, kompetence občanská, kompetence k podnikavosti);
- dbáme na vytváření příznivé atmosféry ohleduplnosti, podporujeme vzájemnou kooperaci a respekt k činnosti druhých (kompetence sociální a personální, kompetence občanská).

4) přínos k realizaci průřezových témat a mezipředmětových vztahů UK

Předmět má silný multidisciplinární charakter a podporuje vztah mezi uměním a jinými oblastmi vzdělávání:

- Osobnostní a sociální výchova: Studium umění přirozeně podporuje rozvoj emocionální inteligence, seberegulace, týmové spolupráce a řešení problémů.
- Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech: Hudba a výtvarné umění jako kulturní fenomén je propojena s globalizačními procesy a mezinárodními vztahy. Výuka bude zahrnovat analýzu vlivů evropských a světových uměleckých trendů.

- Multikulturní výchova: Prostřednictvím studia hudebních směrů a výtvarné tvorby z různých kultur a etnik si žáci osvojí širší pohled na kulturní rozdíly a mezinárodní dialog.
- Environmentální výchova: Reflexe ekologických a etických aspektů hudebního průmyslu a jeho vliv na životní prostředí a zdraví jednotlivců.
- Mediální výchova: Zahrnutí nových technologií a médií do umělecké produkce a analýza mediálního vlivu na kulturu, včetně zneužívání hudby či výtvarných děl v reklamě a populární kultuře.

5) strategie výuky UK

- Skupinová a týmová práce – tvorba společných projektů, analýza v týmech, diskuse.
- Mezipředmětové propojení – propojení umění s dějepisem, literaturou, filosofií a estetikou.
- Interaktivní přístupy – využití moderních digitálních nástrojů a software pro analýzu hudby (notace, produkce).
- Výuka formou simulací – příprava na maturitu prostřednictvím simulovaných maturitních otázek a úkolů.

6) strategie hodnocení žáků UK

Hodnocení bude založeno na kombinaci několika metod, které zohlední nejen teoretické znalosti, ale také kreativitu a schopnost aplikovat naučené principy:

- Průběžné hodnocení – práce na projektech, interpretace děl, účast v diskusích.
- Výstupy z praktických cvičení – individuální a skupinové prezentace, analýzy děl.
- Formativní hodnocení – zpětná vazba během výuky s cílem podporovat osobní růst a zlepšení individuálních schopností.

7) osnovy Hv

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
G5	PRODUKCE → využívá svůj individuální pěvecký potenciál při zpěvu, při mluvním projevu vede svůj hlas zněle a přirozeně, správně artikuluje, logicky člení větu (obsah sdělení), uplatňuje zásady hlasové hygieny v běžném životě → využívá jednoduché hudební nástroje při individuálních či společných hudebních aktivitách a přiměřeně svým hudebním schopnostem a dovednostem používá tyto nástroje jako prostředek sdělování hudebních i nehudebních myšlenek a představ → reaguje na hudbu pohybem, ztvárňuje ji úměrně svým hudebním schopnostem a pohybovým dispozicím → orientuje se v zápise jednoduchých vokálních, instrumentálních i vokálně-instrumentálních písní a skladeb; na základě svých individuálních hudebních schopností tyto skladby realizuje RECEPCE A REFLEXE	vokální činnosti – kultivace pěveckého a hlasového projevu, intonační a rytmický výcvik, sólový a sborový zpěv, orientace v notovém (grafickém) zápisu vokálních kompozic, improvizace jednoduché vokální kompozice (předvětí a závětí, perioda) instrumentální činnosti – hra a tvorba instrumentálních doprovodů (rytmicko-melodické doprovody, jednoduchá aranžmá), hra a tvorba jednoduchých instrumentálních kompozic (hudební věta, malá písňová forma, rondo), orientace v notovém a grafickém zápisu instrumentálních kompozic hudebně pohybové činnosti – pohyb hudby a gesto, pohybové etudy hudba jako organizovaný zvuk – hudební dílo – hudební objekt, hudebně výrazové prostředky, hudební forma hudební nástroje, hudební styly a žánry, funkce hudby – hudba a její využití v běžném životě

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
	→ vyděluje podstatné hudební znaky z proudu znějící hudby, rozpoznává hudebně výrazové prostředky užité ve skladbě → popíše a na vybraných hudebních dílech (částech hudebního díla) ukáže důležité znaky tvorby a interpretace, vysvětlí, v čem tkví originální a nezaměnitelný přínos skladatele a interpreta → interpretuje hudbu na základě vědomostí a individuálních hudebních schopností → orientuje se ve vývoji hudebního umění; uvědomuje si rozdílnost hudebního myšlení v jednotlivých etapách, rozlišuje hudební slohy podle charakteristických hudebních znaků, na základě historických, společenských a kulturních kontextů popíše podmínky a okolnosti vzniku hudebního díla UMĚLECKÁ TVORBA A KOMUNIKACE → vědomě uplatňuje tvořivost při vlastních aktivitách a chápe ji jako základní faktor rozvoje své osobnosti → uvědomuje si význam osobně založených podnětů na vznik estetického prožitku; snaží se odhalit vlastní zkušenosti i zkušenosti s uměním, které s jeho vznikem souvisejí	vznik a vývoj hudby – hudba vokální a instrumentální, periodizace hudebního vývoje (hledisko obecně historické, kulturně historické, hudebně imanentní), charakteristické hudební znaky jednotlivých slohů, průniky, syntézy, hledání nových cest hudební skladatel a interpret interpretace hudebního díla – popis hudebního díla v rovině významu, výrazu a výstavby, zařazení díla do historického a sociálního kontextu umělecký proces a jeho vývoj – prezentace uměleckého díla role subjektu v uměleckém procesu – smyslové vnímání a jeho rozvoj; předpoklady tvorby, interpretace a recepce uměleckého díla; mimovědomá a uvědomělá recepce uměleckého díla; tvořivá osobnost v roli tvůrce, interpreta a recipienta
G6	PRODUKCE → využívá svůj individuální pěvecký potenciál při zpěvu, při mluvním projevu vede svůj hlas zněle a přirozeně, správně artikuluje → využívá složitější hudební nástroje při individuálních či společných hudebních aktivitách a přiměřeně svým hudebním schopnostem a dovednostem používá tyto nástroje jako prostředek sdělování hudebních i nehudebních myšlenek a představ → pohyb ve spojení s hudbou využívá k vyjádření vlastních představ a pocitů → orientuje se v zápise složitějších vokálních, instrumentálních i vokálně-instrumentálních písní a skladeb; na základě svých individuálních hudebních schopností tyto skladby realizuje RECEPCE A REFLEXE → uvědomuje si hudební formu díla a k dílu přistupuje jako k logicky utvářenému celku → dešifruje a interpretuje možná poselství sdělovaná prostřednictvím hudby na základě svých schopností, znalostí i získaných zkušeností → vytváří vlastní soudy a preference, které dokáže obhájit v diskusi	vokální činnosti - kultivace pěveckého a hlasového projevu, intonační a rytmický výcvik, sólový a sborový zpěv, orientace v notovém (grafickém) zápisu vokálních kompozic, improvizace jednoduché vokální kompozice (předvětí a závětí, perioda) instrumentální činnosti - hra a tvorba instrumentálních doprovodů (rytmicko-melodické doprovody, jednoduchá aranžmá), hra a tvorba jednoduchých instrumentálních kompozic, orientace v notovém a grafickém zápise instrumentálních kompozic, moderní hudební nástroje a digitální technologie hudebně pohybové činnosti - pohybové etudy, tanec jako způsob komunikace hudba jako organizovaný zvuk – hudební dílo - hudební znak, formální struktura a sémantika skladby nové technologie v hudbě, záznam hudby, přímá a nepřímá komunikace hudby

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
	→ odliší hudbu podle jejího stylového zařazení, významu a funkce, rozpozná vhodnost či nevhodnost využití určité hudby v konkrétních situacích → uvědomuje si roli hudebního průmyslu v současném světě; popíše možnosti využití hudby v „mimohudební“ oblasti a je schopen poukázat na příklady jejího zneužívání → uvědomuje si rozdílnost přístupů jednotlivých lidí k hudbě a hudební tvorbě, vnímá hudbu jako způsob prezentace vlastních idejí a názorů i idejí, pocitů a názorů ostatních lidí a na základě toho je schopen se s hudbou ztotožnit či ji odmítnout → upozorní na ty znaky hudební tvorby, které s sebou nesou netoleranci, rasismus a xenofobii, a dokáže se od takové hudby distancovat UMĚLECKÁ TVORBA A KOMUNIKACE → dokáže objasnit význam tvořivosti v procesu umělecké tvorby i v životě → vysvětlí, jaké předpoklady jsou zapotřebí k recepci uměleckého díla a zejména k porozumění uměleckým dílům současnosti → objasní podstatné rysy aktuálního (pluralitního, postmodernistického) přístupu k uměleckému procesu a na základě toho vysvětlí proces vzniku „obecného vkusu“ a „estetických norem“ → dokáže vystihnout nejpodstatnější rysy dnešních proměn a na příkladech uvést jejich vliv na proměnu komunikace v uměleckém procesu	funkce hudby - hudba jako kulturní statek a jako zboží, estetická a umělecká hodnota hudebního díla, hudební průmysl, hudba na objednávku a možnosti jejího zneužití interpretace v hudbě, umělecký provoz, hudba jako způsob identifikace, sebeprezentace a druh generační výpovědi interpretace hudebního díla – hudební dílo jako možné poselství, vlastní hodnocení umělecký proces a jeho vývoj – vliv uměleckého procesu na způsob chápání reality; dynamika chápání uměleckého procesu – její osobnostní a sociální rozměr; znaková podmíněnost chápání světa – znakové systémy jednotlivých druhů umění; historické proměny pojetí uměleckého procesu; úloha komunikace v uměleckém procesu – postavení umění ve společnosti, jeho historické proměny; umělecká a mimoumělecká znakovost; umění jako proces tvorby nových, sociálně dosud nezakotvených znaků; role umělce v societě; publikum a jeho účast v uměleckém procesu; sociální a technologické proměny dneška (nové technologie, nové umělecké disciplíny a jejich obsahy) a jejich vliv na úlohu komunikace v uměleckém procesu; subjektivní chápání uměleckých hodnot ve vztahu k hodnotám považovaným za společensky uznávané

8) osnovy Vv

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
G5	OBRAZOVÉ ZNAKOVÉ SYSTÉMY → porovnává různé znakové systémy, např. mluveného i psaného jazyka, hudby, dramatického umění → rozpoznává specifičnosti různých vizuálně obrazných znakových systémů a zároveň vědomě uplatňuje jejich prostředky k vytváření obsahu při vlastní tvorbě a interpretaci → v konkrétních příkladech vizuálně obrazných vyjádření vlastní i umělecké tvorby identifikuje pro ně charakteristické prostředky ZNAKOVÉ SYSTÉMY VÝTVARNÉHO UMĚNÍ	vizuálně obrazné znakové systémy z hlediska poznání a komunikace (loga, reklama, obraz místo textu) interakce s vizuálně obrazným vyjádřením v roli autora, příjemce, interpreta (návštěvy galerií, vlastní tvorba) uplatnění vizuálně obrazného vyjádření v úrovni smyslové, subjektivní a komunikační (vnímání barev, tvarů, kompozice; vyjádření emocí a nálad; sdělování informací pomocí symbolů) výtvarné umění jako experimentální praxe z hlediska inovace prostředků, obsahu a účinku (moderní umělecké techniky, instalace, performance, digitální umění, netradiční materiály)

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
	→ nalézá, vybírá a uplatňuje odpovídající prostředky pro uskutečňování svých projektů → využívá znalosti aktuálních způsobů vyjadřování a technických možností zvoleného média pro vyjádření své představy → charakterizuje obsahové souvislosti vlastních vizuálně obrazných vyjádření a konkrétních uměleckých děl a porovnává výběr a způsob užití prostředků → své aktivní kontakty a získané poznatky z výtvarného umění uvádí do vztahů jak s aktuálními i historickými uměleckými výtvarnými projevy, tak s ostatními vizuálně obraznými vyjádřeními, uplatňovanými v běžné komunikaci UMĚLECKÁ TVORBA A KOMUNIKACE → vědomě uplatňuje tvořivost při vlastních aktivitách a chápe ji jako základní faktor rozvoje své osobnosti; dokáže objasnit její význam v procesu umělecké tvorby i v životě → vysvětlí umělecký znakový systém jako systém vnitřně diferencovaný a dokáže v něm rozpoznat a nalézt umělecké znaky od objevných až po konvenční → na příkladech vysvětlí umělecký výraz jako neukončený a nedefinitivní ve svém významu; uvědomuje si vztah mezi subjektivním obsahem znaku a významem získaným v komunikaci → uvědomuje si význam osobně založených podnětů na vznik estetického prožitku; snaží se odhalit vlastní zkušenosti i zkušenosti s uměním, které s jeho vznikem souvisejí	světonázorové, náboženské, filozofické a vědecko-technické zázemí historických slohů evropského kulturního okruhu (starověk, středověk, renesance, baroko, klasicismus) vývoj uměleckých vyjadřovacích prostředků podstatných pro porozumění aktuální obrazové komunikaci chápání vztahů předmětů a tvarů v prostoru (Cézanne) proměnlivost obrazu v čase (futurismus, nová média) relativita barevného vidění (pointilismus, impresionismus, postimpresionismus, Cézanne) osvobození obrazu od zavedeného zobrazování viditelného (Kandinskij, Kupka) samostatně experimentuje s různými vizuálně obraznými prostředky umělecký proces a jeho vývoj znaková podmíněnost chápání světa role subjektu v uměleckém procesu
G6	OBRAZOVÉ ZNAKOVÉ SYSTÉMY → objasní roli autora, příjemce a interpreta při utváření obsahu a komunikačního účinku vizuálně obrazného vyjádření → na příkladech vizuálně obrazných vyjádření uvede, rozliší a porovná osobní a společenské zdroje tvorby, identifikuje je při vlastní tvorbě → na příkladech uvede vliv společenských kontextů a jejich proměn na interpretaci obsahu vizuálně obrazného vyjádření a jeho účinku v procesu komunikace → pojmenuje účinky vizuálně obrazných vyjádření na smyslové vnímání, vědomě s nimi pracuje při vlastní tvorbě za účelem rozšíření citlivosti svého smyslového vnímání → při vlastní tvorbě uplatňuje osobní prožitky, zkušenosti a znalosti, rozpozná jejich vliv a individuální přínos pro tvorbu, interpretaci a přijetí vizuálně obrazných vyjádření	vizuálně obrazné znakové systémy z hlediska poznání a komunikace interakce s vizuálně obrazným vyjádřením v roli autora, příjemce, interpreta uplatnění vizuálně obrazného vyjádření v úrovni smyslové, subjektivní a komunikační výtvarné umění jako experimentální praxe z hlediska inovace prostředků, obsahu a účinku světonázorové, náboženské, filozofické a vědecko-technické zázemí historických slohů evropského kulturního okruhu (umění 19., 20. a 21. století)

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
	→ na příkladech objasní vliv procesu komunikace na přijetí a interpretaci vizuálně obrazných vyjádření; aktivně vstupuje do procesu komunikace a respektuje jeho pluralitu ZNAKOVÉ SYSTÉMY VÝTVARNÉHO UMĚNÍ → na konkrétních příkladech vysvětlí, jak umělecká vizuálně obrazná vyjádření působí v rovině smyslové, subjektivní i sociální a jaký vliv má toto působení na utváření postojů a hodnot → vytváří si přehled uměleckých vizuálně obrazných vyjádření podle samostatně zvolených kritérií → rozlišuje umělecké slohy a umělecké směry (s důrazem na umění od konce 19. století do současnosti) z hlediska podstatných proměn vidění a stavby uměleckých děl a dalších vizuálně obrazných vyjádření → na příkladech uvádí příčiny vzniku a proměn uměleckých směrů a objasní širší společenské a filozofické okolnosti vzniku uměleckých děl → na konkrétních příkladech vizuálně obrazných vyjádření objasní, zda a jak se umělecké vyjadřovací prostředky výtvarného umění od konce 19. století do současnosti promítají do aktuální obrazové komunikace → samostatně experimentuje s různými vizuálně obraznými prostředky, při vlastní tvorbě uplatňuje také umělecké vyjadřovací prostředky současného výtvarného umění UMĚLECKÁ TVORBA A KOMUNIKACE → vysvětlí, jaké předpoklady jsou zapotřebí k recepci uměleckého díla a zejména k porozumění uměleckým dílům současnosti → objasní podstatné rysy magického, mytického, univerzalistického, modernistického přístupu k uměleckému procesu, dokáže je rozpoznat v současném umění a na příkladech vysvětlí posun v jejich obsahu → objasní podstatné rysy aktuálního (pluralitního, postmodernistického) přístupu k uměleckému procesu a na základě toho vysvětlí proces vzniku „obecného vkusu“ a „estetických norem“ → dokáže vystihnout nejpodstatnější rysy dnešních proměn a na příkladech uvést jejich vliv na proměnu komunikace v uměleckém procesu	vývoj uměleckých vyjadřovacích prostředků podstatných pro porozumění aktuální obrazové komunikaci tvůrčí potenciál podvědomí (surrealismus), sebeuvědomování diváka (akční tvorba, osobní mytologie), účast v sociálním prostoru (performance), minority (postmodernismus), stopy člověka v krajině (land art) vztahy s neevropskými kulturami (Gauguin, Picasso, minimal art) zrušení hranice umění a neumění (Duchamp) požadavek a meze obecné srozumitelnosti, vliv reklamy, masovost a autenticita projevu (pop art, televize, nová média – akční umění, postmodernismus) citace a metaznak (postmodernismus) umělecký proces a jeho vývoj znaková podmíněnost chápání světa role subjektu v uměleckém procesu

9) osnovy UK

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
G8	→ shrnuje učivo z nižších ročníků a propojuje jej se širšími kulturními a uměleckými souvislostmi, → chápe význam tvořivosti a originálního myšlení v hudební/ výtvarné tvorbě i v každodenním životě, → orientuje se v základních hudebních/ výtvarných pojmech, technikách a druzích hudebního/ výtvarného umění, → rozpoznává hlavní hudební/ výtvarné směry a epochy, popisuje jejich charakteristické znaky a přiřazuje k nim významné autory a díla, → reflektuje a hodnotí vlastní hudební/výtvarnou tvorbu, uvědomuje si své silné stránky i možnosti dalšího rozvoje, → rozvíjí své kulturní povědomí prostřednictvím návštěv galerií, výstav, koncertů a uměleckých akcí, → vyjadřuje a obhajuje vlastní názor na hudební/ výtvarné dílo s využitím základní odborné terminologie.	maturitní okruhy Umění a kultura

Pojetí vyučovacího předmětu Osobnostní rozvoj v křesťanském duchu

1) cíl Osobnostní rozvoj má za cíl podporovat žáky v celostním rozvoji osobnosti skrze čtyři základní pilíře: Komunikace, Společenství, Seberozvoj a Žité křesťanství. Vede žáky k vnímání a kultivaci vlastní komunikace, rozvíjí schopnost naslouchat, argumentovat, diskutovat a prezentovat s respektem k druhým. Podporuje etické a empatické jednání v mezilidských vztazích, ať už jde o spolužáky, rodinu, tým nebo širší společnost. Žáci si osobně i kolektivně uvědomují svou roli ve společnosti, učí se proaktivně reagovat na její potřeby a přijímat odpovědnost za vlastní přínos. Důraz je kladen na sebereflexi a práci s vlastním potenciálem – žáci si stanovují cíle, reflektují své emoce, postoje a osobnostní nastavení. Učí se vytvářet a využívat žákovské portfolio, skrze které dokumentují svůj růst, zkušenosti a směřování. V oblasti hodnotové orientace je předmět opřen o křesťanskou spiritualitu, která pomáhá žákům hledat smysl, zakotvení a odpovědné jednání ve světě. Rozvíjí se zde citlivost vůči spirituálním potřebám – vlastním i druhých, a schopnost tyto potřeby reflektovat i sdílet. Předmět posiluje odolnost vůči tlaku okolí a rizikovému chování, vede k vědomým a zdravým rozhodnutím v oblasti životního stylu a sexuality. Nabízí prostor pro prožívání solidarity, pomoc druhým a orientaci v sociálně-environmentálních výzvách současného světa. Celkovým posláním je provázet žáky k autentickému, angažovanému a hodnotově ukotvenému životu, v němž propojují poznání, vztahy, víru i odpovědnost za svět.

2) didaktické pojetí

Osobnostní rozvoj podporuje celostní růst žáků v rovině komunikace, vztahů, sebereflexe a hodnotové orientace. Vychází ze čtyř propojených pilířů – Komunikace, Společenství, Seberozvoj a Žité křesťanství – které rozvíjejí klíčové kompetence potřebné pro osobní i občanský život.

Žáci se učí vnímat a reflektovat způsob své komunikace, kultivovaně vyjadřovat své názory, moderovat diskuzi, argumentovat a rozpoznávat argumentační fauly. Rozvíjejí empatii, respekt k odlišnosti a dovednosti pro týmovou spolupráci. Učí se budovat zdravé vztahy, přijímat odpovědnost za své chování a vyrovnávat se s vinou i potřebou odpuštění.

Předmět rozvíjí také schopnost stanovit si osobní, akademické a socioemoční cíle, pravidelně je reflektovat a přebírat zodpovědnost za své vzdělávání a kariérní směřování. Podporuje orientaci v sobě samém, práci s emocemi, motivací a hledání smysluplného životního směru. Žáci si vytvářejí osobní portfolio, do nějž zaznamenávají své zkušenosti, pokroky a klíčové momenty osobnostního zrání.

Pilíř Žité křesťanství přináší prostor pro poznávání spirituálních potřeb, symboliky víry, biblického poselství a vztahu k sobě, druhým i Bohu. Vede k hodnotově ukotvenému postoji, který se promítá do každodenních rozhodnutí, občanské angažovanosti a odpovědnosti za svět.

Předmět propojuje poznání, prožitek a praxi a klade důraz na dlouhodobý rozvoj osobnosti v bezpečném a inspirativním prostředí.

3) přínos k realizaci klíčových kompetencí

- kompetence k učení: efektivní vyhledávání, zpracování a kritické hodnocení informací z různých zdrojů, odhalení manipulace, práce na stanovených SMART cílech, přebírání odpovědnosti za své učení;
- kompetence k řešení problémů: analýza textů, argumentů, formulování a obhajoba názorů, podložených závěrů a postojů, hledání nových řešení, nahlížení problémů z různých úhlů, zvažování důsledků, rizik a možností, rozvoj flexibility a kritického přístupu;
- kompetence komunikativní: rozvoj schopnosti jasně, kultivovaně a srozumitelně se vyjadřovat v písemném i mluveném projevu, vést diskuzi, debatu a věcně argumentovat, interpretace různých typů textů;

- kompetence sociální a personální: rozvoj sebereflexe, empatie, pochopení různých úhlů pohledu, týmová práce, sociální interakce, přejímání zodpovědnosti, hodnotová orientace, rozvoj flexibility a kritického přístupu;
- kompetence občanská: rozvoj respektu, porozumění hodnotám, utváření kultury, environmentální odpovědnost, prosociální chování;
- kompetence k podnikavosti: profesní orientace, rozvoj potenciálu, práce na stanovených cílech, kariérový rozvoj;
- digitální kompetence: efektivní užívání digitálních technologií; etické, efektivní a prorůstové využívání AI;

4) přínos k realizaci průřezových témat a mezipředmětových vztahů

a) osobnostní a sociální výchova: poznávání a rozvoj vlastní osobnosti, seberegulace, organizační dovednosti a efektivní řešení problémů, sociální komunikace, morálka všedního dne, spolupráce a soutěž

b) výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech: globalizační a rozvojové procesy, globální problémy, jejich příčiny a důsledky, humanitární pomoc a mezinárodní rozvojová spolupráce, žijeme v Evropě, vzdělávání v Evropě a ve světě

c) multikulturní výchova: základní problémy sociokulturních rozdílů, psychosociální aspekty interkulturality, vztah k multilingvní situaci a ke spolupráci mezi lidmi z různého kulturního prostředí, chápající postoj k jiným křesťanským denominancím a jiným nábožensko-kulturním tradicím

d) environmentální výchova: problematika vztahů organismů a prostředí, člověk a životní prostředí, životní prostředí regionu a České republiky

e) mediální výchova: média a mediální produkce, mediální produkty a jejich významy, uživatelé, účinky mediální produkce a vliv médií, role médií v moderních dějinách, rozpoznání manipulativních mediálních strategií

5) strategie výuky

Osobnostní rozvoj využívá následující metody a prostředky: komunikační deník – sdílí žák a třídní učitel (případně učitel OR), žákovy myšlenky dostávají zpětnou vazbu reakcí učitele; reflektivní deník či časosběrná obálka reflexí – pouze pro žáka a jeho osobní reflexi, ze které může vybírat ke sdílení na základě svého rozhodnutí, mapy pokroku – sebehodnocení žáka doplněné o zformulování, na čem jsem to poznal (důkazu o učení), portfolio – slouží k reflexi i prezentování, obsahuje stanovené a vyhodnocené cíle (akademický a socioemoční cíl na pololetí, mapy pokroku, příp. pracovní list, soubor prosociální stáže, pracovní praxe), reflektivní rozhovor s vybraným školním poradcem (třídní učitel, mentor, školní psycholog, učitel OR), studybuddy point – vzájemné sdílení se spolužákem, třídní role a pravidla, sdílení - think-pair-share, skupinové, párové, diskuze včetně moderování diskuze s přípravou, debata, debatiáda či debata Karl Popper, argumentační esej, samostatné přemýšlení na pracovním/ reflektivním listu, modelování situací.

Součástí je komunitní třídní kruh, na který žáci přináší své podněty (jako inspiraci pro spolužáky), učí se sdílet, reflektovat a komunikovat vzájemně své potřeby a problémy.

Dále je OR propojen s programy prevence podle PPS, realizuje kurzy klíčových kompetencí – KKK, prosociální stáž, pracovní praxi, odborné práce v propojení s předmětem český jazyk.

Kurz klíčových kompetencí odpusť, připusť, opusť je zařazen v kvintě gymnázia, směřuje především k vytvoření sociálních a personálních kompetencí, podporuje prosociální chování uvnitř třídního kolektivu.

Cíl kurzu: porozumění, že odpuštění může pomoci překonat minulost a soustředit se na budoucnost, podpora snahy odpouštět sám sobě i druhým, sebepoznání potřebné pro zdravé mezilidské vztahy, aktivní tvoření třídního kolektivu a rozvíjení vztahů se spolužáky, vnímání přechodu mezi nižším a vyšším gymnáziem, zvědomění si, že teď je čas se poznávat, hledat, plánovat a rozvíjet se a najít své místo mezi druhými.
Rámec kurzu: zpravidla 3 denní kurz na začátku školního roku.
Výstupem jsou impulsy – texty s otevřenými otázkami k sebereflexi vložené do reflektivního sešitu.

Prosociální stáž žáků je zařazena v sextě gymnázia podporuje prosociální chování zaměřené na pomoc nebo ve prospěch jiných osob či skupin bez aktuálního očekávání odměny. Podporuje tak pochopení a přijetí mravních norem a napomáhá osvojit si chování, které je s nimi v souladu. Naplňuje průřezové téma Osobnostní a sociální výchova v oblastech: poznávání a rozvoj vlastní osobnosti, seberegulace a efektivní řešení problémů, morálka všedního dne, spolupráce a soutěž. V oblasti osobnostní formace je žák nasměrován k odpovědnosti, samostatnosti a tvořivosti, má předpoklady pro vytvoření pozitivních postojů úcty k životu, svobodě člověka a lidské sounáležitosti.
Cíl stáže: žáci si tvoří zkušenost, která rozvíjí jejich empatii, porozumění principům solidarity, sociální angažovanosti a vědomí odpovědnosti za druhé, především za sociálně slabší a znevýhodněné skupiny v rámci komunity.
Rozvoj empatie a emocionální inteligence – osobní kontakt se sociálně slabšími umožňuje žákům lépe porozumět lidským osudům a pocitům znevýhodněných osob, posiluje jejich empatii a schopnost propojení s druhými.
Podpora angažovanosti a smyslu pro odpovědnost – žáci se učí vnímat potřeby druhých a reagovat na ně, stávají se součástí procesu pomoci těm, kteří jsou v náročné životní situaci, což je vede k uvědomění si vlastní zodpovědnosti vůči komunitě a společnosti jako celku.
Sociální inkluze, vytváření vztahu mezi generacemi a komunitami – žáci mají příležitost reálně přispět k podpoře sociální inkluze, přímý kontakt s lidmi z jiných generací či komunit rozvíjí jejich sociální dovednosti a porozumění rozdílným životním zkušenostem. Pomoc může zahrnovat praktickou podporu při denních aktivitách, komunikaci s klienty nebo spolupráci na volnočasových programech.
Posílení osobních hodnot – žáci si uvědomují význam solidarity, prosociálnosti, soucitu, respektu, lidské důstojnosti, odpovědnosti.
Rámec prosociální stáže: 5 pracovních dní, min. 4 hod. (60 min.); sociální služby, NNO a jiné subjekty využívající dobrovolnictví; samostatný výběr, potom nabídka ze strany školy; osobní domluva žáka s průvodním dopisem.
Výstupem je žákovské portfolio z prosociální stáže obsahující: a) motivační dopis, b) monitoring instituce, c) zápisy ze dne praxe, d) reflexe stáže formou volného textu

Pracovní praxe žáků je zařazena v septimě gymnázia, směřuje k vytvoření kompetencí potřebných pro profesní orientaci, které zahrnují: kritické myšlení, týmovou kooperaci a self management, strategické řešení problémů. V oblasti osobnostní formace je žák nasměrován k odpovědnosti, samostatnosti a tvořivosti.
Cíl praxe: žáci posílují autonomii a zodpovědnost v profesní kariéře, zvyšují svou orientaci v profesní poptávce a nabídce fungování trhu práce, vnímání rizik pracovní kariéry, aspektů profesní mobility, rozvíjejí selfmanagement včetně timemanagementu, týmové spolupráce, delegování a přijímání zodpovědností a rolí, adekvátní sebeprezentace, grow mindset.
Rámec pracovní praxe: stínování profese, 5 pracovních dní, min. 4 hod. (60 min); různé pracovní pozice; oslovení, vysvětlení záměru, osobní domluva žáka s průvodním dopisem.

Výstupem je žákovské portfolio z pracovní praxe obsahující: a) dotazník k pohovoru s konzultantem Proč? Co? Jak?;b) osobní cíl praxe; c) motivační dopis; d) monitoring instituce; e) zápisy ze dne praxe; f) zhodnocení osobního cíle praxe a celkového přínosu praxe; g) dobrovolně sebeanalýza (např. SWOT, VITALIS).

6) strategie hodnocení žáků

žáci jsou hodnoceni na základě:
1) vedení portfolia: a) akademické a socioemoční cíle; b) mapy pokroku; c) stáž a praxe;
2) vedení komunikačního a reflektivního deníku (či časosběrné obálky);
3) přinesení podnětu na komunitní třídní kruh;
4) přípravy tématu diskuze či debaty;
5) moderování a zapojení se do diskuze či debaty;
6) argumentačního eseje;
7) dalších aktivit v rámci OR, např. naplňování třídní role;
8) vlastního sebehodnocení v rámci mapy pokroku.

7) osnovy

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
G5	KOMUNIKACE → rozpoznává, jak probíhá komunikace → zapojuje se kultivovaně do diskuze → moderuje diskuzi, má připravené argumenty, podporuje diskuzi vhodnými otázkami, podrží časový rámec a zapojení účastníků do diskuze, → zformuluje své názory do argumentačního eseje → vhodně argumentuje, umí si zvědomit argumentační faul → reflektuje environmentální a sociální problematiku → zaujímá odmítavé postoje k rizikovému chování, projevuje odolnost vůči výzvám k sebepoškozujícímu chování a rizikovému životnímu stylu → uplatňuje odpovědné a etické přístupy k sexualitě, rozhoduje se s vědomím možných důsledků, zná práva každého jedince v oblasti sexuality a reprodukce, projevuje etické a morální postoje k ochraně matky a dítěte SPOLEČENSTVÍ → vnímá důležitost odpuštění pro fungování vztahů → přijímá odpovědnost, vyrovnává se s vinou → komunikuje partnersky s každým ve třídě; znovupoznává spolužáky po pubertě	diskuze, rozvoj sociálních dovedností – otevřenost, vyjednávání, obhajování, prosazování názorů, odmítání nehumánních postojů argumentace Témata diskuzí: environmentální problematika, spoluzodpovědnost za společnost (zero west, globalizace, fair trade, konzumní životní styl,…) práce, kreativita, mentální zdraví (prokrastinace, perfekcionismus, wellbeing…) partnerské vztahy, sexualita, sdělování lásky, přijetí hodnota lidského života, svoboda (demokracie, režim…) komunikace (nedorozumění, konstruktivní konflikty, sociální sítě a etické chování **KKK odpusť, připusť, opusť** odpuštění svědomí role v týmu

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
	→ analyzuje své kompetence pro různé týmové role, přijímá role v rámci třídního kolektivu → rozvíjí svou empatii vůči druhým lidem SEBEROZVOJ → stanovuje si akademický a socioemoční cíl pro první i druhé pololetí → pravidelně reflektuje své cíle a přejímá tím zodpovědnost za své vzdělávání → tvoří si žákovské portfolio → rozumí svým motivacím, orientuje se ve své osobnosti a potřebách → aktivně pracuje se svými emocemi → usiluje o pozitivní změny ve svém životě související se zdravím → zařazuje do denního režimu osvojené způsoby relaxace; v zátěžových situacích uplatňuje osvojené způsoby regenerace ŽITÉ KŘESŤANSTVÍ → vnímá církev jako živý organismus, současnou podobu církve, roli křesťana → vyjádří základní prvky křesťanské víry a a jaká je jeho osobní odpověď na spirituální potřeby a religiozitu → vnímá tajemství Vtělení jako vyjádření Boží blízkosti	SMART cíle SWOT analýza asertivita, nenásilí, vnímání potřeb, empatie relaxace, regenerace církev, role křesťana synodalita křesťanská identita Boží blízkost
G6	KOMUNIKACE → připraví si argumenty různých stran dilematu → diskutuje podle zadané role v debatě → umí napsat motivační dopis → rozpoznává, jak probíhá komunikace při debatě → zformuluje své názory do konfrontačního eseje SPOLEČENSTVÍ → zapojí se aktivně do školní komunity v konkrétní oblasti → vnímá potřeby sociálně slabých skupin → rozvíjí svou empatii vůči druhým lidem → zažívá a analyzuj přínosy bezplatné pomoci potřebným SEBEROZVOJ → poznává své silné a slabé stránky, stanovuje si akademický a socioemoční cíl pro první i druhé pololetí → pravidelně reflektuje své cíle a přejímá tím zodpovědnost za své vzdělávání, utváří si žákovské portfolio → aktivně pracuje se svými emocemi	debata, různé strany dilematu, role v debatě rozhodování se v eticky problematických situacích argumentační fauly, konfrontace konfrontační esej menšiny, senioři, lidé s handicapem, mezigenerační soužití, pomoc handicapovaným lidem rodina, volba životního partnera, krizové situace **prosociální stáž** zátěžové situace, stres, coping, krizové situace, bodyshaming, sebepřijetí, poruchy příjmu potravy intimní vztahy – odpovědnost; sebepoznání, rozhodování Genesis, Exodus, Samuelovy knihy Abrahám, Jákob, Josef, Mojžíš, David Izaiáš, soteriologie

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
	→ rozumí svým motivacím, orientuje se v dovednostech potřebných pro akademické prostředí na základě dokladů v žákovském portfoliu → získává porozumění sobě i druhým lidem skrze typologii osobnost → korektně a citlivě řeší problémy založené na mezilidských vztazích → posoudí hodnoty, které mladým lidem usnadňují vstup do samostatného života, partnerských vztahů, manželství a rodičovství, a usiluje ve svém životě o jejich naplnění → aktivně si hledá smysluplnou prosociální stáž, vstupuje do interakce, reflektuje interakce, své pocity, zvědomuje si konkrétní poučení, které si ze situace může odnést, tvoří si žákovské portfolio ŽITÉ KŘESŤANSTVÍ → vnímá příběhy Starého zákona v kontextu lidského života → vnímá symboliku prorockých textů v kontextu křesťanství a spásy → vnímám Žalmy odrážející lidskou skutečnost jako modlitbu, vyjádření potřeb	Žalmy
G7	KOMUNIKACE → reflektuje probíhající komunikaci a aktivně rozvíjí asertivní a účinnou komunikaci na základě pozorování, vyjádření pocitů, potřeb a proseb → jedná otevřeně, současně citlivě → rozpozná dezinformaci, analyzuje vznik a důsledky konspirací → umí napsat motivační dopis s reflektovanými zkušenostmi → umí reagovat na otázky v pohovoru SPOLEČENSTVÍ → jedná proaktivně, přijímá zodpovědnost za komplexní a samostatný úkol v rámci týmu, kooperuje s druhými v týmu → nestěžuje si na systém a druhé lidi, ale hledá cesty, jak utvářet funkční interakce → jedná s druhými s respektem a úctou, i když s nimi nesouhlasí → tvoří si konzistentní pevné postoje bez ohledu na kontext situace SEBEROZVOJ → stanovuje si akademický a socioemoční cíle, které reflektuje, přejímá zodpovědnost za své vzdělávání a kariérové směřování, reflektuje své žákovské portfolio → umí napsat komplexní odborný text, s validními a relevantními zdroji, ověřuje si informace, kriticky vyvozuje podložená tvrzení a stanovuje hypotézy	pozorování, vyjádření pocitů, potřeb a proseb mediální gramotnost dezinformace, konspirace týmová spolupráce s převzetím odpovědnosti zaměření na řešení, netoxické prostředí respektující přístup v konfliktu konzistentnost osobnosti, pevné postoje odborný text, práce se zdroji, vyvození konstruktivní konflikt sebeprezentace na trhu práce **pracovní praxe** synoptická evangelia Janovy knihy, trinitologie Pavlovy listy, list Římanům

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
	→ přistupuje k problémům komplexně, vnímá různé aspekty situace, konstruktivně zpracovává konflikt → aktivně si hledá smysluplnou pracovní praxi vzhledem ke kariérnímu směřování, stanovuje si konkrétní cíle vzhledem k pracovní praxi, reflektuje pozorovaný pracovní proces, své pocity, zvědomuje si konkrétní poučení, které si ze situace může odnést, tvoří si žákovské portfolio ŽITÉ KŘESŤANSTVÍ → vnímá kontexty a symboliku synoptických evangelií → vnímá symboliku Janova evangelia a dalších knih, vnitřní život v Bohu → vnímá Pavlovy listy jako zdroj křesťanské víry	
G8	KOMUNIKACE → prezentuje výstižně, v omezeném časovém formátu sdělí klíčové informace → formuluje věcná adekvátní ocenění a doporučení na základě pozorovaných jevů, zapracovává doporučení ve svém projevu SPOLEČENSTVÍ → vnímá globální komunitu a odpovědnost za svět, zaujímá postoje společenské angažovanosti → rozumí kultuře rozvíjející se organizace → rozumí principům občanské společnosti SEBEROZVOJ → projevuje laskavost k sobě i druhým, vědomě v zátěžové situaci → plánuje konkrétní kroky k dalšímu směřování po maturitě na základě svého žákovského portfolia, stanovuje si cíle vzhledem k svému směřování, přejímá zodpovědnost za své vzdělávání a kariérové směřování → osvědčuje poctivost a pokoru v plnění studijních povinností ŽITÉ KŘESŤANSTVÍ → vnímá spirituální potřeby své i druhých, podstatu modlitby, meditace, kontemplace → vnímá životní cestu jako příležitost, víru jako osobní vztah → žije hodnotově a umí si své jednání obhájit	výstižná prezentace se sdělením klíčových informací a myšlenky sdělení sebeprezentační dovednosti globální komunita, společenská angažovanost prorozvojová kultura kariérové směřování zátěžové situace plnění povinností spirituální potřeby, meditace, kontemplace hodnotová orientace identita v oblasti víry

Tvorba a interpretace textu

1) cíl

Cílem výuky Tvorby a interpretace textu je rozvíjet schopnost žáků tvořit kvalitní, smysluplné a originální texty umělecké, esejistické i publicistické a vést žáky k porozumění a interpretaci náročnějších literárních i neliterárních děl. Předmět usiluje o rozvoj kritického myšlení, schopnosti hodnotit text a kultivovaně diskutovat se svými vrstevníky. Výuka zároveň rozvíjí dovednosti v oblasti tvůrčího psaní a stylizace, interpretace a kritického čtení, práce s informacemi, prezentace a kultury projevu i spolupráce a vrstevnického hodnocení.

Vzdělávání směřuje k tomu, aby žáci:

− rozvíjeli dovednost v oblasti tvůrčího psaní a stylizace;
− budovali vlastní autorský styl;
− analyzovali složitější texty;
− kultivovaně prezentovali výsledky práce;
− poskytovali spolužákům konstruktivní zpětnou vazbu.

2) didaktické pojetí

Předmět Tvorba a interpretace textu je koncipován jako integrovaný celek, kde se prolínají jazykové, komunikační, literární a tvůrčí složky. Výuka je založena na aktivní účasti žáků, podporuje kritické myšlení, dialog a diskuzi a klade důraz na samostatnou tvůrčí práci a spolupráci ve skupině. Výuka je realizována v tříhodinových blocích, které kombinují:

- tvorbu vlastního textu – žáci rozvíjejí dovednosti v oblasti tvůrčího psaní a stylizace, budují vlastní autorský styl a dbají na jazykovou a stylistickou úroveň textu;
- vrstevnické hodnocení – žáci poskytují a přijímají konstruktivní zpětnou vazbu, učí se hodnotit texty spolužáků a reflektovat vlastní práci;
- interpretaci vybraných děl české a světové literatury – práce je založena na četbě celého díla, analýze složitějších textů, formulaci vlastní interpretace s jejím obhajováním v diskusi.

3) přínos k realizaci klíčových kompetencí

- kompetence k učení: efektivní vyhledávání, zpracování a kritické hodnocení informací z různých zdrojů, odhalení manipulace;
- kompetence k řešení problémů: analýza textů, formulování a obhajoba názorů a postojů, hledání nových řešení;
- kompetence komunikativní: rozvoj schopnosti jasně, kultivovaně a srozumitelně se vyjadřovat v písemném i mluveném projevu, vést diskuzi a věcně argumentovat;
- kompetence sociální a personální: rozvoj empatie, pochopení různých úhlů pohledu, týmová práce, sociální interakce.
- kompetence občanská: rozvoj respektu, porozumění hodnotám, utváření kultury, prosociální chování;
- kompetence k podnikavosti: rozvoj potenciálu, práce na stanovených cílech;
- digitální kompetence: efektivní užívání digitálních technologií, využívání AI.

4) přínos k realizaci průřezových témat a mezipředmětových vztahů

a) osobnostní a sociální výchova: poznávání a rozvoj vlastní osobnosti, seberegulace, organizační dovednosti a efektivní řešení problémů, sociální komunikace, morálka všedního dne, spolupráce a soutěž;
b) výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech: globalizační a rozvojové procesy, globální problémy, jejich příčiny a důsledky, humanitární pomoc a mezinárodní rozvojová spolupráce, žijeme v Evropě, vzdělávání v Evropě a ve světě;
c) multikulturní výchova: základní problémy sociokulturních rozdílů, psychosociální aspekty interkulturality, vztah k multilingvní situaci a ke spolupráci mezi lidmi z různého kulturního prostředí.

5) strategie výuky

Pro dosažení stanovených cílů se využívá pestrá škála didaktických strategií s důrazem na aktivní zapojení žáků, metody kritického myšlení a práci s náročnými texty:

- dialogické metody: diskuze, argumentační debaty a obhajoba vlastních interpretací, důraz na přesnost vyjádření, logickou stavbu argumentace a kultivovaný jazykový projev;
- samostatná práce: tvorba vlastních textů, analýza a interpretace složitějších literárních, prezentace výsledků;
- práce ve skupinách: společná tvorba textů, příprava prezentací, vrstevnické hodnocení a konstruktivní zpětná vazba;
- reflektivní metody: vedení žáků k sebereflexi a sebehodnocení vlastních textů i interpretací, využití portfolií a krátkých písemných či ústních reflexí ke sledování pokroku a rozvoji kritického myšlení.

6) strategie hodnocení žáků

Hodnocení je komplexní a odráží nejen znalosti, ale i dovednosti, tvůrčí schopnosti a pokrok žáka, je využito formativní hodnocení, sumativní hodnocení i sebehodnocení a vrstevnické hodnocení.

7) osnovy TIT

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
G7/G8	→ vytváří texty různých žánrů s ohledem na adresáta, účel a kontext → dbá na jazykovou i stylistickou úroveň textu → poskytuje spolužákům konstruktivní zpětnou vazbu → reflektuje připomínky druhých a zapracovat je do textu → hodnotí text podle jasně formulovaných kritérií → analyzuje složitější texty (literární, publicistické, esejistické) → rozpoznává stylistické postupy, hodnotí jejich účinek → formuluje vlastní interpretaci textu a obhajuje ji v diskusi → kultivovaně prezentuje výsledky práce (ústně i písemně) → využívá rétorické a stylistické prostředky k přesvědčivé obhajobě stanoviska	Tvorba vlastního uměleckého textu (poezie, próza) Tvorba vlastního publicistického textu Tvorba vlastního esejistického textu Interpretace textů vybraných představitelů prózy a poezie 20. století (např.: K. Čapek, F. Kafka, V. Havel, A. Lustig, M. Kundera, J. Seifert, J. Skácel, …) Pozn. V maturitním ročníku bude výuka předmětu realizována v zkrácené formě.

Pojetí vyučovacího předmětu Latina

1) cíl
Cílem předmětu je seznámit žáky se základy latiny jakožto jazyka, který tvoří významnou součást evropského kulturního a duchovního dědictví. Výuka vede k osvojení elementárních gramatických struktur a slovní zásoby, k rozvoji schopnosti porozumět jednoduchým latinským textům a k dovednosti pracovat se slovníkem a gramatickými příručkami. Předmět je do značné míry pojat propedeuticky – připravuje žáky na další studium humanitních oborů (jazyky, historie, vědy o umění, právo, teologie) i oborů přírodovědných (zejména medicína). Současně rozvíjí jazykové i logické myšlení, rozšiřuje kulturní rozhled a prohlubuje orientaci v antické i křesťanské tradici.

2) didaktické pojetí
Didaktické pojetí předmětu je založeno na postupném osvojování gramatických struktur a slovní zásoby v kontextu krátkých textů, převážně induktivním způsobem, přičemž se klade důraz na dovednost překladu, práci se slovníkem a základní orientaci v odborné terminologii. Součástí výuky je i práce s autentickými prameny antické, raně křesťanské, středověké i novověké literatury, nápisy či ukázky moderní latiny, přizpůsobené úrovni žáků. Cílem je ukázat pestrost a kontinuitu latinského jazyka a jeho kulturní funkce.
Pro upevňování znalostí se v jednoduchých formách využívá také aktivní produkce (psaní a mluvení). Významnou roli mají aktivity podporující logické myšlení, přesné vyjadřování a porozumění jazykovým a kulturním souvislostem. Vyučující volí metody podporující aktivní zapojení žáků, jejich spolupráci, využívání moderních technologií a postupné osvojení základních metod samostatné práce s jazykovým i kulturním materiálem.

3) přínos k realizaci klíčových kompetencí
- **Kompetence k učení:** žáci se učí plánovat a reflektovat vlastní pokrok při osvojování gramatiky a slovní zásoby, rozvíjejí strategie práce se slovníkem a gramatickými příručkami, učí se využívat různé metody (induktivní, deduktivní, memorizační) podle vlastního stylu učení.
- **Kompetence k řešení problémů:** žáci analyzují jazykové struktury a hledají různé možnosti jejich interpretace, učí se aplikovat gramatická pravidla v praxi při překladu textů a řešit překladové i interpretační obtíže.
- **Kompetence komunikativní:** žáci se učí vyjadřovat jasně a kultivovaně v mateřském jazyce při překladu a interpretaci latinských textů, rozšiřují slovní zásobu o pojmy latinského původu a využívají základní dovednosti aktivní jazykové produkce přímo v latině.
- **Kompetence sociální a personální:** žáci spolupracují při skupinových aktivitách, učí se poskytovat a přijímat konstruktivní zpětnou vazbu, rozvíjejí vytrvalost, pečlivost a schopnost systematické práce.
- **Kompetence občanské:** žáci se seznamují s kulturními a duchovními kořeny Evropy, porovnávají hodnoty antické a křesťanské společnosti se současností a rozvíjejí tolerantní postoj k odlišným kulturám.
- **Kompetence k podnikavosti:** žáci se učí samostatně plánovat a organizovat vlastní práci, nést zodpovědnost za její výsledek a využívat získané poznatky v praktických situacích (např. při přípravě referátů, překladů či projektů). Rozvíjejí iniciativu, cílevědomost a smysl pro kvalitu práce.
- **Kompetence digitální:** žáci využívají digitální technologie při práci s textem (online slovníky, edice, jazykové aplikace, databáze), vyhledávají a kriticky hodnotí informace a používají digitální nástroje pro vlastní učení a prezentaci výsledků.

4) přínos k realizaci průřezových témat a mezipředmětových vztahů

- **Osobnostní a sociální výchova:** žáci rozvíjejí seberegulaci, vytrvalost a schopnost systematické práce; učí se spolupracovat při řešení překladových a interpretačních úkolů a poskytovat si vzájemnou zpětnou vazbu.
- **Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech:** studium latiny vede k porozumění společným kulturním kořenům Evropy, ukazuje propojení antické a křesťanské tradice s vývojem moderní společnosti a umožňuje srovnávat hodnoty a kulturní vzorce v diachronním pohledu.
- **Multikulturní výchova:** žáci získávají porozumění fenoménu multilingvní a multikulturní společnosti v antice a středověku, uvědomují si různé kulturní identity a jejich vzájemné ovlivňování a učí se respektu k odlišným tradicím.
- **Environmentální výchova:** při práci s latinskými texty (např. popisy krajiny, zemědělství, vztahu člověka a přírody v antice) žáci reflektují proměny vztahu člověka a prostředí a hledají paralely k dnešním výzvám.
- **Mediální výchova:** žáci kriticky pracují s texty v různých podobách (nápisy, rukopisy, moderní edice, digitální zdroje), uvědomují si jejich funkci, způsob vzniku i působení a učí se rozlišovat mezi odbornou a popularizační interpretací.

V rámci mezipředmětových vztahů se latina přirozeně propojuje s dějepisem (antika, středověk, raný novověk), literaturou (antická a křesťanská tradice), základy společenských věd (filozofie, etika, právo), výtvarnou výchovou (antické umění, ikonografie), biologií (latinská terminologie) i křesťanskou výchovou a náboženstvím (biblické příběhy, patristika, liturgie). Tyto přesahy posilují schopnost žáků vnímat souvislosti mezi různými obory. Předmět se svým důrazem na disciplínu, reflexi hodnot a formování charakteru podílí také na osobnostní výchově.

5) strategie výuky

Výuka je koncipována jako systematický úvod do základů latinského jazyka a kultury. Střídají se receptivní a produktivní činnosti – čtení a překlad textů, práce se slovníkem, psaní a jednoduché mluvené aktivity. Využívány jsou individuální i skupinové formy práce, frontální vedení i samostatné badatelské úkoly. Vyučující diferencuje zadání a podporu podle schopností žáků, texty a doplňkové materiály volí s ohledem na jejich zájem a budoucí studijní směřování. Do výuky jsou zařazovány také digitální nástroje (online slovníky, edice textů, jazykové aplikace a další moderní technologie), které podporují samostatnou práci i rozvoj studijních strategií. Důraz je kladen na přesnost a srozumitelnost vyjadřování, na logické uvažování při analýze jazykových struktur a na rozvoj kritického myšlení prostřednictvím interpretace kulturních souvislostí.

6) strategie hodnocení žáků

Hodnocení je zaměřeno především na proces učení a postupný pokrok žáků. Uplatňuje se zejména formativní hodnocení prostřednictvím pravidelné zpětné vazby učitele i spolužáků, sebehodnocení a stanovování osobních cílů. Využívány jsou krátké ověřovací testy, překladové úkoly a jednoduché písemné či ústní produkce, které umožňují sledovat, jak žáci zvládají základní gramatické struktury, slovní zásobu a práci s textem.

Do hodnocení se promítá nejen výsledný výkon, ale také píle, systematičnost a schopnost dlouhodobě pracovat na vlastním rozvoji. Součástí může být i portfolio žáka (překlady, krátké texty, referáty, reflexe), které dokumentuje dosažený pokrok a rozvoj dovedností.

Hodnocení zároveň respektuje různé vstupní předpoklady a zájmy žáků a zohledňuje jejich individuální možnosti. Cílem je motivovat k aktivnímu zapojení a osobnímu posunu každého jednotlivce.

7) osnovy L

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
G7/8	**Receptivní dovednosti** → čte s porozuměním jednoduché upravené i kratší autentické latinské texty → vyhledává hlavní informace v textu, propojuje je s historickým a kulturním kontextem → používá překladový slovník a základní gramatické příručky **Produktivní dovednosti** → dokáže sestavit jednoduché latinské věty a krátké texty → kultivovaně reprodukuje obsah latinského textu v češtině → aktivně užívá základní latinské fráze a modlitby **Metajazykové znalosti a dovednosti** → ovládá základní jazykovou terminologii → analyzuje gramatické jevy, určuje tvary a jejich funkci v textu → uvědomuje si vliv latiny na moderní jazyky (příbuznost, internacionalismy, terminologie) → rozvíjí logické a analytické myšlení při práci s jazykovým systémem **Kulturní znalosti a interpretační dovednosti** → orientuje se v základních reáliích antické a křesťanské kultury → rozlišuje mezi mýtem, náboženstvím a literární tradicí → zná hlavní etapy římské literatury, vybrané autory a žánry → pracuje s liturgickými a biblickými texty, hymny a nápisy; interpretuje je v kontextu doby a tradice → propojuje jazykový materiál s širším kulturním a historickým vývojem Evropy	• **úvod do studia latiny:** význam a postavení jazyka v dějinách a v současnosti, latina a křesťanská tradice, latina a moderní vědy, latina v rámci indoevropských jazyků • **fonetika a pravopis:** různé výslovnosti, abeceda, přízvuk • **morfologie:** 1.–5. deklinace substantiv, adjektiva 1.–3. deklinace, zájmena osobní, ukazovací a přivlastňovací, základní číslovky, participia, adverbia, sloveso „esse“ a jeho složeniny, slovesa 1.–4. konjugace, základní vhled do perfektního systému, základní nepravidelná a deponentní slovesa • **syntax:** jednoduché věty, základní vedlejší věty (účelové, časové, podmínkové), základní vazby (akuzativ s infinitivem, ablativ absolutní), vybrané pádové vazby (genitiv partitivní, dativ přivlastňovací, ablativ časový aj.) • **lexikum:** vybraná aktivní slovní zásoba, základní principy tvoření slov, latina jako zdroj internacionalismů • **práce s textem:** překlad a interpretace kratších upravených i autentických textů, práce se slovníkem a gramatickou příručkou, jednoduchá písemná a ústní produkce • **kulturně-historické reálie:** řecká a římská mytologie, hlavní etapy římské literatury, základní mezníky antických dějin, biblické příběhy, křesťanská literatura a tradice v návaznosti na antiku

Pojetí vyučovacího předmětu Vlastní projekt

1) cíl předmětu Vlastní projekt

Cílem předmětu je umožnit žákům zpracovat vlastní výzkum/ záměr/ projekt z oblasti vědy/ podnikání/ dobrovolnictví a vést je tím k rozvoji samostatnosti, zodpovědnosti, schopnosti plánování, sebereflexe a prezentování. Prerekvizitou tohoto předmětu je schválení předloženého projektu v březnu předcházejícího školního roku garanty předmětu. Takový projekt musí obsahovat rozepsané konkrétní cíle po jednotlivých měsících včetně kritérií, podle kterých student bude hodnotit, jak jich dosáhl.

2) didaktické pojetí

Předmět probíhá formou samostudia a distanční výuky. Žáci řeší projekty samostatně – mohou pracovat ve škole, nebo mimo školu. Podporou, motivací a podmínkou pro úspěšné absolvování jsou pro žáky zejména:

- reflektivní rozhovory s garantem předmětu s vypracovaným sebehodnocením vztaženým k vlastním cílům (5–6x do roka);
- účast na průběžných prezentacích žáků stejného předmětu (4x do roka);
- prezentace vlastního progresu v projektu ostatním žákům (3x do roka);
- závěrečná veřejná prezentace projektu.

3) přínos k realizaci klíčových kompetencí

Předmět rozvíjí především:

- kompetence k řešení problémů – žák je vysokou mírou autonomie stavěn před řešení komplexních problémů spojených se zpracováním vlastního projektu.
- kompetence k učení – žák je veden k samostatnému vyhledávání informačních zdrojů a k jejich kritickému zpracovávání, v reflektivních rozhovorech pracuje se svou chybou a sebekorekcí.
- kompetence personální – žák je veden ke stanovování vlastních cílů a postupných kroků vedoucích k jejich dosažení a k sebereflexi vlastního pokroku napojenou na korekci cílů;
- kompetence k podnikavosti – žák je veden k tomu, aby jeho projekt byl smysluplný a mohl mít dopad v reálném světě, což ho motivuje k tomu, aby hledal cesty, jak ho prosadit a přinést jím užitek pro společnost.
- kompetence komunikativní – žák je veden k dávání užitečné zpětné vazby ostatním prezentujícím žákům a k tomu, aby rozvíjel své prezentační dovednosti.
- digitální kompetence – žák je veden k vyhledávání informačních zdrojů a k jejich kritickému zpracovávání s využitím dostupných technologií včetně AI.

4) přínos k realizaci průřezových témat a mezipředmětových vztahů

a) osobnostní a sociální výchova – žák:

- rozpoznává své schopnosti, stanovuje si své cíle, organizuje si čas a řeší problémy efektivně;

b) výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech – žák:
- identifikuje problémy, jejich příčiny a důsledky;

c) multikulturní výchova – při sociálním zacílení projektu žák posiluje respekt vůči jedinečnosti a důstojnosti každého člověka;
d) environmentální výchova – při zacílení projektu na vztah mezi člověkem a životním prostředím žák posiluje svoji odpovědnost vůči planetě.

5) strategie výuky
- heuristická metoda – žák vytváří vlastní jedinečný projekt
- reflektivní rozhovory – garant předmětu klade rozvojové otázky, které žákovi pomáhají v dalších krocích v projektu
- kooperativní učení – žáci se učí sdílením zkušeností na svých projektech
- individuální přístup k žákům – žáci si samostatně volí cíle i podporu od učitele
- začleňování digitálních technologií – žáci se učí pracovat s prezentačními programy
- prezentace – žáci prezentují výsledky své práce

6) strategie hodnocení žáků
- sebehodnocení (při reflektivních rozhovorech a prezentacích);
- vzájemné hodnocení (při prezentacích projektů);
- formativní hodnocení (při prezentacích a individuálních rozhovorech).

7) osnovy

ročník	**výsledky vzdělávání, žák:**	**učivo**
G7 +G8	→ si stanovuje vlastní cíle → si stanovuje kritéria hodnocení dosažení cílů → si efektivně organizuje svůj čas → dává spolužákům prorůstovou zpětnou vazbu → analyzuje své chyby a provádí jejich korekci → prezentuje výsledky své práce	individuálně zvolené

6 Hodnocení žáků a autoevaluace školy

Pravidla hodnocení žáků

Hodnocení splňuje funkci diagnostickou, motivační, prognostickou, výchovnou, informativní a zpětnovazební; při celkové klasifikaci přihlíží učitel k věkovým i psychickým zvláštnostem žáka a k tomu, že žák mohl v průběhu klasifikačního období zakolísat pro zdravotní či rodinnou indispozici. Prospěch žáka v jednotlivých vyučovacích předmětech je klasifikován těmito stupni:
1, výborný – žák je schopen samostatně a správně řešit zadané úkoly; samostatně činí nové závěry ze získaných vědomostí; v praktických a laboratorních cvičeních samostatně a správně používá didaktické prostředky, činí samostatné závěry z prováděných činností; zadané práce odevzdává ve stanoveném termínu a bez chyb;
2, chvalitebný – žák je schopen samostatně a s drobnými chybami řešit zadané úkoly; samostatně reprodukuje získané vědomosti a za pomoci učitele činí nové závěry ze získaných vědomostí; v praktických a laboratorních cvičeních správně používá didaktické prostředky; zadané práce odevzdává ve stanoveném termínu a bez podstatných chyb;
3, dobrý – žák je schopen správným postupem řešit zadané úkoly s chybami; reprodukuje získané vědomosti s občasnou dopomocí učitele; v laboratorních a praktických cvičeních správně používá didaktické prostředky, s dopomocí učitele vyvodí závěry; zadané práce odevzdává ve stanoveném termínu s nedostatky;
4, dostatečný – žák je schopen s dopomocí učitele řešit zadané úkoly; stupeň vědomostí, dovedností a návyků žákovi umožňuje pokračovat v osvojování učební látky; v praktických a laboratorních cvičeních používá za pomoci učitele didaktické prostředky, pod vedením učitele dokáže vyvodit závěry; zadané práce odevzdává ve stanoveném termínu s vážnými nedostatky nebo po stanoveném termínu bez podstatných chyb;
5, nedostatečný – žák ani s dopomocí učitele není schopen řešit zadané úkoly; stupeň znalostí, vědomostí a dovedností neumožňuje pokračovat v osvojování učební látky; v praktických a laboratorních cvičeních se dopouští vážných omylů, nedokáže používat didaktické prostředky, nedokáže ze své činnosti vyvodit závěry; zadané práce neodevzdává ve stanoveném termínu;
nehodnocen – není-li možné žáka hodnotit z některého předmětu.
Hodnocení se dále řídí školním řádem a podmínkami pro hodnocení, které jsou specifikované pro daný předmět a vloženy do školního informačního systému. Průběžné hodnocení využívá bodové hodnocení, které je orientačně převedeno na výsledné stupně.

Autoevaluace školy

Hodnotící postupy jsou prováděny průběžně či v pravidelných intervalech. Na základě vyhodnocení autoevaluace se stanovují priority školy pro další období.
Oblasti autoevaluace:
podmínky ke vzdělávání,
průběh vzdělávání,
podpora školy žákům, spolupráce s rodiči a různými institucemi,

výsledky vzdělávání,
řízení školy a výsledky práce školy.

Podmínky ke vzdělávání

Cíle a kritéria:

• materiální vybavení školy a jeho funkčnost, vybavení odborných učeben a předmětových sekcí didaktickými prostředky a výpočetní technikou,
• ekonomické podmínky školy, rozpočet, investiční a neinvestiční výdaje, příjmy,
• priority pro další období,
• přínos realizovaných projektů,
• struktura uchazečů o studium vzhledem k demografickému vývoji a dalším okolnostem.

Nástroje, časové rozvržení evaluačních činností:

Rozbor situace školy a plán pro následující období – provádí vedení školy každoročně v přípravném týdnu.
Zpráva o hospodaření a porovnání záměru zřizovatele s postupem školy – provádí každoročně vedení školy.
Interní šetření v předmětových sekcích (vybavení, priority pro další období) – provádí učitelé předmětových sekcí každoročně v přípravném týdnu, výsledky předkládají vedoucí PS vedení školy.
Přínos realizovaných projektů – provádí jejich řešitelé vždy po realizaci.
Rozbor přihlášek ke studiu a statistik – provádí každoročně vedení školy.

Průběh vzdělávání

Cíle a kritéria:

• analýza učebního plánu a sestavení rozvrhu hodin, posouzení jeho vhodnosti,
• analýza pestrosti a vhodnosti používaných metod,
• analýza kvality práce jednotlivých učitelů,
• organizace školního roku.

Nástroje, časové rozvržení evaluačních činností:

Rozbor zvolených volitelných předmětů za uplynulé období – provádí vedení školy dle aktuální potřeby.
Hospitační činnost a hodnocení jednotlivých učitelů – provádí vedení školy a vedoucí předmětových sekcí průběžně.
Rozbor hospitační činnosti za uplynulé období – provádí každoročně na závěr školního roku vedení školy.
Rozbor zařazených akcí, jejich přínos a negativa, stanovení priorit pro sestavování rozvrhu – provádí učitelé předmětových sekcí každoročně na závěr školního roku, výsledky předkládají vedoucí předmětových sekcí vedení školy.
Interní šetření v předmětových sekcích (analýza metod, kvality práce učitelů, organizace šk. roku) – provádí učitelé předmětových sekcí každoročně na závěr školního roku, výsledky předkládají vedoucí vedení školy.

Podpora školy žákům, spolupráce s rodiči a různými institucemi

Cíle a kritéria:

• analýza podpory školy žákům se speciálními vzdělávacími potřebami a nadáním,
• analýza spolupráce s rodiči,
• analýza spolupráce s dalšími subjekty.

Nástroje, časové rozvržení evaluačních činností:
Rozbor individuálních vzdělávacích plánů a plánů pedagogické podpory žáků – provádí každoročně výchovný poradce s třídním učitelem.
Přehled zapojení do soutěží, olympiád a rozvíjejících aktivit pro žáky – provádí každoročně vedení školy.
Rozbor spolupráce školy s rodiči a subjekty – provádí každoročně vedení školy.

Výsledky vzdělávání

Cíle a kritéria:
• posouzení výsledků vzdělávacího procesu v oblasti vědomostí, dovedností a návyků žáků,
• posouzení vlivu použitých metod výuky pro rozvoj klíčových kompetencí žáků,
• posouzení pravidel pro hodnocení žáků,
• posouzení výsledků vzdělávacího procesu v oblasti rozvoje klíčových kompetencí.
Nástroje, časové rozvržení evaluačních činností:
Rozbor výsledků vzdělávacího procesu, použitých metod a způsobu hodnocení žáků – provádí učitelé předmětových sekcí každoročně na závěr školního roku, výsledky předkládají vedoucí PS vedení školy.
Rozbor úspěšnosti žáků v soutěžích a olympiádách – provádí učitelé předmětových sekcí každoročně na závěr školního roku.
Rozbor výsledků maturitních zkoušek – provádí každoročně vedení školy.
Rozbor úspěšnosti absolventů v přijímacím řízení na VŠ – provádí každoročně výchovný poradce s třídním učitelem.

Řízení školy a výsledky práce školy

Cíle a kritéria:
• analýza účinnosti řídícího systému,
• analýza personální situace ve škole,
• analýza profesního rozvoje učitelů,
• analýza systému odměňování učitelů,
• posouzení kvality práce vedení školy při organizaci výchovně vzdělávacího procesu,
• posouzení výsledků práce školy za uplynulé evaluační období,
• posouzení dopadu vnějších vlivů na výsledky práce školy.
Nástroje, časové rozvržení evaluačních činností:
Rozbor zápisů porad pedagogické rady a provozních porad a analýza jejich účinnosti – provádí každoročně vedení školy
Rozbor funkčnosti informačního systému školy – provádí každoročně v přípravném týdnu ICT koordinátor a zpracovává v plánu ICT na aktuální školní rok.
Rozbor profesního rozvoje a dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků – provádí vedení školy na základě pohovorů s učiteli.
Rozbor mechanismu přidělování osobních příplatků a přiznávání odměn učitelům – provádí vedení školy.
Šetření pro učitele a porovnání stanovených priorit pro uplynulé evaluační období se skutečností – šetření provádí vedení školy, priority pro další období stanoví vedení školy.